דירות 4-5 חד', מרווחים

₪1,755,000 החל מ-

073-777-2330
סרקו את הקוד
או השאירו פרטים

Triple | טרקלין השכרת דירות

מרפסת עד שמיים

25% הנחה, ואחריה?

טרקלין

LEGEE לגיה השכרת דירות

יא

דירה ברח' הגד

דירה נפלאה

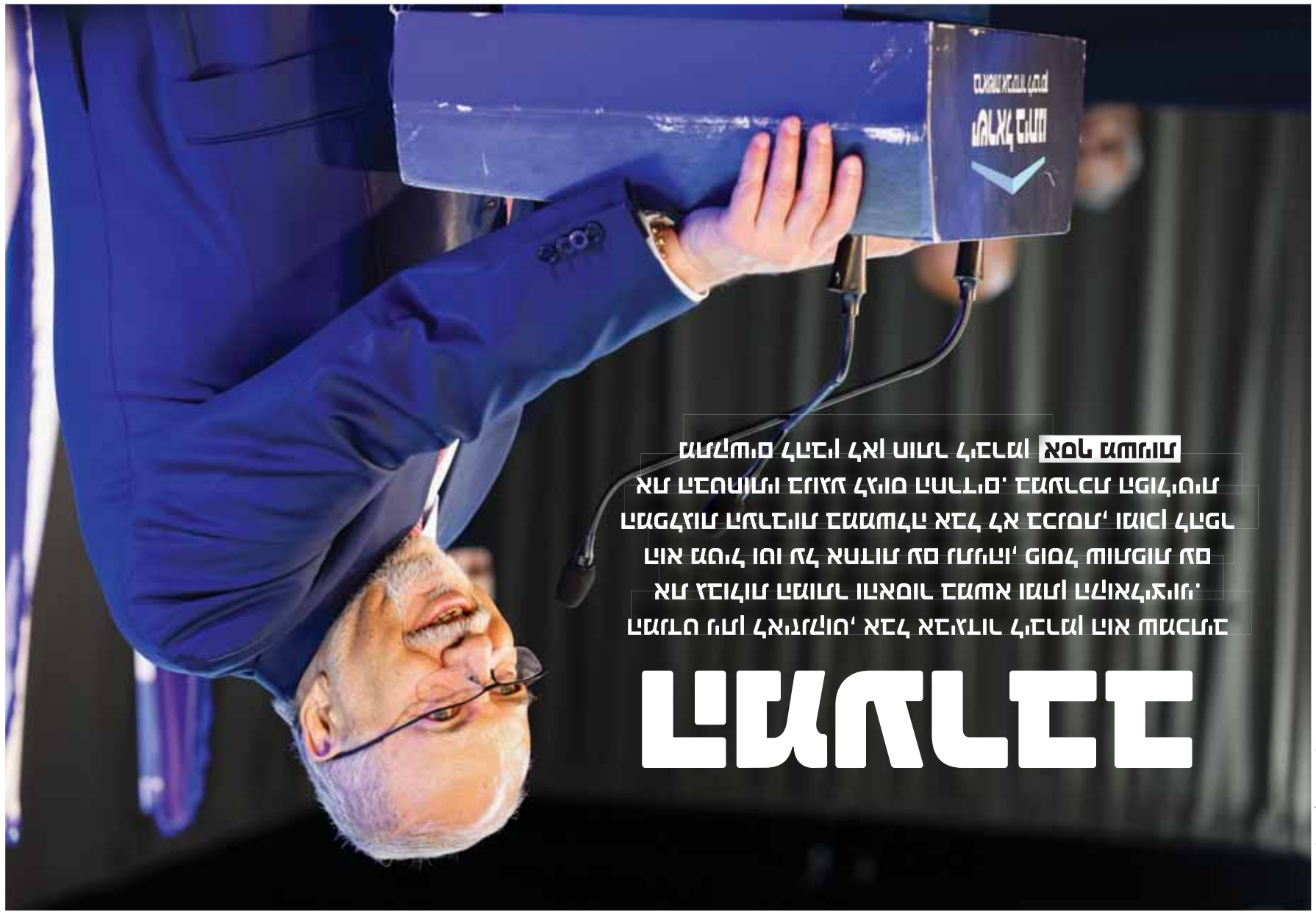

הפגישה

**הפרט רות לאונרדוס, אדק אבידוד הימיה ישראל היום שהכינה את יכולת הפגישה. אחד הפרקים הפגיעים ביותר בתחום הוא שמירת הסוד. הוא צפוי וכן על אחריות עם רמיות, פיזור שיפוטים עם המפקדים הבכירים ביותר אדק לא ברמה, ושכל הקשר את ההפעלה בזמן הקרוב. בפרקטיקה

בס"ד

מכירה וקנייה של רכבים חדשים ויד שניה מכל הסוגים
בשיתוף פעולה עם כל חברות הרכבים הגדולות בארץ

ליווי אישי והכוונה • מינימום מחיר, מקסימום שירות

תנאי מימון נוחים • אפשרות עד 100% מימון • טרייד אין לכל הרכבים • קילומטראז' נמוך
כל הרכבים שמורים ומטופלים • חיסכון לצרכן ומחירים מיוחדים • רכישות רכבים

ביטוח במקום במחירים הזולים בארץ!!!

חדש! ליסינג תפעולי לרכבים 22/23 במחירים הזולים בארץ

מיצובישי אאוטלנדר 2024,
יד 1 פרטי, אינסטייל,
7 מקומות,
34,000 ק"מ.

מיצובישי אאוטלנדר 2018,
יד 01, פרימיום,
73,000 ק"מ, 7 מקומות,
טסט ארוך,
87,000 ₪

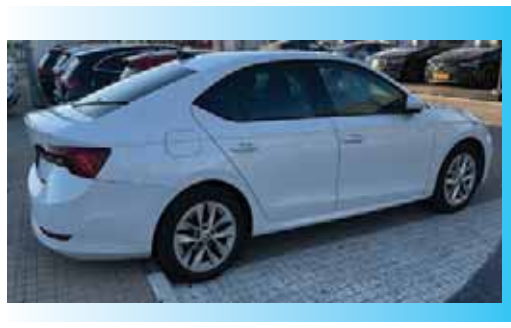

סקודה אוקטביה 2023,
יד ראשונה, 38,000 ק"מ!!
טסט 5/27,
95,000 ₪.

טויוטה ראב 4 היבריד 2023,
יד ראשונה, 91,000 ק"מ,
טסט 11/27,
145,000 ₪

מאזדה CX 3 2025,
יד 1 פרטי, 33,000 ק"מ,
105,000 ₪

יונדאי וניו 2023,
יד 1 פרטי, 47,000 ק"מ,
פרימיום,
102,000 ₪.

טויוטה קורולה 2021,
יד 1 פרטי, היבריד,
לימיטד, 42,000 ק"מ!!

יונדאי i30 2013,
יד 02, 107,000 ק"מ,
טסט 10/27,
31,000 ₪

יונדאי אילנטרה 2022,
יד ראשונה, היבריד,
42,000 ק"מ,
96,000 ₪
(מחירון 115,000 ₪).

מאזדה 2 , 2023,
יד 01, 85,000 ק"מ,
טסט 8/27,
73,000 ₪

ע.נ.ח

צביקה טבת 052-2557776 יאס אישי ואדיב

מכון
טכנולוגי חולון
Holon Institute
of Technology

התעשייה כבר מחכה לך

המקום שלך בתעשייה כבר מחכה לך

יום פתוח לתואר ראשון ושני

יום שלישי · 24.11.26

במקצועות ההנדסה, הטכנולוגיה,
המד-טק והעיצוב

לפרטים נוספים: 6404* · www.hit.ac.il

בס"ד

"וַיִּקְרָא שְׁמָהּ רְחֹבוֹת
וַיֹּאמֶר כִּי עַתָּה הִרְחִיב ה' לָנוּ וּפָרִינוּ בָּאָרֶץ"

רחובות. עיר המדע והתרבות
מחלקת מורשת ישראל

משרד ההתיישבות והמשימות הלאומיות

ירושלים JERUSALEM
ע"ש שושנה זילברשטיין

בית הכנסת הגדול "אהל שרה" רחובות

המחלקה למורשת ישראל בעיריית רחובות מזמינה אתכם

שבת השבוע
שבת רחובות

שבת פרשת תולדות

ג'-ד' כסלו (13-14.11.26)

בי"כ הגדול "אהל שרה" | רח' בנימין 45

רפי ביטון
& קולות מן השמים ירושלים

ע"ש שושנה זילברשטיין ע"ה

והחזן שלמה סלצקי

מנחה וקבלת שבת | 16:20
תפילת שחרית | 8:00
קידוש חגיגי (לפני מוסף) | 10:00

הכניסה חופשית

במעמד:

מתן דיל
ראש העיר

אמיתי כהן
חבר מועצת העיר, מחזיק תיק מורשת ישראל

MAM DESIGN

דנונה
בא מכל הלב
בשעה טובה
דנונה פרווה בטעם קרם לימון
חדש
דנונה
מעדן BIO סויה בטעם קרם לימון
ללא חלב • 2.4% שומן
בדייץ מהדרין
פרווה
טעם נפלא וערכים מזינים
בכל שעה ביום

קובעים יעד

לחיסכון

נטו צעד חסכון 3

חיסכון הופך להרגל כשיש לו מטרה ברורה.
לימודים, חופשה או חתונה - בוחרים יעד, קובעים סכום ותאריך
ונותנים לחיסכון שם. כי כשיש בשביל מה, קל יותר להתמיד!

חוסכים נכון עם נטו חיסכון

FUNOMENAL

נטו חיסכון

הרווח כולו שלך.

אושר אמיתי זה נטו חיסכון
רשת מזון זולה ומשתלמת בישראל

לקבוצת המבצעים הסודית סרקו >

רוצים לעבוד איתנו? סרקו >

1599-50-1221

מכבדים כרטיסי:

משרד הפנים, היימיש כארד - טובה וברכה, אידיש כארד, מלכי רבנן
אשל ירושלים, להחזיקם ולהחיותם, מזון ומחיה, נדרים כארד,כארד שופ.

סניפים: אשדוד | באר שבע | בית שמש | ביתר עילית | בת-ים | חדרה | כרמי גת | מודיעין עילית | מעלות | נתניה אגמים | נתניה הפלדה | עפולה
קרית אתא | קרית יערים - טלזסטון | קרית שמונה | רמות - ירושלים | פתח תקווה - **בקרוב** | קצרין - **בקרוב** | ראשון לציון - **בקרוב** | צפת - **בקרוב**

FLY CARD
BY אלעל

תכניסו ללו"ז:
עם פלייקארד טסים יותר!

צוברים נקודות
ומגיעים לכרטיס טיסה שלישי

פעם בשנה
הטבת 1+1
על כרטיסי טיסה

מצטרפים ומקבלים
כרטיס טיסה ראשון מתנה!

עוברים עכשיו:
***2665**

למצטרפים חדשים כמפורט בתקנון עד 31.12.26. כפוף לרכישות בסך 10,000 ש"ח עד 31.3.27, לתשלום מיסים, אגרות ותוספות ולתקנון. הטבת 1+1 החל משנת 2027 בכפוף לתנאי ההטבה שתפורסם. הנפקת הכרטיס בכפוף לשיקול דעתה של ישראכרט בע"מ, פרימיום אקספרס בע"מ או הבנק. אי־עמידה בפירעון האשראי עלולה לגרור ריבית פיגורים והליכי הוצאה לפועל. בכפוף לתקנון FLY CARD ולתנאים באתר אל על.

Brilliant&co.

אל תדליקו את המזגן שלכם!

המזגנים מהדור החדש ירוקים יותר אבל דליקים ומורכבים לטיפול.

כשאתם מזמינים
בעל מקצוע ודאו שיש לו
רישיון ממשרד העבודה

חפשו: טכנאי בעל רישיון משרד העבודה

משרד העבודה
מינהל אסדרת עיסוקים

מכון הר ברכה

חדש בסדרת
פניני הלכה

תורה עם וארץ

מבט תורני והלכתי רחב על
מקומה של התורה בחיי היחיד,
העם והמדינה.

בין הנושאים בספר:

- לימוד התורה
- חינוך ולימוד תורה
- מצוות יישוב הארץ
- עבודה, כלכלה ומדע
- השירות הצבאי
- שבט לוי – מחנכים ולוחמים

לומדים ומשתפים
3 עותקים
ב-120 ₪

לפרטים ורכישה:
shop.yhb.org.il
02-9709588

שכונת התמרים
יריחו

שומרים על חלוצי יריחו

לראשונה מזה עשרות שנים,
יהודים חזרו להתיישב ביריחו – מנעולה של ארץ ישראל,
העיר הראשונה שעם ישראל כבש בכניסתו לארץ

קחו חלק ברכישת ציוד הביטחון:

- מצלמות אבטחה
- רכבי ביטחון
- רחפנים
- ציוד חירום
- מכשירי קשר
- תגבור מערך האבטחה
- כבישי ביטחון וכבישי גישה

עושים היסטוריה – עזה ויריחו תחילה

לתרומות סרקו:

*3051

תוכן שיווקי

פרויקט היוקרה שבע בהדר גנים:

נכנסים לישורת האחרונה

פרויקט מגורי היוקרה 'שבע' של קבוצת ISA כבר הפך מזמן לדבר הבא בשכונת הדר גנים בפתח תקווה. הפרויקט המרשים והבולט בסביבה, מציע חוויית מגורים שלא דומה לשום דבר אחר, עם דירות גדולות, מרפסות נוף ענקיות, ומעטפת מושלמת של איכות חיים.

בקבוצת ISA החתומה על הפרויקט השאפתני, מדווחים על התעניינות מוגברת מצד רוכשים ועל מכירת חלק גדול מהדירות. במקביל להתקדמות הבנייה, נפתחה לאחרונה דירה לדוגמה המאפשרת למתעניינים להתרשם מהדירות ומהפרויקט מקרוב.

הפרויקט המבוקש, הכולל בניין בן 28 דירות, נמצא בשלבי בנייה מתקדמים, ובחברה נערכים לקראת קבלת טופס 4. בחודשים האחרונים, ובמיוחד מאז פתיחת הדירה לדוגמה, נרשמה עלייה בהתעניינות בפרויקט, וכיום נותר מספר מצומצם של דירות למכירה.

גם בעולם העסקים זיהו את הפוטנציאל, ושורה של עסקים ורשתות, ביניהם קופת חולים מאוחדת, כבר הבטיחו את מקומם במתחם המסחרי המוקם תחת הפרויקט. המתחם יציע לדיירי הפרויקט מגוון שירותים וחנויות ממש מתחת לבית, ויאפשר להם ליהנות מסביבת מגורים שיש בה כל מה שהמשפחה צריכה, במרחק ירידה במעלית.

אותה שכונה, חוויית מגורים אחרת

אחד הדברים שמאפיינים את פרויקט 'שבע' הוא השילוב בין דירות גדולות ומרווחות לבין בניין בוטיק עם מספר מצומצם יחסית של דיירים. עבור משפחות שמחפשות לשדרג את תנאי המגורים שלהן, האפשרות להישאר בסביבה המוכרת של הדר גנים ולעבור לדירה גדולה במיוחד המציעה חוויית מגורים שונה מכל דבר אחר בסביבה, היא בהחלט שיקול משמעותי.

אחד הרוכשים בפרויקט, מספר על ההחלטה לרכוש בו דירה :"אחרי שנים שחיפשנו את דירת החלומות, מצאנו בדיוק את מה שחיפשנו. בניין ייחודי מסוגו באזור, עם מספר לא גדול של דיירים, דירה מרווחת, מרפסת ענקית ותכנון שמתאים למשפחה שלנו".

לדבריו, לפני הרכישה הוא הגיע לשטח ובדק את הפרויקט מקרוב. "היה חשוב לנו לראות בעצמנו את הדירות הגדולות, את המפרט ואת רמת הביצוע. אחרי שבדקנו והתרשמנו, החלטנו להתקדם ולרכוש דירה".

מעטפת מושלמת של איכות חיים

הפרויקט המרשים, שתוכנן על ידי משרד פייגין אדריכלים, כולל דירות בנות 3 עד 7 חדרים, עם מרפסות ענקיות הכוללות אפשרות לסוכה. בנוסף, תוכננו בבניין חללים משותפים לשימוש הדיירים, בהם חדר כושר, משחקייה ומתחמי עבודה.

התכנון נועד לתת מענה לצרכים של משפחות שמחפשות לא רק דירה גדולה יותר, אלא גם איכות חיים בסביבת מגורים נוחה, עם מרחבים נוספים לשימוש בני הבית.

אסף בויאר, סמנכ"ל השיווק של קבוצת ISA מספר: "הביקוש לפרויקט עצום, והוא מעיד על כך שקהל הרוכשים מחפש בדיוק את מה ש'שבע' מציע: דירות גדולות וייחודיות בסטנדרט גבוה, במיקום אסטרטגי בלב פתח תקווה. אנחנו משווקים בעוצמה, ומי שמתלבט מוזמן להגיע לראות את הדירה לדוגמה ולהבין מדוע הדירות נמכרות בקצב כזה".

כאמור, בפרויקט נותרו דירות אחרונות למכירה, והדירה לדוגמה פתוחה לסיורים בתיאום מראש.

לתיאום סיור בדירה לדוגמה ולקבלת פרטים נוספים: 3850*.

Sheva
שבע הדר גנים. יצירת מופת של מגורים

I·S·A
Inspire • Standout • Achieve
*3850

הרי זהב

מסכמים גולדן דייז בהרי זהב

חודש אחד.
31 משפחות חדשות.

תודה ענקית ל-50 המשפחות שהגיעו לאירועי המכירות בטנא עומרים,
מעלה שומרון, אבני חפץ וטל מנשה,
ולכל שאר המשפחות שכבר חתמו ושריינו לעצמם בית חדש בהתיישבות.
אנחנו לא עוצרים לרגע, והעשייה בשטח נמשכת במלוא התנופה.

מעלה שומרון נמכר 70%

טל מנשה נמכר 70% שלב ב

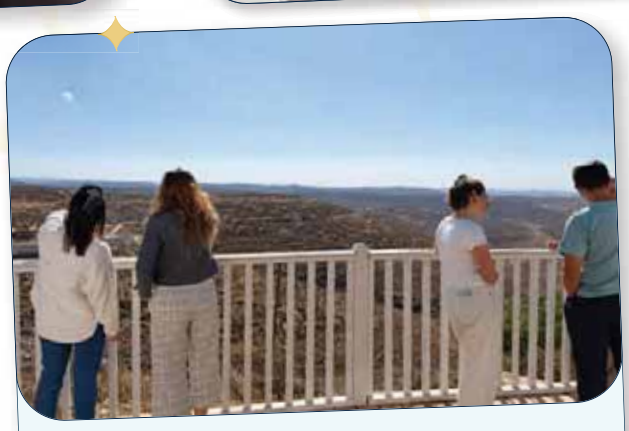
טנא עומרים נמכר 50% שלב א'

אבני חפץ נמכר 70%

הרי זהב
מיישבים את ישראל

רוצים בית ביו"ש? דברו איתנו 076-599-7783

הלל-בוטיק

סרטי יונייטד קינג מציגים:

12 מועמדויות
פרסי אופיר 2026

זוכה פרס
המוזיקה הטובה ביותר
JFF

זוכה פרס
חביב הקהל
SAN FRANCISCO JEWISH FILM FESTIVAL 40

הבחירה הרשמית
TRIBECA FESTIVAL

★★★★
"סרט עם לב רחב ונשמה גדולה"
אבנר שביט, וואלה

★★★★
"נועד להיות להיט"
ד"ר שמוליק דובדבני, ynet

הבחירה

סרטם של גידי דר ושולי רנד

בקולנוע

עמנואל שילה

eshilo777@gmail.com

קואליציה של אובדן דרך

לגוש המפלגות בהובלת איזנקוט יש עיקרון מארגן אחד - שנאת נתניהו. למען המטרה הקדושה הזאת ומתוך תאוות שלטון מוכנים גם בנט, ליברמן ולפיד לזרוק לפח את כל עקרונותיהם והבטחותיהם

צילום: חיים גולדברג, פלאש 90

מוכנים לוותר על הגיוס כדי לזכות בתמיכת החרדים. גדי איזנקוט עם מתן כהנא וחילי טרופר

1 מאז נודעו תוצאות הבחירות אנו נמצאים בתהליך של הסרת מסכות. בשבוע שעבר הציגו איזנקוט, בנט, לפיד וחבריהם לעיני כל ישראל את אובדן הדרך הערכי שלהם, כאשר פעלו בשיתוף פעולה הדוק עם מפלגות ערביות אנטי־ציוניות ואוהדות טרור, במטרה לקבל מהנשיא את המנדט להרכבת הממשלה. שיתוף הפעולה הבזוי והמקומם הזה נמשך גם כעת. אפילו אביגדור ליברמן, שהטיל וטו על הקמת ממשלה שהרוב שלה תלוי במשותפת וברע"ם, לא בוחל בעשיית יד אחת עם המפלגות הללו כדי להשתלט על ניהול הכנסת.

בימים האחרונים הוסר במלואו גם מסווה השקר והצביעות מעל ליומרה של גוש האופוזיציה לייצג את 'ברית המשרתים'. סירובו של ליברמן להצטרף לקואליציה שנשענת על רע"ם והמשותפת, אילץ את גדי איזנקוט ושותפיו לנסות לגייס לקואליציה שהם רוקמים את המחנה החרדי, תוך נכונות להפר את כל הבטחותיהם בנושא. הדיבורים העדכניים על נכונות להסתפק ב"חוק גיוס רך" לא הותירו ספק בכך שקמפיין "ברית המשרתים נגד ברית המשתמטים" הועמס על מריצה ונשלח למזבלה. לא מיותר לציין כי מניין הקולות במעטפות הכפולות מלמד שלגוש הקואליציה היוצאת, בדגש על מפלגת הציונות הדתית, הייתה עדיפות ברורה בהצבעתם של המשרתים.

כעת ברור גם לתמימים ולמיתממים בינינו שקמפיין השיסוי האנטי־חרדי הבוטה, ומסע התעמולה הנלווה והתוקפני נגד חברי הכנסת והמפלגות תומכי חוק הגיוס, מעולם לא נועד לקדם גיוס חרדים או לספק פתרון של ממש למצוקת כוח האדם בצה"ל, בסדיר ובמילואים. עיקר מטרתו של הקמפיין, שהתיימר לטעון כי באמצעות סנקציות ניתן לכפות גיוס של רבבות צעירים חרדים אילו רק הממשלה תרצה בכך, הייתה לפורר את הקואליציה ולגבות מחיר אלקטורלי מהמפלגות החברות בה. למרבה הצער הקמפיין הצליח, לפחות באופן חלקי. אין ספק שמפלגת הציונות הדתית איבדה בגללו חלק מקהל הבית שלה, שהתפתה להאמין כי נבחריו עושים יד אחת עם החרדים על חשבון החיילים ומשפחותיהם. זאת בעוד, למרבה האירוניה, הלוחמים הם בין השאר בני משפחתם הקרובה, בניהם וחתניהם. גם די ברור שריצתו הנפרדת והמזיקה של עופר וינטר לא הייתה באה לעולם אלמלא הקמפיין השקרי הזה, שמפלגתו קיוותה להיבנות ממנו.

אובדן הדרך הערכי של איזנקוט, בנט, לפיד וליברמן נראה כעת חשוף וגלוי. אין ספק שהגורם המרכזי שמניע אותם הוא תאוות שלטון ושנאת נתניהו. כדי להדיח את נתניהו ולתפוס את השלטון הם מוכנים לחבור למפלגות אנטי־ציוניות ואוהדות טרור, או להכניס להקפאה עמוקה את כל הבטחותיהם להיטיב עם המשרתים ולגייס את המשתמטים. הכול כשר, רק לא להקים ממשלת אחדות עם הליכוד, עוצמה יהודית והציונות הדתית - מפלגות שמצביעיהן נושאים בעול המשימות הלאומיות מתוך מסירות, הזדהות ונכונות לשלם מחיר.

> כדי להדיח את נתניהו ולתפוס את השלטון הם מוכנים לחבור למפלגות אנטי־ציוניות ואוהדות טרור, או להכניס להקפאה עמוקה את כל הבטחותיהם להיטיב עם המשרתים ולגייס את המשתמטים. הכול כשר, רק לא להקים ממשלת אחדות עם הליכוד

2 הימנעותה של מפלגת יהדות התורה מלהמליץ לנשיא על נתניהו שיחקה לידי איזנקוט וסייעה לו בקבלת המנדט מהנשיא. אך עדיין לא ברור האם מפלגת החרדים האשכנזים תהיה מוכנה ללכת עד הסוף בשותפות עם השמאל החילוני.

התנאים שהציבו ראשי המפלגה בימים האחרונים נראים ככאלה שמפלגות השמאל לא יוכלו לחיות עימן בשלום. זה לא רק חוק גיוס גמיש וסלחני בהרבה מזה שהעבירה הקואליציה היוצאת בקריאה ראשונה. מדובר גם על המשך הסידור הקיים של תקצוב החינוך החרדי האוטונומי - כלומר אין שינוי בנושא לימודי הליבה. תנאי נוסף דורש את המשך הסטטוס־קוו בענייני דת ומדינה - כלומר לא תחבורה ציבורית בשבת, לא נישואין אזרחיים, לא פגיעה בסמכות בתי הדין הרבניים ולא תפילה רפורמית ברחבת הכותל. כדי להסכים לכך, המפלגות החילוניות המיליטנטיות שבקואליציה ייאלצו לקפל לא רק את דגל הגיוס, אלא את כל המצע שלהן בענייני דת ומדינה.

אפשר לקוות שהנכונות לכאורה של החרדים לחבור אל השמאל לא באה אלא כדי לחשוף את הצביעות של קמפיין הגיוס הכפוי. אם זו המטרה - אין ספק שהיא הושגה, וכעת אפשר להציב לאיזנקוט תנאים בלתי אפשריים שיחזירו את יעקב אשר וחבריו לזרועות הגוש היהודי־לאומי. בכל מקרה, לא מיותר להזכיר למי שאולי חושבים לרקום קנוניה עם השמאל, שמסע הרדיפה נגד החרדים התחיל ונמשך לאורך כל הדרך בניהולה הדורסני של מערכת המשפט הנתמכת בידי השמאל.

שופטי בג"ץ לאורך השנים התערבו ללא סמכות וביטלו את ההסדרים החוקיים שסוכם עליהם בכנסת. בשנים האחרונות, בעוד קואליציית הימין משקיעה את דמה וחלבה בניסיון למצוא נוסחה שתהיה מקובלת גם על החרדים וגם על שופטי בג"ץ, היועמ"שית שמינתה ממשלת בנט־לפיד היא שיצאה למסע צלב של קנסות ומעצרים, למורת רוחה של ממשלת הימין.

אם אכן בעקבות הרדיפות המשפטיות ימכרו החרדים את תמיכתם לרודפיהם מגוש השמאל בתמורה להסרת הסנקציות, מערכת המשפט שהיא האשמה הגדולה בכל האירוע תשיג את מטרתה. ממשלת השמאל שתוקם בתמיכת החרדים תבטל את כל החוקים החדשים שנועדו להחזיר לרוב היהודי־לאומי את סמכויות נבחרי העם שנגזלו בידי בג"ץ והייעוץ המשפטי. בקדנציה הבאה צפויים להתמנות עשרה שופטים חדשים לבג"ץ, כמו גם יועץ משפטי ופרקליט מדינה חדש. ממשלת שמאל שתוקם בתמיכת החרדים תדאג לכך שייבחרו שופטים חדשים בצלמם ובדמותם של יצחק עמית ודפנה ברק־ארז, ויועצים משפטיים בדמותה של גלי בהרב־מיארה ואף גרועים מכך.

החרדים יודעים היטב שלא הקואליציה היוצאת אשמה במצב הקשה שנקלעו אליו, אלא מפלגות גוש השמאל שהעניקו גיבוי עיוור להתנהלותן הדורסנית של מערכות המשפט, ואף יצאו למסע מחאה משולח רסן והרסני נגד כל ניסיון לאזן במקצת את יחסי הכוחות בין הרשויות. לא מיותר לומר שגם חוסר הגמישות שגילו החרדים בדיוני חוק הגיוס, תוך כדי המלחמה הקשה בתולדות המדינה, תרם לא מעט לכך שהנושא נותר פתוח ולא פתור. אפשר רק לקוות שהחרדים לא שכחו את העיקרון התלמודי "שלא יהא חוטא נשכר", ולא ייכנעו תחת הלחץ ויספקו למערכת עיוות המשפט את מבוקשה.

3 חובה לחזור גם על זה: הופעותיו הציבוריות של איזנקוט בימים אלו ממחישות היטב עד כמה מדובר בטירון פוליטי חסר כישורים לנהל מדינה. שנתיים של רכישת ניסיון לצד נתניהו בממשלת רוטציה, זה המינימום הנדרש כדי שמסירת ההגה לידיו לא תהיה מעשה חסר אחריות עד כדי טירוף. עתיד המדינה ועתיד ילדינו חשובים יותר מהעיקרון הקדוש של שנאת נתניהו. בסיטואציה המדינית, הביטחונית והפוליטית הנוכחית, אין פתרון סביר מלבד ממשלת אחדות. ■

בשבע
קבוצת התקשורת הגדולה בישראל לציבור הדתי

מו"ל: בשבע השבועון לציבור הדתי בע"מ **יו"ר מועצת המנהלים בערוץ 7:** יעקב כ"ץ (כצל"ה) **יו"ר קבוצת בשבע:** דודו סעדה **עורך ראשי:** עמנואל שילה **סמנכ"ל:** דודי פינקלר **סגנית עורך:** חגית רוזנבאום **עורך אקטואליה ואתר בשבע:** יוני רוטנברג **מנהל מכירות:** מאיר מלמד **מנהלת סטודיו:** סגולי קירשנבוים **סטודיו:** חגית שחור, רעות מליחי, סמדר בן טוב **מנהל דיגיטל:** מאיר פריאנטה **רכזת מערכת:** שירה נחום **עורכות לשון:** אפרת פוקס, אפרת אורנשטיין **מנהלת הפקה:** שמרית שמח **מוקד הפצה:** 03-9185555

המערכת אינה אחראית לתוכן המודעות

מערכת ומחלקת מודעות | טלפון: 03-9185553 פקס: 03-9237777 כתובת למשלוח דואר: ת"ד 3631 קריית אריה פ"ת 4959258 אתר: **be7.co.il** | הפצה: בר הפצות

תקומה
תנועת ההמונים של ישראל

אליסף, שירה, חילי

בילאדי בילאדי
بلادي بلادي بلادي

!?

לא משתפים פעולה
עם תומכי טרור!

"בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל קָם הָעָם הַיְּהוּדִי"

אבישי גרינצייג
gravishai@gmail.com

משחקים ב"נדמה לי"

כתנאי לכניסה לקואליציה עם השמאל, הפוליטיקאים החרדים דורשים שבג"ץ יישר קו עם הדרישות שלהם לפטור מגיוס. זה לא רק חוסר הבנה של המציאות, אלא גם תעודת עניות למערכת המשפט עצמה ◂ הגיע הזמן להפנים: חוקים, סנקציות ומעצרים לא ישכנעו את החרדים להתגייס לצה"ל. מה כן? התשובה לפניכם

צילום: חיים גולדברג, פלאש 90

◂ ישרתו – יקבלו. לא ישרתו – שיסתדרו לבד. חיילים חרדים, אילוסטרציה

לפני שנים רבות נדון בפני היועץ המשפטי לממשלה עניינו של עובד ציבור שקיבל הצעת שוחד, אך התמהמה עם הדיווח על כך שקיבל את ההצעה הפלילית. היועמ"ש דאז היה צריך להכריע האם נפל פגם בהתנהלות עובד הציבור, ומה המשמעות של הפגם הזה, ככל שהיה. בסוף הדיון אמר היועמ"ש: "הגעתי למסקנה שאין מניעה, אבל תגידו לי - למה בכלל שמישהו יציע לו שוחד? מי שהציע לו שוחד צריך לעשות חשבון נפש עם עצמו איך בכלל חשב שהצד השני יסכים לקבל שוחד".

נזכרתי באירוע הזה השבוע סביב המאמצים של חבר הכנסת גדי איזנקוט להקים ממשלה וקואליציה ביחד עם המפלגות החרדיות. יושב ראש יהדות התורה הטרי, יעקב אשר, דורש דרישות "צנועות". על פי הפרסומים, בין היתר של חדשות 12, הדרישה של יהדות התורה היא חקיקת הוראת שעה העוצרת את חובת הגיוס הכללית של החרדים, ביטול מעצרי עריקים חרדים לתקופה זו, ביטול כל הסנקציות בתקופת המעבר, ואם לא די בכך - דרישה לאישור מראש מהיועצים המשפטיים של הכנסת והממשלה שהם יגנו על החוקים הללו בבג"ץ. הדרישות הללו מופרכות, אבל מאז הן רק הסלימו. אשר הבהיר שהמפלגה מציבה תנאי של התנגדות להתערבות בתוכני הלימוד ולהתניית תקציבים בהכנסת לימודי ליבה למוסדות החינוך החרדיים.

כל הדרישות הללו נפסלו בבג"ץ. חוק שפוטר חרדים מגיוס - נפסל שוב ושוב בבג"ץ. חוק שמבטל מעצרי עריקים חרדים נחקק בשלהי כהונת הכנסת היוצאת ובוטל פה אחד על ידי שופטי בג"ץ. החוק הזה היה כל כך מופרך, עד שהממשלה בכלל לא ניסתה להגן עליו. השבוע ציינתי כי יועץ משפטי לממשלה אינו אמור לספק מראש חוות דעת לחקיקה פרטית, לפני הקמת ממשלה. זה לא עובד ככה. אם החרדים רוצים להעביר זאת כחקיקה ממשלתית - אז החקיקה צריכה להיות מגובשת בתהליכים פנימיים של משרדי הממשלה, ואין סיכוי שדבר כזה יקרה. אבל הנקודה החשובה היא שהחרדים בונים פה מגדלים באוויר ומשחקים ב"נדמה לי". גם אם מישהו יהיה מספיק שקרן או תחמן כדי להבטיח להם את ההבטחות הללו, הן לא יקוימו ולא ייושמו. אף אחת מהדרישות הללו לא תבוצע.

אני לא יודע אם החרדים הוזים ונמצאים באופוריה כשהם משלים את עצמם שדרישותיהם יתקבלו, או שכל מטרתם היא לעשות אאוטינג להסכמות של איזנקוט, בנט וליברמן כדי לשבור את מה שמכונה "ברית המשרתים". אבל ברור לי לחלוטין שהדרישות הללו, כפי שהן, לא יכולות להיות מיושמות. אחזור על מה שפתחתי בו. עצם המחשבה ששופטי בג"ץ והיועמ"שית יישרו קו עם הדרישות המופרכות הללו, רק כדי להעיף את ביבי מהשלטון, היא תעודת עניות למערכת המשפטית. בדיוק כמו עובד ציבור שמציעים לו שוחד. אם הוא מסכים ליטול את השוחד - זה מזעזע ופלילי. העובדה שהוא קיבל את ההצעה אומנם אינה עבירה פלילית (מהצד שלו), אבל כן דורשת ממנו חשבון נפש.

במקום מעצרים וכפייה, צריך לעבור לשיטת תמריצים. הנחות בארנונה, במיסוי, בדיור, במעונות, העדפה בקבלה לשירות הציבורי ועוד – כל אלה ייקבעו על פי השאלה אם שירתָ וכמה שירתָ. אבל הגישה הזאת דורשת הבנה שאי אפשר לכפות בכוח גיוס לצה"ל על ציבור שמסרב להכיר בערך המדינה היהודית ולהיות שותף למשימה של הגנה עליה

סולברג ומינץ לא ישתפו פעולה

התלמוד הירושלמי אומר שבענייני פיקוח נפש בשבת, מי שמזדרז לחלל את השבת לצורך פיקוח נפש הרי זה משובח. אדם שהולך לשאול האם זה מותר - הרי זה שופך דמים, כי בזמן שחלף החולה עלול למות. עוד נכתב כי "הנשאל הרי זה מגונה". וזאת משום שהרב היה צריך ללמד את הציבור מראש שבדיני פיקוח נפש, אם יש ספק - אין ספק שצריך לחלל את השבת. אם בן קהילתך שאל אותך את השאלה הזאת, הבעיה היא לא רק בשואל אלא גם בנשאל.

יגידו המשפטנים: מה אתם רוצים מאיתנו? מה אנחנו אשמים

tami4 shabbat

איכות שאפשר לטעום

בראש סרוג BOPO

עכשיו במחירי נובמבר סייל!

היחיד עם מטהר המים MAZE™

היחיד עם מדיד מים חמים בשבת

מים קרים ללא הגבלה בשבת

שירות ואחריות של תמי4

מאושר לשימוש בשבת

בכפוף לתקנון | תקופת המבצע בתאריכים 1-24.11.2026 או עד גמר המלאי (המוקדם ביניהם) | לפחות 1,000 יח' במלאי | בהתחייבות למסלול "הכל כלול" 36 או 48 חודשים בלבד | התמונה להמחשה בלבד

*6944

tami4.co.il

אבישי גרינצייג
gravishai@gmail.com

צילום: יונתן זינדל, פלאש 90

"כל מהפכה צריכה להיות באופן איטי ומבוקר. פסק דין לכשעצמו לא מביא שינוי". השופט נעם סולברג

שמעלילים עלינו עלילות וצובעים אותנו בצבעים פוליטיים? ובכן, כדי לענות על השאלה הטובה הזאת צריך פשוט לקרוא את פסק הדין של נשיא בית המשפט העליון, יצחק עמית, בעניין הליך מינוי נציב שירות המדינה.

לפני אי אלו שנים, יצחק עמית, כשופט בעליון, קבע באופן מפורש שהחוק איננו מחייב את הממשלה למנות נציב שירות מדינה באמצעות ועדת איתור, ודחה עתירה שהוגשה לבג"ץ בנושא. חלפו להן השנים, ועמית פסק את ההפך. לביקורת של עמיתיו לבית המשפט העליון השיב עמית כך: "בית המשפט אינו אנטומולוג אשר בוחן מבעד המיקרוסקופ את כנף השפירית, שעה שסביב יהום הסער המתדפק על הדלתות. לא די לעמוד על ולהכיר בחשיבות תפקידו של נציב שירות המדינה, מבלי שבית המשפט יעריך את התוצאה והמשמעות המעשית של החלטתו ומבלי להתבונן בתמונה הכללית שעל שולחנו".

השופט סולברג תקף את עמית על הזגזוג שלו, ועמית השיב בלי למצמץ: "גם המציאות היא חברה במועדון, ובוודאי שהיא אינה נתונה 'לבר־משפטי'. מתן משקל לשינויי הנורמות השלטוניות והמינהליות בשנים האחרונות, בפרט בכל הנוגע למינויים, אינו רק עניין של היגיון ושכל ישר, אלא הוא חלק יסודי מן העשייה השיפוטית... עצימת עיניים מפני שינויי המציאות חוטאת לשורש תפקידו של בית המשפט - אשר עליו המשימה, כחלק ממערך האיזונים והבלמים, לשמור ולהישמר מפני שרטון או קרחון שעלולים להוריד את הספינה למצולות. את המחיר על עצימת עיניים זאת - נשלם גם נשלם". בשפה יותר עשירה וקולחת, עמית כתב מה שאמר בזמנו יאיר לפיד כאשר נדרש להסביר את הזגזוג שלו כשהתנגד לחסימת כבישים בתקופת ההתנתקות־ הגירוש מגוש קטיף, ואילו בתקופת המאבק ברפורמה המשפטית אמר את ההפך. התירוץ שלו היה "אנשים אחרים, זמנים אחרים".

אבל חשוב לציין שעם כל הכבוד או חוסר הכבוד לגישה של יצחק עמית - בית המשפט העליון כבר לא סר למרותו של הנשיא כפי שהיה בימי אהרן ברק. מי שחושב שהמשנה לנשיא העליון, נעם סולברג, שתקף את עמית בדיוק על הזגזוג הזה, יהפוך את עורו ואת פסיקתו רק כדי להמליך את גדי איזנקוט לראש ממשלה עם יאיר גולן וכו', חי בדמיונות בואכה פטריות. כך גם השופטים דוד מינץ, יעל וילנר ועוד. גם אם יצחק עמית היה רוצה להסב מבט ולהתעלם - חדר ההלבשה לא יהיה איתו. עורכת הדין אביטל סומפולינסקי, המשנה ליועצת המשפטית לממשלה (משפט חוקתי), תהפוך את חוות הדעת המשפטיות שלה כדי להעיף את ביבי? זה לא יקרה בחיים.

חוץ מזה, החרדים לא צריכים להתגבר רק על בג"ץ והייעוץ המשפטי, אלא גם על הדרג המקצועי במשרד הביטחון ובצה"ל. הרמטכ"ל זמיר כבר הציג תשתית עובדתית שחסרים לו בין 12 אלף ל־15 אלף חיילים. התשתית העובדתית הזאת לא תיעלם.

צריך לומר את האמת: משפט הוא לא מדע מדויק, והתנהלות בין־אישית נכונה ויחסים קורקטיים בין הממשלה והייעוץ המשפטי שלה ובין בית המשפט בהחלט יכולים לסייע לקבלת עמדות משפטיות ופסיקות נוחות יותר. האם זה צריך להיות כך? אפשר לדון על זה, אבל זה הטבע האנושי. אתה תתאמץ לסייע למי שעובד איתך בשיתוף פעולה ושאתה מאמין בטוהר ליבו, ותעשה חיים קשים למי שאתה מרגיש שמאיים על עבודתך, ולפעמים עליך אישית, ושאתה חושב שהוא שקרן ונוכל. אלו החיים. אבל גם לזה יש גבול. חוות הדעת לא יתהפכו להן ב־180 מעלות.

התקרה שהדרג המשפטי ייתן למפלגות החרדיות בעניין הגיוס אינה מתקרבת לרצפה של מנהיגי הציבור החרדי. אני באמת לא בטוח שאני יודע מה בכלל ה־Endgame מבחינת החרדים ומבחינת איזנקוט וליברמן - אבל החוקים הללו לא יעברו. קל וחומר לא לפני הקמת הממשלה וכתנאי להקמת הממשלה. מה שכן היה יכול לקרות זה שינוי מוחלט של התפיסה בעניין הגיוס. במקום מעצרים וכפייה, מעבר לשיטת תמריצים. ככל שאתה משרת יותר - אתה מקבל יותר. הנחות בארנונה, במיסוי, בדיור, במעונות, העדפה בקבלה לשירות הציבורי, ועוד כהנה וכהנה - כל אלה ייקבעו על פי השאלה אם שירתָ וכמה שירתָ. אבל הגישה הזאת דורשת בגרות. הגישה הזאת דורשת הבנה שאי אפשר לכפות בכוח גיוס לצה"ל על ציבור שמסרב להכיר בערך המדינה היהודית ולהיות שותף למשימה של הגנה עליה.

הפתרון אינו נמצא בבג"ץ

בחודש יוני 2024 (או אם תרצו: סיוון תשפ"ד) כתבתי טור בדיוק על זה, והזכרתי בו את דבריו של סולברג. ב־2018 נשא דברים שופט בית המשפט העליון נעם סולברג בכנס של אוניברסיטת חיפה. על רקע העיסוק בחוק הגיוס, ביקר השופט סולברג את האקטיביזם השיפוטי: "שינויים מהפכניים לא עובדים. כל מהפכה צריכה להיות באופן איטי ומבוקר. אין בכוחו של חוק או פסק דין לשנות פני מציאות. פסק דין לכשעצמו לא מביא שינוי, זו אשליה". הדוגמה הטובה והמשכנעת ביותר לטענתו של השופט סולברג היא סאגת חוק הגיוס. בג"ץ פסק את שפסק בעניין גיוס החרדים כבר לפני יותר משני עשורים, אך דבר לא השתנה במובן של הגברת השוויון בנטל. גם מניפולציה של מספרים והרחבת ההגדרה מיהו חרדי עד לקצה לא הועילו.

שינויים מהפכניים, כדברי סולברג, לא עובדים. העובדה שקבעת משהו בחוק או בפסיקה אינה יוצרת מציאות. חוק או פסיקה יכולים להשפיע על יחידים, לא להפוך אורחות חיים של ציבור וקולקטיב. כאשר מדובר בציבור, החוק והפסיקה יכולים אולי להשפיע ולסייע לשמר מצב חברתי, אך לא מעבר לכך

שינויים מהפכניים, כדברי סולברג, לא עובדים. העובדה שקבעת משהו בחוק או בפסיקה אינה יוצרת מציאות חדשה. חוק או פסיקה יכולים להשפיע על יחידים, לא להפוך אורחות חיים של ציבור וקולקטיב. כאשר מדובר בציבור, החוק והפסיקה יכולים אולי להשפיע ולסייע לשמר מצב חברתי מסוים, אך לא מעבר לכך. המחשבה שפסיקה או חוק כלשהו יובילו ישירות אלפי בחורי ישיבה בגיל גיוס להתגייס היא מחשבה ילדותית ומנותקת מהמציאות.

בטור ההוא ציינתי כי הדרך לפתרון עוברת קודם כול בהכרה שאין פתרון קסם. כדברי השופט סולברג, מוטב שלא נשגה באשליה ולא נתאהב בקונספציה. הטראומה של שבעה באוקטובר גרמה לשינוי בגישה של המגזר החילוני והדתי בנוגע לאי־גיוס החרדים. אולם למרות המלחמה, לא חל כל שינוי אמיתי בחברה החרדית בנוגע לגיוס.

גם אם נדפוק את הראש בקיר בתסכול, המציאות הזאת לא תשתנה. אין דרך מעשית לכפות על החברה החרדית להשתנות בעניין הזה. גם אם ייחקק חוק כזה או חוק אחר, גם אם בג"ץ יפסוק כך או אחרת. את המסר הזה חייבים להפנים שוב ושוב ושוב.

הפתרון שהצעתי - ואני חושב שמבחן המציאות מראה שהוא היה הכי נכון - הוא מעבר מכללים של מכסות ויעדים, זהויות והגדרות חברתיות, לכללים כלכליים אינדיבידואליים. ככל ששירתָ יותר, כך תקבל יותר. לא רק בהטבה אקראית ברכישת קרקע, אלא לכל האורך והרוחב. מי שלא שירת כלל אינו יכול לקבל את אותן הזכויות כמו מי ששירת במשך שנה, ומי ששירת במשך שנה אינו יכול לקבל את אותן הזכויות כמו מי ששירת במשך שנתיים, שלוש וארבע. וזה לא משנה אם אתה גבר חרדי, אישה חילונית, גבר ערבי או אישה דתייה.

השיטה הזאת לא תביא עשרות אלפי חרדים להתגייס מחר בבוקר, גם לא בעוד שנתיים, אבל היא תהיה קריאת כיוון. לצורך כך כנראה יידרש חוק יסוד שמקבע את הזכויות העודפות של המשרתים, עם דגש על שירות קרבי ועל שירות מילואים. ייתנו - יקבלו, לא ייתנו - לא יקבלו. מושלם זה לא. אבל עדיף משהו ריאלי שיעבוד חלקית מאשר שוויון מלא, שאיש אינו יודע כיצד להשיגו.

אמן שתזכו

בטוח שתחסכו

הצטרפו למנוי פיס וקבלו
חודש ראשון מתנה!

מצטרפים למנוי פיס ונהנים מכל העולמות:

חוסכים בהוצאות היומיומיות עם מגוון רחב של הטבות

וגם

משתתפים בהגרלות שבועיות ויכולים לזכות בפרסים של עד 1.5 מיליון ש"ח בכל חודש

קניות | הלבשה | אטרקציות | מסעדות | חופשות

לרכישת בנקודות **מנוי פיס:** המכירה ***3694**

בכפוף לתקנון ולתנאי הפעילות המופיעים באתר פיס פלוס. **המכירה אסורה למי שטרם מלאו לו 18 שנים. אזהרה:** משרד הרווחה והביטחון החברתי קובע כי הימורים עלולים להיות ממכרים. ניתן ליצור קשר עם מוקד הרווחה למידע וסיוע של משרד הרווחה והביטחון החברתי שמספרו 118 (שיחת חינם) 24 שעות ביממה. הזכייה תלויה במזל בלבד ואינה קשורה לידע, ניסיון, יכולת או ריבוי משחקים. בהגרלות המנויים ניתן לזכות בפרס מרבי אשר נע בין ₪50,000 עד 1.5 מיליון ₪. סכום הפרס משתנה מהגרלה להגרלה בכפוף לתנאי תכנית ההגרלה "מנוי פיס 2016" ולעדכוניה המפורסמים באתר האינטרנט של מפעל הפיס pais.co.il. על פי חוק זכיות חייבות במס. ההטבה הינה החזר של ₪60 עבור החודש הראשון.

מנוי פיס

BSD גל אורד

יוני רוטנברג
yoniro770@gmail.com

תת־קרקעי

בשקט בשקט יזם הקבינט המדיני־ביטחוני תיקון היסטורי לעיוות הקרקעות הפרטיות שמנע את התפתחות היישובים היהודיים ביו"ש ← הרעיון היה לערוך סקר קרקעות חדש ומסודר, שיחיל את הדין כפי שמקובל בכל הארץ וישחרר שטחים לבנייה. ואז, בהשראת בג"ץ, שופטת אחת טרפדה את המהלך

צילום: יונתן זיגדל פלאש 90

◄ מדיניות מקוממת של החרבת בתים ויישובים ביו"ש עמדה בפני תיקון היסטורי. הפינוי בעמונה

את הצעד הדרמטי והמרחיק לכת ביותר של הממשלה היוצאת בתחום ההתיישבות, זו שבנתה יישובים והקימה חוות יותר מכל ממשלה אי פעם, אתם בכלל לא מכירים. הוא לא הופיע בתקשורת, לא ברשימות ההישגים שהופצו במאות אלפי שקלים בקמפיין הבחירות, אפילו לא בעיתון הזה. הוא נשמר בסוד, מתחת לרדאר, כדי להגדיל את סיכויי ההצלחה שלו. אעיד על עצמי: בעיניי ראיתי את החלטת הקבינט הזאת, והבנתי את השלכותיה, כבר לפני יותר משנה. ועם זאת, השתכנעתי שטובת המדינה גוברת במקרה הזה על טובת הסקופ, והחלטתי לא לפרסם.

החלטת הקבינט המדוברת, מחודש מאי 2025, הייתה אמורה להיות התשובה לצורר מספר אחת של ההתיישבות בעשרים השנים האחרונות. מאז שתמה רדיפת המאחזים המאורגנת של אהוד ברק, הפכה הקרקע הפרטית הפלשתינית למחריב מספר אחת של בתים ויישובים ביו"ש. היא לא רק החריבה את מגרון, עמונה, תשעה בתים בעפרה ואת נתיב האבות, אלא גם יצרה אפקט מצנן בכל ההתיישבות.

הקו הכחול הפך להיות אימת המועצות המקומיות וועדות התכנון. פסקי הדין של בג"ץ, שהרחיבו את טווח הספק והורו על גירוש בכל מקרה שבו היה בדל זיקה לטוען פלשתיני ברצועה הקטנה ביותר של שטח, גרמו לחרדה רבתי בהתיישבות. רק אדמות מדינה בטוחות במיליון אחוזים אושרו לבנייה ופיתוח, מה שהותיר שטחים מצומצמים מאוד להתרחבות של יישובים. בניגוד למצב החוקי בתוך הקו הירוק, שם הרשויות יכולות לברר את מעמדה של קרקע בעייתית ואפילו להגיע להסדרי פיצויים במקרים שבהם האינטרס הציבורי דורש זאת, ביהודה ושומרון המדינה נותרה אובדת עצות: אין לה ודאות לגבי מעמד הקרקעות, אין לה גם אפשרות לקדם הליך של בירור, ומעל הכול מונפת חרב בג"ץ.

להחיל את הסטנדרט המקובל

שורשו של המצב האבסורדי נעוץ בהחמצה ההיסטורית של 1967. כל כך הרבה צרות ורעות באו עלינו בעקבות מנהיגים מבולבלים שקיבלו לידיים מתנת שמיים בדמות ניצחון ניסי במלחמת ששת הימים, ובדלותם הרוחנית והמנהיגותית שמטו אותה בשאט נפש. שחרור שטחי יהודה ושומרון, ערש מולדתנו, היה ברזל חם באותה שעה. הסיפוח היה צריך להיות מיידי, וגם היה מתקבל במחאות רפות בעקבות התוקפנות הירדנית. אבל ממשלת ישראל הרופסת החליטה להחיל על עצמה בהתנדבות דין של כובש, עם כל המשמעויות המשפטיות הבין־לאומיות הנגזרות מכך. אחת העיקריות שבהן היא סוגיית רישום הקרקעות וניהול טאבו.

תראו את האבסורד. הכובש האימפריאליסטי העות'מאני ניהל רישום קרקעות ביהודה ושומרון, ולרישום הזה יש תוקף משפטי עד היום. הכובש הקולוניאליסטי הבריטי ניהל רישום קרקעות - וגם הרישום שלו בתוקף. הממלכה הירדנית, ישות זרה ורצחנית שפתחה בהתקפה והפרה החלטה מפורשת של האו"ם בנוגע לחלוקה - גם הרישום המחוצף שביצעה בין 1948 ל־1967 מקבל תוקף חוקי במשפט הבין־לאומי והישראלי. ומה לגבי ישראל, מדינה שכבשה את השטח מכוח הגנה עצמית, ובעלת זיקה היסטורית שמונצחת בספר שהוא קונצנזוס אוניברסלי יותר מכל טקסט אחר שנכתב? היא כמובן רק כובש, ואסור לה לנהל רישום ביהודה ושומרון.

זו, כאמור, קודם כול עמדת ההנהגה המנותקת שהובילה את המדינה ב־1967, ובעקבות זאת גם הבון־טון הבין־לאומי. זמן קצר אחרי הכיבוש הורתה הממשלה למפקד הצבאי של שטחי יו"ש לפרסם פקודה ששוללת כל אפשרות חוקית של רישום בעלות על קרקעות בשטחים שנכבשו. בהתנדבות מלאה, אסרה הממשלה על עצמה להסדיר את השטח ולנהל אותו. הכול מתוך תפיסה שזו החזקה זמנית ואוטוטו הסדר העקום שב לקדמותו. כך נשמר המצב משנת 1968 ועד מאי 2025, וכך ניצלו אותו בג"ץ וארגוני השמאל על מנת להתנכל להתיישבות ובהצלחה רבה, עד שקמה ממשלה בעלת השקפת עולם בריאה יותר והפכה את ההחלטה במאי 2025.

לפי הבנתי, לא בכדי ההחלטה התקבלה בקבינט המדיני־ביטחוני ולא שווקה לתקשורת בשום דרך. חקיקה ראשית בכנסת, או אפילו החלטה בתוך ישיבת ממשלה - הפורום הכי לא בטוח למידע סודי במדינת ישראל - היו מעוררים את השדים השמאלנים בארץ ובחו"ל מרבצם ומטרפדים את המהלך. ההחלטה כללה הוראה לאלוף פיקוד המרכז, המפקד הצבאי של השטחים שנכבשו, לבטל את הפקודה מ־1968 ולאפשר - באיחור קל של 57 שנים - הסדרה שיטתית של הבעלויות על כל הקרקעות ביו"ש. מה שמדינה מתוקנת עושה. החלטה נוספת הייתה אמורה להניע את התהליך בפועל: יצירת תשתית מבחינת כוח אדם ומשאבים ליציאה לסקר ענק של הקרקעות, וביצוע כל ההליכים הנדרשים בחוק להסדרת הבעלויות.

העתיד נראה היה ורוד: אנשים שימונו על ידי ממשלת ימין יעברו מטר אחרי מטר ביהודה ושומרון, על שטחים שאין בהם דרישת בעלות רצינית יכריזו כאדמות מדינה, ועל שטחים בספק יוציאו קול קורא ויבררו את הטענות. ההבנה הפשוטה הייתה שאם הטענות הפלשתיניות לבעלות יובאו בפני ועדה ייעודית, ולא בפני בג"ץ, הן יוכלו להתברר על פי הסטנדרט המקובל בכל הארץ - כלומר בהצגת הוכחות רציניות לבעלות - ולא בסטנדרט ההזוי והמרחיב של בג"ץ. בדרך הזאת יוסר האיום מעל בתים בשכונות יהודיות שכבשה של ערבי הטילה בסביבתם גללים בשנות החמישים, וייפתחו אלפי דונמים חדשים להתרחבות ובנייה של יישובים.

בהתנדבות מלאה אסרה הממשלה על עצמה להסדיר את השטח ולנהל אותו, מתוך תפיסה שזו החזקה זמנית. כך נשמר המצב משנת 1968 ועד מאי 2025, וכך ניצלו אותו בג"ץ וארגוני השמאל על מנת להתנכל להתיישבות ובהצלחה רבה, עד שקמה ממשלה בעלת השקפת עולם בריאה יותר והפכה את ההחלטה במאי 2025

פרט לתועלת המעשית, ההחלטה הזאת שעברה

ב"ה

חוננו

סיוע משפטי לאומי

מחזור שנתי של חוננו

8,324,706 ₪

0
תקציבים ממשלתיים

1,400 חיילים, שוטרים ואזרחים מקבלים טיפול מדי שנה

29 אנשי צוות

11 עורכי דין חיצוניים

28,753 עצורים יוצגו מאז הקמת העמותה

24/7 מוקד חירום פעיל

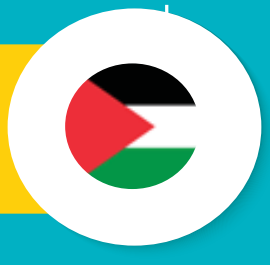

100,000,000 ₪ חוננו הוציאה מהרשות הפלסטינית למשפחות פצועים ונרצחים

מאיפה מגיע הכסף לכל זה?

התשובה תלויה בך! >>

מחלקות חוננו

עצורים • אזרחי • נפגעי טרור • אסירים ומשפחותיהם
כתבי אישום • תביעות נגד הרש"פ • נשקים

יוני רוטנברג
yoniro770@gmail.com

בג"ץ פעל בתחכום. הטענות שהשמיעו העותרים עסקו בעיקר בכך שההחלטה הזאת סותרת את הדין הבין־לאומי. ובכן, מדוע לבג"ץ להיכנס לעימות חזיתי נוסף עם הממשלה בסוגיה אידאולוגית, שתחילתה וסופה השקפת עולם פוליטית? הוא הסיר את ידיו ואותת לעותרים: חכו לצעדים מעשיים ותתקפו אותם מנהלית, שם נפיל אותם בקלות

צילום: אתר הרשות השופטת

שופטת אחת עם סמכות חסרת פרופורציה. השופטת שירלי רנר

בקבינט היא הדבר הכי קרוב להכרזה רשמית של מדינת ישראל על ריבונות מלאה ביהודה ושומרון. כמו שהסברנו קודם, ההימנעות מריישום היא תוצאה של תפיסת המדינה את עצמה ככובש בשטח, וממילא ההחלטה שלה לרשום כדין בעלויות וליטול לידיה את הסמכות החוקית הראשונית והיסודית ביותר כלפי האזרחים - היא היא הריבונות. זה אומנם נעשה בשקט ובלי חגיגות, אבל בלי שידענו - ממשלת ישראל הכריזה בעקיפין על ריבונות ביהודה ושומרון.

טראמפ, פוטין ושירלי רנר

אלא שכדי להכריז ריבונות עליך להיות קודם כול הריבון, וכידוע במדינת ישראל לא הרשות המבצעת היא הריבון, אלא הרשות השופטת. עד כמה שניסו להעביר את ההחלטה מתחת לרדאר, במדינת ישראל קיימת חובת פרסום של החלטות קבינט, והדברים הגיעו לאוזניהם הכרויות של ארגוני השמאל. 'יש דין', 'האגודה לזכויות האזרח' ושאר מרעין בישין שמעו על ההחלטה, ונבהלו. "תכלית חידוש הליך הרישום היא סיפוח הגדה המערבית", התרעמו בארגון 'יש דין', ולשם שינוי גם צדקו. מכונת הכסף התחילה לפעול, ועתירות הוגשו לבג"ץ.

בג"ץ במקרה הזה פעל בתחכום. במקום להיתקל שוב ברשות המבצעת, הוא התנער מהדיון בטענה שההחלטה בקבינט עדיין תאורטית והדיון בה מוקדם. הטענות שהשמיעו העותרים עסקו בעיקר בכך שההחלטה הזאת סותרת את הדין הבין־לאומי. ובכן, מדוע לבג"ץ להיכנס לעימות חזיתי נוסף עם הממשלה בסוגיה אידאולוגית, שתחילתה וסופה השקפת עולם פוליטית? הוא הסיר את ידיו ואותת לעותרים: חכו לצעדים מעשיים ותתקפו אותם מנהלית, שם נפיל אותם בקלות.

וכך אכן היה. קידום ההליכים היה מהיר, לפחות מצידה של הממשלה. בתוך זמן לא ארוך בוצעה עבודת המטה הנדרשת, והרשות לרישום והסדר מקרקעין במשרד המשפטים קיבלה את המשימה להסמיך חברה שמתמחה בתחום ותתחיל לבצע את הסקר. אפילו בנקודה הזאת שווה לשהות רגע, ולהתבשם: משרד המשפטים, הרשות הרלוונטית לרישום מקרקעין במדינת ישראל הריבונית, מנהל את הליך הרישום ביהודה ושומרון. לא קצין זוטר במינהל האזרחי שיושב בתוך מבנה יביל בבסיס צה"לי, לא סרג'נט בריטי עם כובע טמבל ועור לבנוני חרוך, לא פאשה עם תרבוש, שפם מעוקל ופגיון מעוקל לא פחות מטעם הסולטן העות'מאני ירום הודו - משרד המשפטים של מדינת ישראל. כמה נאה.

הדברים הגיעו עד כדי כך שמכרז רשמי של מדינת ישראל פורסם מטעם ועדת המכרזים, וחברת מידענות וגאוגרפיה בשם 'גאודע' זכתה בו. מדובר בחברה שיושבת ברמת החייל, ומעניקה שירותים למשרדי ממשלה ולוועדות תכנון רבות. מה שלא התקדם בקצב המצופה, הוא כמובן מה שתלוי בפקידות של משרד המשפטים והיועצת המשפטית למשלה שמנחה אותם.

צו האלוף, ההסמכה החוקית בפועל לתחילת תהליך הרישום, לא סיים את דרך החתחתים שלו מההחלטה שהורתה עליו בקבינט ועד להחלתו בפועל. הוא נתקע במשרד המשפטים שבחן אותו, ושוב בחן, ושוב כינס ישיבה, והחזיר לבחינה נוספת. שנה וחצי לא הספיקו, והסעיף בהחלטת הקבינט שמורה לאלוף לבטל את הקפאת הרישום מ-1968 טרם קיבל תוקף משפטי.

את העיכוב הזה ניצלה זרוע אחרת של ההגמוניה המשפטית. אחרי שחברת גאודע זכתה וקיבלה את המנדט להתחיל בסקר קרקעות ולהגיש את המידע הרלוונטי לרשות לרישום, הגיעה העתירה. שוב: 'יש דין', 'האגודה לזכויות האזרח', ועוד. הפעם במחוזי ירושלים, בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים.

הפעם, כפי שהכווין בג"ץ, העתירה הייתה קונקרטית ומעשית. היא לא עסקה בהחלטת ממשלה, כביכול, אלא במכרז ספציפי שהמדינה הוציאה. כאילו עניין פעוט, כולה מכרז, אך בפועל - נטרול היכולת של הרשות המבצעת לקדם מהלך שבליבת האג'נדה שלה. העתירה העלתה ארבע טענות נגד המכרז: הוא מנוגד לחוק הבין־לאומי, מי שעומד מאחוריו נעדר סמכות לבצע מהלכים כאלה, הוא מהווה הפרטה מסוכנת של סמכויות מדינתיות, והוא גורם לאפליה מפני שאינו מאפשר לתושבים פלשתיניים לגשת אליו.

נקצר את השלבים בדרך, ונקפוץ לפסק הדין הדרמטי שניתן לפני שבועיים. שופטת אחת בבית המשפט המחוזי, שירלי רנר, חרצה את גורל המכרז בהחלטה קצרה. היא אומנם חמקה מהטענות על הדין הבין־לאומי ודחתה את עניין ההפרטה הפסולה, אבל קיבלה את טענת הסמכות. בפסק הדין קבעה השופטת רנר שמשרד המשפטים וועדת המכרזים אינם מוסמכים לקדם הליכים ביהודה ושומרון בלי צו האלוף שמסמיך אותם, ולפיכך גם למכרז שהוציאו, ולזכייה של חברת 'גאודע', אין תוקף. כמובן, היא לא עסקה בעצם החלטת הקבינט ולא פסלה את האפשרות שייכנס בעתיד לתוקף צו אלוף שיכשיר את המכרז שוב, אבל לעת עתה המהלך נבלם. ובמצב הפוליטי שאליו נקלענו, כשלא ברור בכלל מי יאייש את משרדי המשפטים והביטחון, ה"לעת עתה" הזה צפוי להיות קבוע להרבה זמן.

כפי שהקדמתי, המהלך הזה בוצע תחת עמימות לכל אורך הדרך, והשרים נמנעו מלפרט ולהסביר עליו. אני לא יודע בוודאות מה נתקע ומה לא נתקע במסדרונות משרד המשפטים ובאילו טעמים, אבל אני ברור לי שהרגישות הפוליטית והבין־לאומית שיחקה תפקיד מרכזי. שופטת המחוזי, כשהיא דנה יחידית, קיבלה החלטה שלפי הספר והחוק היבש יש לה בסיס. אבל כאן גם טמונה הבעיה בביקורת שיפוטית שאינה יודעת גבול: ממשלה נבחרת, שמנסה להוביל מדיניות על פי תבונתה והבנתה במרחב התמרון הבין־לאומי, מוצאת את עצמה מתמרנת בין טראמפ, פוטין, מוחמד בן סלמאן, עמנואל מקרון ושירלי רנר. ולמרבה החרפה, לשירלי רנר יש משקל רב יותר מכל החבורה גם יחד. זה לא מצב שפוי, כך לא נראה איזון בין רשויות.

צופים לשרון
by SHRIKI

קפיצה קטנה לאיכות חיים גדולה

החל מ-
2,500,000₪
4-5 חד', דירות גן ופנטהאוזים

במרחק נגיעה מכפר סבא ביישוב צופים מחכה לכם פרויקט "צופים לשרון", המשלב נוף עוצר נשימה, קהילה חמה ומגוונת ותכנון אדריכלי מוקפד. הזדמנות להשאיר את הצפיפות מאחור ולקפוץ לאיכות חיים אחרת, בבית שתמיד חלמתם עליו.

לוקיישן מושלם - קרוב לכל מה שחשוב

ילדות כמו פעם - סביבה ירוקה, בטוחה וקהילתית

מפרט עשיר - עם מרפסת רחבה מול נוף מטריף

חפשו "צופים לשרון"
או קפצו לפגישה אישית
***3702**

שריקי גרופ
יזמות ובניה בע"מ

למידע נוסף
על צופים לשרון
סרקו כאן

מאיר בן שבת

והעיקר – לא לפחד כלל

חשבון הנפש הפומבי של הנשיא טראמפ בעקבות הבחירות בארצות הברית מעלה חשש מפני שינוי גישתו לישראל ולסוגיות האזוריות, אף שהשיקולים האסטרטגיים לא השתנו. בכל מקרה, ירושלים צריכה לדבוק בעמדותיה

"נס חנוכה הוא הנס של ישראל. מעולם לא היה דבר שהכריע את רוחכם, ואף כוח רשע לא הכחיד את אמונתכם. זו הסיבה שבגללה העם היהודי ממשיך להאיר לכל האומות" (הנשיא דונלד טראמפ בטקס הדלקת נרות חנוכה ב־2017).

חשבון הנפש הפומבי שערך השבוע הנשיא טראמפ על הפסד מפלגתו בבחירות האמצע סיפק לירושלים סיבות נוספות לדאגה, מעבר לאלו שעוררו תוצאות הבחירות עצמן. בריאיון שהעניק לתוכנית '60 דקות' ברשת CBS הוא קשר בין ההפסד בבחירות למלחמה באיראן ולסנטימנט הציבורי השלילי כלפי ישראל. המצביעים, כך אמר, הביעו "סלידה עצומה מישראל".

דבריו המשיכו את הקו שנקט סגנו, ג'. די. ואנס, מיד כשנודעו תוצאות הבחירות. יש שמיהרו לראות בהם רמז לשינוי הצפוי מצד הנשיא ביחסו לישראל ולסוגיות האזוריות.

לא צריך להזכיר לאמריקנים שהסרת האיום האיראני איננה אינטרס של ישראל לבדה. ישראל, בעיני משטר האייתוללות, היא רק "השטן הקטן", ובעצרות ההמוניות של תומכי המשטר הקריאה הנפוצה לצד ה"איחולים" לישראל היא "מוות לאמריקה".

בוושינגטון יודעים שהסרת מגבלת 2,000 הקילומטרים לטווח הטילים הבליסטיים של איראן, שעליה הודיעו בטהרן לפני שבוע, אינה מכוונת לישראל.

טראמפ הסביר לא פעם את האינטרס האמריקני בהסרת האיום האיראני, ודחה בעצמו את הטענה כי ישראל גררה אותו למלחמה.

אין להניח שפרשנותו של טראמפ להפסד לא תשפיע בכלל על עמדותיו, אך גם לא נכון להסיק מהרטוריקה המיידית שלו ברגעי המשבר מה המדיניות המעשית שיבחר, לאחר שיתעשת. שיקולים אסטרטגיים ופרגמטיים ישובו לתפוס מקום מרכזי בשוק הסערה. לצידם גם המורשת ההיסטורית שהנשיא ירצה להשאיר אחריו.

בעניין הזה ניתן לסמוך על האיראנים שלא ייתנו לו אפילו רגע אחד של נחת. עוד בטרם הוכרזו התוצאות הרשמיות של הבחירות, מיהר מוחסין רזאי - מזכיר המועצה לביטחון לאומי - לנכס אותן לאיראן. הוא כתב: "האומה האיראנית הנחילה לטראמפ תבוסה אסטרטגית בשדה הקרב ובמצר הורמוז, ותבוסה פוליטית בוושינגטון", והוסיף: "כל מי שיתעמת עם איראן ישלם את המחיר - משדה הקרב ועד לפתח ביתו". בראיית האיראנים, השלב הנוכחי של המשא ומתן אמור להסתיים כשהוא נותן תוקף מלא למסר הזה.

אם כן, בזמן שהנשיא טראמפ משדר בהתבטאויותיו הפומביות כי אינו מחפש הסלמה וכי "נראה שפעולה צבאית אינה נחוצה", הדוברים האיראנים מוסיפים לדרוך על יוקרתו ומורשתו. "לא רחוק היום שבו טראמפ יבין שבחר בדרך הלא נכונה ושעליו להתנהל כלפינו בכבוד ולהיענות לדרישותינו", אמר שלשום (יום ג') שר החוץ האיראני, עבאס עראקצ'י.

המשטר בטהרן קיבל שעון חדש להתנהלות מול ארצות הברית. כל שעליו לעשות כדי לצלוח את 53 הימים שנותרו עד להשבעת הקונגרס החדש והלעומתי לטראמפ, הוא לשחק במשחק שהוא מצטיין בו: מסמוס ומשיכת זמן. במקרה הזה יש לו את כל התנאים הנדרשים.

צילום מסך

חשבון נפש פומבי עם סיבות לדאגה. טראמפ בתוכנית '60 דקות'

בטהרן לא מפחדים מדרך ארוכה

כדי שטראמפ יוכל להתגאות בהסכם אפקטיבי וטוב משל קודמו, יהיה צורך לדון בסוגיות מורכבות: הוצאת כל החומר המועשר מאיראן, פירוק מלא של כל מתקני ההעשרה, סגירת כל קבוצות הנשק והמעבדות התומכות ועוד עשרות נושאים. הכמות והמורכבות של הסוגיות הללו יבטיחו משא ומתן ארוך ומייגע, רעיונות יצירתיים למכביר ונכלוליות מהסוג המוכר היטב בטהרן, עד שהאמריקנים יתייאשו או שטראמפ לא יהיה רלוונטי, המוקדמת מבין שתי האפשרויות.

בשלב הנוכחי טראמפ אומנם ממשיך להפגין נחישות ולהתעקש על דרישותיו בנושא הגרעין, אך בטהרן מגדילים את הפיתוי שבפניו. הם יאפשרו למתווכים להכביר דיונים סביב נוסחאות מתוחכמות שונות, שהצד השווה בכולן הוא שמצד אחד הן לא יובילו להפסקת המשא ומתן, ומצד שני לא יולידו הסכם טוב. התיווך הקטארי והמעורבות הטורקית יסייעו להם בכך. כך גם חילוקי הדעות והמתחים בבית הלבן.

העדיפות העליונה של טהרן תהיה להסיר את הסנקציות החונקות ולהזרים מיליארדים שיצילו את הכלכלה הקורסת. הם ינסו להשיג זאת בתמורה להסכמות על מצר הורמוז ולהתחייבות להמשיך במשא ומתן, אך ספק אם ייתנו לטראמפ את מה שהוא מבקש להשיג בתחום הגרעין.

כאן צריך להזכיר הכרזה לא שגרתית שיצאה באחרונה מטעם מחלקת המדינה בוושינגטון. זו הבטיחה פרס כספי של עד 20 מיליון דולר, לצד אפשרות למקלט מדיני ורילוקיישן, לכל מי שיספק מידע מודיעיני על תוכנית הגרעין האיראנית. בהנחה שאין מדובר במניפולציה מתוחכמת, הודעה זו מעלה תהיות קשות באשר למידת השליטה המודיעינית של ארצות הברית ובעלות בריתה בנושא שנמצא בלב העימות.

אי אפשר שלא לחבר לכך דברים שאמר בנימין נתניהו על כך ש"מוג'תבא שחרר את הנצרה ואיראן מנסה שוב לפתח את פצצות המוות". ועליהם יש להוסיף את הקמפיין הציבורי שמתנהל באיראן בתקופה האחרונה בהובלת משמרות המהפכה, שמטרתו להכשיר תודעתית את הנשק הגרעיני. החשש מפני פריצה איראנית שקטה לגרעין, בחסות אי הלוחמה והמשא ומתן הנמשכים, איננו מוגזם.

לא צריך להיות מומחה גדול כדי להבין כי כל זמן שהמשטר בטהרן יישאר על כנו, הוא לא יוותר על שאיפותיו. הוא יתעתע במערב, יסתיר, ינקוט טקטיקות שונות וימשוך זמן.

גם בטהרן לא מפחדים מדרך ארוכה. בשונה מטראמפ, כהונתו של המנהיג העליון אינה קצובה בזמן, אין לו קדנציות ואין הוא כפוף לאילוצים פוליטיים.

"התשובה הטובה ביותר לכל הבעיות שיוצרת איראן היא חילופי משטר", אמר הסנאטור המנוח לינדזי גראהם, ידידו הקרוב של הנשיא, לפני כחצי שנה. לא נס לחו.

"אל תרצה את חברך בשעת כעסו"

הדרג המדיני בירושלים נוהג נכון בהימנעותו מהתייחסות פומבית לטענות כלפי ישראל ומנקיטת צד במחלוקת הפנימית בבית הלבן.

אומנם יש סיבות לדאגה, אך לא צריך להיבהל מהטון המשתלח. טראמפ אינו האויב של ישראל, והשיקולים האסטרטגיים שהנחו אותו ביציאה למלחמה עם איראן עומדים בעינם גם כיום. בגישה עניינית וללא התרסה, ישראל צריכה לדבוק בעמדותיה הן ביחס לאיראן והן באשר לעזה ולשאר הזירות.

על ישראל להיות גאה בנחישות שגילתה לעמוד על נפשה, וביכולת שהפגינה להיות שותפה אסטרטגית של ארצות הברית בשעה שהשותפות הפוטנציאליות האחרות השפילו קומה. ספק אם אי פעם הושגו תוצאות כה מרשימות לשילוב של מטוס מתוצרת אמריקנית עם טייס ישראלי בגיבוי ובמעטפת של תיאום צבאי ומדיני בין־מדינתי כה הדוק, כפי שנראה במלחמה הזאת. כאשר ישקע האבק מעל תוצאות הבחירות, יהיה ניתן לשוב ולהדגיש את צדדיה אלה של המציאות.

הכותב הוא ראש מכון משגב לביטחון לאומי ולאסטרטגיה ציונית, כיהן כראש המטה לביטחון לאומי בשנים 2017-2021

המשטר בטהרן קיבל שעון חדש להתנהלות מול ארצות הברית. כל שעליו לעשות כדי לצלוח את 53 הימים שנותרו עד להשבעת הקונגרס החדש והלעומתי לטראמפ, הוא לשחק במשחק שהוא מצטיין בו: מסמוס ומשיכת זמן. במקרה הזה יש לו את כל התנאים הנדרשים

ב"ה

יריד החסידות
חפארת משה - נר אברהם יצחק

ספרי
אור החיים
מרכז הספר היהודי הגדול בעולם

יריד החסידות הענק של צמאה

מחירים שלא מוצאים בספרים!

בניני האומה ירושלים
י"ד – כ"א כסלו • 2.12–10.12

גברים
יום חמישי ט"ז בכסלו 26/11 • 11:00-02:00
מוצ"ש י"ח בכסלו 28/11 • 20:00-02:00
יום ראשון י"ט בכסלו 29/11 • 11:00-01:00
יום שלישי כ"א בכסלו 1/12 • 11:00-23:00

נשים
יום שלישי י"ד בכסלו 24/11 • 16:00-01:00
יום רביעי ט"ו בכסלו 25/11 • 16:00-01:00
יום שני כ' בכסלו 30/11 • 16:00-01:00

אלפי ספרים במחירים של פעם בשנה

3 ספרים ב-100 ₪
4 ספרים ב-100 ₪
5 ספרים ב-100 ₪

מתחם ההשקות | אבות החסידות | תורת חב"ד | החסידות לענפיה | הגות חסידית | סיפורי צדיקים | ספרי ילדים | מתחם משחקים

לכל המבצעים והספרים: sifreiorhachaim.co.il | לקטלוג: or1800350036@gmail.com

חגית רוזנבאום
Hagitr72@gmail.com

צילום: משה שי, פלאש 90

מאתגרת את הפרקליטות, המשטרה, הממשלה ושאר הרשויות בשאלות קשות. אילה חסון

אין מה לראות כאן

הדרישה של תאגיד 'כאן' להכתיב לאילה חסון התנצלות משפילה הובילה לפרישתה מהשידור הציבורי, שממומן על ידי כל אזרחי ישראל אבל משרת רק את השמאל ← למה ב'כאן 11' מסרבים להתמודד עם העובדות המוצקות על הבדואים בנגב? מאותה סיבה ש'רשת 13' מעודדת את אייל ברקוביץ' ללגלג על ימנים, ומשעה אותו כשהוא לועג לערבים

משתתפי כנס הקרן למנהיגות ציונית נעמדו על רגליהם ומחאו כפיים במשך דקות ארוכות. היה זה רגע נדיר בשביל העיתונאית אילה חסון, שמצאה פתאום פינה חמימה ומחבקת אחרי ימים ארוכים של מאבק נוקשה ומשפיל מבחינתה מול מנהליה בתאגיד השידור הציבורי. "תודה רבה, אתם מרגשים אותי מאוד מאוד מאוד", השיבה לקהל המריע, "זה הפער שבין טוויטר פינת 'הארץ' לבין עם ישראל".

בכנס המדובר היא זכתה לגיבוי נוסף, והפעם מפי מי שכיהן בעבר בעצמו כמנכ"ל התאגיד, אלדד קובלנץ. "אירוע ניהולי כושל", הוא הגדיר את התנהלות ראשי התאגיד מול חסון. "נאמר משהו בכלל בערוץ אחר, אילה התנצלה - מבחינתי האירוע תם. לגבי מה המוטיבציות ולמה זה קרה? אין לי מושג, אני מניח שאילה יודעת יותר ממני. אני הייתי נוהג אחרת". גם איש התקשורת רם לנדס, ממקימי חדשות 2, 10 ו־16, הוסיף באותו פאנל: "זה על גבול ההזוי מה שקרה שם".

היו אלה שבועיים לא קלים לעיתונאית הוותיקה והמוערכת. אחרי שנים של חשיפות, תחקירים ודיווחים, אילה חסון, לא מהז'אנר שעשוי מצמר גפן, לא חשבה שהיא תפרוץ בבכי בריאיון ברדיו. אבל בריאיון שנתנה השבוע לרדיו גלי ישראל היא הצהירה בדמעות: "את הקול שלי לא ישתיקו. שום בולשביק ושום פוליטיזציה או הלבנת פנים מזויפת לא ישתיק אותי".

נזכיר כי לפני כשבועיים, בריאיון לרדיו גלי ישראל, התייחסה חסון לתוצאות הבחירות בגוש השינוי וביקשה להדגיש כי כוחו של גוש השמאל נשען בבחירות הללו על קולות המגזר הערבי והבדואי. "מה זה 'השינוי'? השינוי והליברלים, הליברלים ניצחו", אמרה חסון ברדיו, "תגיד לי, נשים בדואיות בנגב, עם רעלות, שלבעל שלהן יש עוד כמה נשים כמוהן, ולרוב נשים מוכות, ואחרי שהן מתבגרות ונהיות 'קשישות' בנות 26; בעלן, ואני אומרת את זה כמובן בכאב ובעצב, אז הבעל מביא עוד איזה אישה. ואחרי שהיא מקשישה לגיל 25, הוא מביא עוד איזו אישה".

"עכשיו, כי אסורה פוליגמיה במדינת ישראל, אז הוא בכלל מתגרש ממנה, אבל היא נשארת וכל הביטוח הלאומי לילדים עובר", המשיכה חסון, "והנשים האלה, בדרך כלל, הן פלשתיניות, מחורה ומחברון ומעזה, גם אחות של איסמעיל הנייה. אז הן גוש השינוי שלנו? זה גוש השינוי? ככה אתם ממשיכים לעבוד על הציבור? האחים המוסלמים זה גוש השינוי?"

הדברים הקפיצו מיד את הגורמים הרלוונטיים ממקומם, והנהלת תאגיד השידור הציבורי עברה לדום מתוח נוכח קריאת הכיוון של גוש השמאל־ערבים־ארגוני נשים ושותפיהם. חסון עצמה פרסמה התנצלות זמן קצר אחר כך בנוגע לאופן התבטאותה על הנשים הבדואיות, אולם לראש חטיבת החדשות בתאגיד, ליאור לנדנברג, זה לא הספיק. הוא דרש ממנה להתנצל על "ההתבטאויות המכלילות" שלה על הנשים הבדואיות, וכן על הספק שהטילה בטוהר הבחירות בקלפיות במגזר הערבי. לנדנברג לא הסתפק בדרישה, אלא עבר למדיניות ההכתבה: הוא שלח לחסון נוסח התנצלות שעליה להקריא בשידור, ולא - אין היא רשאית להגיש את תוכניתה בשעה שבע בערב באולפן 'כאן 11'. חסון סירבה להיכנע לאולטימטום, ונעדרה במשך כמה ימים מהגשת התוכנית.

חילופי הדברים בין הצדדים נמשכו לאורך השבוע וזכו להד נרחב בתקשורת, עד יום שלישי השבוע שבו הגיעה הסאגה לסיומה הדרמטי. בפוסט ארוך ומפורט שפרסמה הודיעה חסון על התפטרותה מהתאגיד, אחרי שנים ארוכות שבהן הייתה מעמודי התווך של השידור הציבורי. "לא אהיה חלק ממערכת שמבקשת להשתיק קולות שלמים וגדולים בעם ישראל כדי לרצות מחנה מסוים", הסבירה את החלטתה.

במרכז הודעתה הציבה חסון את העימות האחרון עם ראשי התאגיד. "רצף האירועים האחרונים... המחיש עד כמה נפגעה העצמאות העיתונאית בתאגיד. חשוב לי לומר באופן הברור ביותר: לא אני הסיפור. הסיפור הוא הרצון להשתיק קול של ציבור שלם בישראל. ציבור שמשלם מכספו על השידור הציבורי, וזכאי שקולו יישמע גם כאשר הוא אינו נוח למי שעומדים בראש המערכת".

לצד ההודעה על הפרישה, חסון התייחסה גם לשאלת המשך דרכה המקצועית. "כידוע, לאורך השנים וגם כעת קיבלתי הצעות רבות. טרם החלטתי היכן יהיה ביתי המקצועי הבא, אבל דבר אחד אני יודעת בוודאות: הדרך שלי נמשכת ואני בטוחה שניפגש שוב על המסך בקרוב".

> ניסיונם של אנשי השמאל מתוך ומחוץ לתאגיד להשתיק את הדברים רק מעיד על הצורך הנואש שלהם לטאטא את העובדות המאוד לא מחמיאות מבחינתם אל מתחת לשטיח. דבריה של חסון פרטו על אחת הנקודות הכי רגישות של השמאל – הסתירה המובנית בין הערכים המקודשים שלו ובין המציאות שטופחת פעם אחר פעם על פני השקפת העולם הזאת

התעללות בנשים ובילדים? לא מעניין

הביקורת שהביעה חסון על אופיו הפוליטי של תאגיד השידור, מעוררת שאלה יסודית

ב"ה

ספרי
אור החיים
מרכז הספר היהודי הגדול בעולם

מגזעדין

לא חוזרים מצמאה
בלעדיהם

מעל אלף כותרים במחירים של פעם בשנה!

- אבות החסידות
- תורת חב"ד
- החסידות לענפיה
- הגות חסידית
- סיפורי צדיקים
- מתחם השקות
- ספרות חסידית לילדים

חגיגת הספרות החסידית הגדולה בעולם!

3 ספרים ב-100₪

4 ספרים ב-100₪

5 ספרים ב-100₪

בניני האומה ירושלים | י"ד-כ"א כסלו

גברים
- יום חמישי ט"ז כסלו 26/11 11:00-02:00
- מוצאי שבת י"ח כסלו 28/11 20:00-02:00
- יום ראשון י"ט כסלו 29/11 11:00-01:00
- יום שלישי כ"א כסלו 1/12 11:00-23:00

נשים
- יום שלישי י"ד כסלו 24/11 16:00-01:00
- יום רביעי ט"ו כסלו 25/11 16:00-01:00
- יום שני כ' כסלו 30/11 16:00-01:00

לכל המבצעים והספרים: sifreiorhachaim.co.il | **לקטלוג:** or1800350036@gmail.com

יריד החסידות
חפארת משה – נר אברהם יצחק

חגית רוזנבאום
Hagitr72@gmail.com

צילום: משה שי פלאש 90

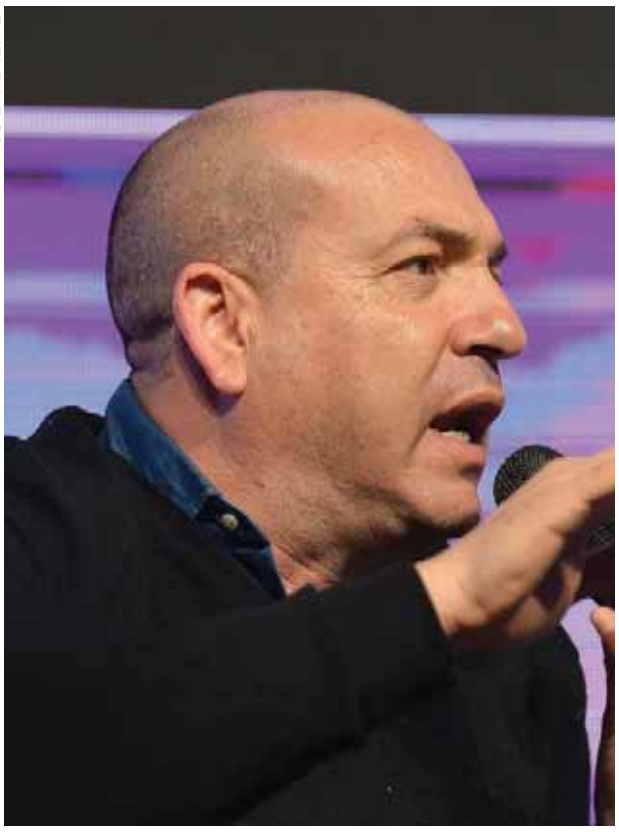

צילום: פלאש 90

פסטיבל של סתימת פיות לכל מי שאינו מתיישר עם השמאל. יהודית רביץ ואייל ברקוביץ'

יותר בדבר נחיצותו של ערוץ שידור ציבורי בישראל. לכתחילה, כמובן בריא מאוד לקיים ערוץ תקשורת שאינו מושפע מאינטרסים מסחריים כאלה ואחרים, וזו אכן הייתה המטרה המקורית - לייצר שידור ממלכתי שנותן במה לכל הקולות באוכלוסייה הישראלית ומתוקצב על ידם. אלא שבפועל התקציב אומנם משולם מכיסם של האזרחים, אבל את התמורה לכמעט מיליארד השקלים בשנה הם אינם מקבלים.

שידורי התאגיד צבועים כמעט לחלוטין בצבע אחד, אנטי־ממשלתי. הן בתוכניות ובסדרות, הן בדיווחים החדשותיים והן בדמויות המגישים, הפרשנים והעורכים. אילה חסון הייתה עלה תאנה מהבודדים שעל המסך, וגם את ההתבטאות הזאת שלה, שחשוב להדגיש כי נאמרה בכלל בערוץ אחר, לא מסוגל התאגיד להכיל.

חסון היא אפילו לא עלה תאנה ימני, דתי או מתנחלי. עבודתה העיתונאית אינה מגויסת לטובת הקמת התיישבות בעזה או פתיחת גרעין תורני בכפר שמריהו. כל חטאה היה בבחירה לנקוט עמדה ביקורתית נוכח פרשיות שחיתות בלתי אפשריות בעומק הדיפ־סטייט, ולא לזרום עם הסחף האנטי־ממשלתי האוטומטי בתקשורת. היא מאתגרת את הפרקליטות, המשטרה, הממשלה ושאר הרשויות בשאלות שהצפתן אל סדר היום היא תורף תפקידה המקורי של העיתונות ככלב השמירה של מה שהיה פעם דמוקרטיה.

חסון היא עיתונאית טובה ואמיצה, שחשפה בין השאר את פרשת בר־און חברון המטלטלת, חשיפה שעליה זכתה בפרס סוקולוב היוקרתי, ואין ספק שהיא תצליח למצוא מקום עבודה שיכבד את מקצועיותה. התנהלותם החמורה ויוצאת הדופן של מנהליה בתאגיד מעידים אולי על רצון מוקדם שלהם לגרום לה ללכת, וייתכן שגם תוצאות הבחירות גרמו להם לנצל את הטיימינג שבו אין ממשלת ימין שצריך לחשוש ממנה בנקיטת צעד שכזה. הצעד של הקראת התנצלות מוכתבת הוא חסר תקדים במידת ההשפלה המקצועית, ואולי אין זה מקרי שהוא ננקט דווקא עכשיו.

ובכל זאת, ייתכן שחסון טעתה. לא במה שאמרה, אלא דווקא בהחלטה להתנצל. דבריה נכונים ומגובים מחקרית בדוח הממשלתי של אמי פלמור משנת 2018 על תופעת הפוליגמיה בחברה הבדואית. ניסיונם של אנשי השמאל מתוך ומחוץ לתאגיד להשתיק את הדברים רק מעיד על הצורך הנואש שלהם לטאטא את העובדות המאוד לא מחמיאות מבחינתם אל מתחת לשטיח. דבריה של חסון פרטו על אחת הנקודות הכי רגישות של השמאל - הסתירה המובנית בין הערכים המקודשים שלו ובין המציאות שטופחת פעם אחר פעם על פני השקפת העולם הזאת. במקרה זה שיקפו דבריה של חסון את ההתנגשות בין ערכי הפמיניזם לאוריינטליזם - בין המעמד העילאי שהם מעניקים למיעוט הערבי ובין מעמדן של הנשים המוחלשות באותה חברה. הסתירה הזאת, שהציבה לפניהם חסון בדבריה, גרמה להם לאמוק סביב הפרשה כולה.

יהודה קפאח, רכז מחוז הדרום של תנועת 'רגבים', חותם על כל מילה מדבריה של חסון בעקבות היכרותו העמוקה עם השטח, ומתרעם על צביעותם של נושאי דגל זכויות האדם שתקפו אותה. "אילה חסון תיארה מציאות שאנחנו מכירים, מציאות שגם מבקר המדינה ומשרד המשפטים מכירים היטב מתוקף אחריותם על נושא הפוליגמיה. במקום לתקוף את חסון, אני חושב שצריך לשאול דווקא את ארגוני הנשים וכל מי שכל היום מדבר על זכויות אדם, איפה הם בסיפור הזה. כי המציאות היום היא שבכל שבוע מוברחים מדרום הר חברון לנגב מאות רכבים, שבתוכם יש סמים וכלי נשק וגם נשים וילדות בנות 14-15 שמוברחות ומגיעות לנגב. הן חיות כל חייהן בתת־תנאים בצורה הכי קשה שאפשר לדמיין, לפעמים אפילו יולדות בניגוד לרצונן במה שמוגדר עבירות אינוס, היו כמה תיקים כאלה בבתי משפט שמשרד המשפטים הציג. זה קורה בחצר האחורית של מדינת ישראל, שנקראת הנגב. כשאילה חסון אומרת את זה באומץ גדול, היא אומרת דברים נכונים. להתעלם מהבעיה בטוח לא יפתור אותה, רק עיסוק אמיץ בתופעות האלה יביא לפתרון".

"בקרב האוכלוסייה בפזורה הבדואית, קרוב ל־50 אחוזים מהגברים נושאים יותר מאישה אחת, ויש יותר מ־16 אלף נשים בתאים פוליגמיים. זה מטורף לחלוטין. הפוליגמיה גורמת לאלימות במשפחה, הילדים חיים בתת־תנאים, לא לומדים במוסדות חינוך ומסתובבים בחוץ, היו ילדים שנרשמו ברשות האוכלוסין רק בגיל שש או שבע. אנו מחזקים את אילה חסון על דבריה, צריך להציג ולדבר על הדברים האלה. אלה לא דברים חדשים, אלה דברים שמושתקים. כל מי שרוצה למנוע סחר בבני אדם ולדאוג לזכויות אדם בישראל - שיצטרף לאילה חסון ולדברים שאמרה".

רק את הימין מותר להעליב

לא רק אילה חסון זכתה לכבב בפסטיבל סתימת הפיות שחגגו השבוע בשמאל ובשלוחותיו בתקשורת. לזמרת הוותיקה יהודית רביץ, למשל, לא עזרו עשרות שנים של יצירה והופעה על במות. גם להיטיה שהפכו לנכסי צאן ברזל בחברה הישראלית לא עמדו לה כשהעזה לשתף באינסטגרם פוסטים שאינם מתיישרים עם מסדר חבריה הוותיקים - כעת לשעבר - מהפגנות קפלן. רביץ העזה לשתף פוסטים ימניים, בהם של הסברה פרו־ישראלית, וחלקם - הס מלהזכיר - מביעים תמיכה בנתניהו והתנגדות לישיבה עם המפלגות הערביות בקואליציה. ההלם לא שיתק לזמן רב מדי את מי שנהנו משיריה על במות קפלן, וכעת רגמו אותה בבליסטראות וירטואליות בלי רחמים.

גם שחקן הכדורגל אייל ברקוביץ', שהפך לשדרן ב'רשת 13', חטף גול כואב במיוחד מהנהלת הרשת. השבוע, לאחר שיחת הבהרה שנעשתה לו, הודיעה הנהלת 'רשת 13' על השעייתו המיידית משידור התוכנית 'מוריה וברקו' בגין "אמירות גזעניות", כלשונה. ההשעיה הנחרצת הגיעה על רקע שתי התבטאויות שלו, שפגעו כנראה ברגשותיהם העדינים של בני המגזר הערבי ותומכיהם בישראל.

תחילה היה זה בריאיון עם המגישה הערבייה לוסי אהריש. זו כינתה את זוג המגישים מוריה אסרף ואייל ברקוביץ' בשם "גזענים", לאחר שאסרף אמרה שהממשלה ציונית. ברקוביץ' השיב לה באותה מטבע ואמר: "תירגעי, את לא בכפר פה". אהריש פרצה בבכי, והנהלת 'רשת 13' אצה לנגב לה את הדמעות ולבעוט את ברקוביץ' החוצה, לאחר תקרית נוספת בהמשך השבוע שבה זלזל בתואר הדוקטור של חבר הכנסת אחמד טיבי.

שותפתו לתוכנית, מוריה אסרף, נשאה מונולוג בתוכנית ששודרה ללא נוכחותו של ברקו, והטיחה בגלוי את ביקורתה על השתקת הקולות שיצאה משליטה כלשונה: "העיוות המרכזי נותר בעינו: כל כך הרבה אנשים וקולם לא נשמע, ואם נשמע - קולם לא לגיטימי. מסע ההכפשה שמופנה כלפי אנשי תקשורת שמחזיקים בעמדות שונות מהתקשורת המיינסטרימית יוצא מכלל שליטה. הם מושתקים בטענות שבינן לבין המציאות אין דבר".

אנחנו האחרונים לעטות את גלימת הסנגור של הכדורגלן שהביא איתו את כל הוולגריות מהמגרש לאולפן, ושעל פי רוב מופנית בכל עוצמתה אל המחנה הימני. אבל הצביעות, הוי הצביעות. נזכיר רק דוגמה אחת לשם האיזון: בריאיון שערך עם חבר הכנסת צבי סוכות, ניסה ברקוביץ' להצמיד בכוח פאצ'ים של 'אחים לנשק' וסיכות להט"ב לחליפתו של חבר הכנסת. סוכות הדף את ידו, הוריד את הפאצ'ים ושאל: "למה עם הידיים?". בריאיון נוסף האשים ברקוביץ' את סוכות כי הוא והשר סמוטריץ' היו בעבר "עם ג'ריקנים בדרך לשרוף בתים של ערבים". סוכות הגיש נגד ברקוביץ' תביעת לשון הרע בסך 140 אלף שקלים. התקריות החמורות הללו, של חדירה פיזית לפרטיות המרואיין והאשמתו בעלילות שקר, לא זכו אפילו להינד עפעף אצל מנהלי 'רשת 13'.

"מחול הצביעות של בעלי 'חדשות 13' פשוט לא ייאמן", אומר סוכות ל'בשבע', "ברקוביץ' היה אחד ממקבלי המשכורות הגבוהות בערוץ והוקדשה לו שעת שידור יומית כדי לשפוך רפש נמוך ושקרי על הממשלה והקואליציה ללא הפסקה במשך שנים. הוא הפך לטאלנט הערוץ דווקא בגלל הסגנון הבוטה והארסי שלו. אבל יום אחרי שהוא בחר ללעוג לאחמד טיבי בעדינות הוא מוצא את עצמו מושעה מהשידורים. בהנהלת 13 אפילו לא מנסים לעשות כאילו".

יהודה קפאח, 'רגבים': "המציאות היא שבכל שבוע מוברחים מדרום הר חברון לנגב מאות רכבים, שבתוכם יש סמים וכלי נשק וגם נשים וילדות בנות 14-15 שמוברחות לנגב. הן חיות בתת־תנאים בצורה הכי קשה שאפשר לדמיין, לפעמים אפילו יולדות בניגוד לרצונן במה שמוגדר עבירות אינוס. זה קורה בחצר האחורית של מדינת ישראל"

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מחסני חשמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

חורף חם

מייבשי כביסה, תנורי חימום, רדיאטורים, מפזרי חום

התחייבות למחיר הזול ביותר!!

מייבשי כביסה

Miele SAMSUNG LG SIEMENS
אלקטרה BOSCH Whirlpool Hoover
Blomberg Midea ZANUSSI Haier AEG

החל מ- ₪799

התחייבות למחיר הזול ביותר!!

מזגנים

ELECTRA AIR TADIRAN Haier
TORNADO FAMILY ELCO
TCL

החל מ- ₪699

רדיאטור חכם מוגן ללא שמן מורפי ריצ'רדס 10 צלעות

במקום ~~899~~ ₪

849 ₪

FUTM3

רדיאטור דלונגי Dragon

מתנה שמיכת פוך זוגית

7 שנות אחריות

בטיחותי לחדרי ילדים

במקום ~~749~~ ₪

679 ₪ 10 צלעות TRD-41025

במקום ~~669~~ ₪

599 ₪ 8 צלעות TRD-40820

רדיאטור מוגן 11 צלעות אלקטרה

COH20XA

בטיחותי לחדרי ילדים

WIFI

במקום ~~479~~ ₪

299 ₪

רדיאטור 9 צלעות אלקטרה

HD984-R9Q

במקום ~~239~~ ₪

199 ₪

פטריית חימום חשמלית 3000W

PHH-3000BL

קיים גם בצבע נירוסטה

במקום ~~499~~ ₪

399 ₪

מזגנית חימום מעוצבת

קיים גם בצבע לבן

מותאם לחדרי מקלחת

WIFI

BPT-2000B

199 ₪ במקום ~~269~~ ₪

קמין חימום קרמי דקורטיבי חשמלי גדול 2000W

SE-1418

199 ₪ במקום ~~219~~ ₪

מגדל חימום עם אפקט להבה

HPC-F2409YL

במקום ~~239~~ ₪

199 ₪

מפזר חום דיגיטלי לאמבטיה

כולל מתלה למגבות

במקום ~~199~~ ₪

159 ₪

HBH-2007B

תנור חימום קרמי 3 ספירלות

SE-178

85 ₪ במקום ~~99~~ ₪

סדין חשמלי יחיד

SE-225

79 ₪ במקום ~~89~~ ₪

כרית חימום בטיחותית

ATL001

65 ₪ במקום ~~79~~ ₪

תאורה נטענת כפולה 120 נורות

ATL-186

35 ₪

מפזר חום לאמבטיה טורבו הוריקן

הספק 2800W, מתכוונן, תאורת LED, סופר עוצמתי

ATL-138E

כולל שלט

199 ₪ במקום ~~219~~ ₪

תנור חימום קרבון

ATL-2420

במקום ~~169~~ ₪

149 ₪

קמין חימום מעוצב חשמלי 1500W

SE-15C

119 ₪ במקום ~~149~~ ₪

תנור חימום לאמבטיה

SE-RH03

59 ₪

מפזר חום עומד 2000w

SE-FH01

35 ₪

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-14:30 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 22:30

בתוקף עד- 16.11.26 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | ט.ל.ח. | מינימום מלאי 10 יחידות, בכפוף לתקנון המופיע בחנויות | התחייבות למחיר הזול ביותר כנגד כל הצעת מחיר רשמית על אותו הדגם ובאותם תנאים | אין כפל הנחות ומבצעים | התמונות להמחשה בלבד

עמיאל ירחי

מלחמת יוני השנייה

נתניהו מדבר על אחדות כדי ליצור סדקים בגוש השינוי, איזנקוט וליברמן מדברים ביניהם אבל רחוקים מהרכבת קואליציה, וסידור הישיבה בכנסת ממחיש כיצד עלולה להיראות "קואליציית המשרתים" ◂ אם נלך לבחירות חוזרות כפי שרוצה נתניהו, גיבורי המלחמה שזכו לתשואות עלולים להידחק מהכנסת

מבצע 'עם כלביא', שהתקיים באמצע חודש יוני 2025 וארך 12 ימים ארוכים, נרקם חצי שנה קודם לכן בימים הקרים של תחילת החורף. אז כינס נתניהו קבוצה מצומצמת מאוד של בכירי מערכת הביטחון ודן איתם על תוכניות לאמצע חודש יוני תחת מעטה של סודיות. ובחורף הזה, שהתחיל בירושלים לפני שבוע בדיוק, נתניהו החל לתכנן את מלחמת יוני השנייה שלו.

קבוצה מצומצמת מאוד של בכירים בליכוד ויועצים עשו השבוע את דרכם למשרד ראש הממשלה בירושלים כמעט מדי יום. "נתניהו נכנס לאירוע ומבין סוף סוף את מצבו", סיפר אחד מבכירי הליכוד, שפקד את משרד ראש הממשלה בתדירות שאינה נופלת משהוא פוקד את משרדו המקורי. הדיונים התקיימו כמעט בכל יום, שעות ארוכות, כללו שיחות עם נתניהו בפורומים שונים ובמקביל יציאה למשימות שונות, כאשר המטרה היא לא להקים ממשלה אלא לסכל ממשלה אחרת - זאת שמנסה להקים גדי איזנקוט, שמחזיק במנדט להרכיב ממשלה ויחזיק בו עוד חודש ושבוע.

"המצב קשה, אנחנו לא שולטים בסיטואציה", הודה אותו שותף לשיחות. הקמת ממשלה אינה על הפרק לאור תוצאות הבחירות. המשימה היא פחות מציאת עריקים, יותר הרחבת סדקים. ובהיעדר יכולת להרכיב ממשלה נתניהו מחלק תיקים, אבל קצת אחרת. סמוטריץ' נשלח לטפל בתיק מתנגדים אפשריים במפלגת 'ישר!' לממשלה עם הרשימה המשותפת. ברדוגו נשלח לטפל במפלגת ש"ס. שרים אחרים הופקדו על חצרות הרבנים הירש ולנדו. בדומה ליום הבחירות, אזרחים רבים קיבלו השבוע שיחה ממספר לא מזוהה, שהתריע במבטא חסידי לא מוצלח מפני הקמת ממשלה עם "רומסי הקודש" - שיחה ששוגרה ישירות לרחוב החרדי בניסיון לעורר דה־לגיטימציה לשיתוף פעולה עם גוש איזנקוט.

נתניהו, בשלב זה, משחק על זמן. החשש בסביבתו מהשבעת ממשלת בזק עדיין קיים, אבל כל יום שבו הוא מצליח להעמיק את הסדקים מקרב אותו למטרה האמיתית: בחירות חוזרות. בלי קשר לתוצאותיהן, אם יתקיימו בחירות ב־2027, הן ההבטחה שהוא יכהן כראש הממשלה לפחות עוד חצי שנה: שלושה חודשים של ניסיון להקמת ממשלה, שלושה חודשי בחירות, ועוד חודש משא ומתן קואליציוני. נתניהו, אם כן, יצא למלחמת יוני השנייה.

זאת גם הסיבה שביום השבעת הכנסת השבוע, כשהגיע תורו לנאום וכל הפרשנים היטו אוזן כדי לשמוע את קריאתו לממשלת אחדות, בחר ראש הממשלה לשאת נאום קשה שכלל מתקפות חריפות על המפלגות הערביות. במקום לכלול מילים קלילות, כיאה לנאום שנישא על כוסות היין של השקת הכנסת, הנאום הפך למניפסט פוליטי. נתניהו פחות מושיט יד אמיתית לאחדות בשלב זה - ולא מציע רוטציה כל עוד הוא אינו אוחז במנדט - אלא מתמקד בדה־לגיטימציה לתוצאות הבחירות ולשיתוף פעולה עם המפלגות הערביות. אם יצליח במשימה, לשכת ראש הממשלה מובטחת לו לפחות עד חודש יוני. השאלה שמרחפת באוויר היא האם כמו אז, גם היום הנשיא האמריקני דונלד טראמפ יתערב בניסיון לעצור את הסכסוך.

העם נגד הגולן

אחד המסמכים הפוליטיים החשובים שפורסמו השבוע היה דף PDF עמוס ריבועים, שהציג את סדר הישיבה בכנסת ה־26. נתניהו, למשל, שעוד יושב בכיסא ראש הממשלה, יצטרך להסתכל טוב טוב אחורה. חברי הכנסת של 'יהדות התורה', שפלרטטו השבוע בלי הרף עם אנשי גוש השינוי על תמיכה בממשלת איזנקוט בתמורה לחוק פטור מגיוס, יושבים באותה השורה עם חברי הכנסת הערבים ואנשי מפלגת 'הדמוקרטים'. זוהי תמונת מראה ל"קואליציית המשרתים" שמקדם איזנקוט: המשרתים באמצע, והמשתמטים החרדים והערבים מחזיקים את השורה משני הצדדים.

צילום: חיים גולדברג, פלאש 90

שישה חודשים של משא ומתן ובחירות, ובינתיים הוא נשאר ראש הממשלה. נתניהו נואם במושב הפתיחה של הכנסת

איזנקוט יצטרך כל הזמן להסתכל ימינה. הוא יושב בקצה השמאלי של השורה, על הכיסא שהחזיק בו ארבע שנים יאיר לפיד כראש האופוזיציה. בקצה השני של השורה יושבים זה לצד זה שלושה אנשים שניסו רק השבוע לגנוב לאיזנקוט כיסא אחר - זה של יושב ראש הכנסת. בהשבעת הכנסת, שלישיית ממשלת השינוי בנט-לפיד-ליברמן התלחששו ללא הפסקה. איזנקוט ישב בשקט לצד שכנו שממעט במילים, ראש השב"כ לשעבר יורם כהן.

שיחות בנט-ליברמן בלילות הלבנים של הכנסת מסוכנות לאיזנקוט, שמנסה לגשר על הפערים ולהשביע ממשלה בזמן שהם מנסים למנות את לפיד לתפקיד יושב ראש הכנסת. השבוע כבר הסכים ליברמן באופן רשמי להעניק לחרדים חוק פטור מגיוס, אך פסל ממשלה שנשענת על הערבים. בתזמון כמעט מושלם, בנט שבר שתיקה והודיע כי יתעקש על מהפכת המשרתים, ודיבר על המילואימניקים שכורעים תחת האלונקה. באותה העת יאיר לפיד אומר בחדרים סגורים כי הוא תומך בהשבעת ממשלה בתמיכת המפלגות הערביות.

> מי שקרוב לומר "עלה בידי" יושב בכפר המכבייה עם סוללת עורכי דין ומנסח במרץ הסכמים קואליציוניים, ולא יושב נינוח לארוחת צהריים. זו הסיבה שכרגע נראה שאיזנקוט יתקשה לממש את המנדט. בליץ השיחות עם החרדים שבו פתח השבוע יועצו הקרוב רונן מנליס, אחרי שהוביל קמפיין שטינף על אותם נבחרי ציבור במשך חצי שנה, לא משנה את העובדה ש"ס רחוקה מלהצטרף

יאיר גולן דוחק בחבריו לגוש להקים מיד ממשלה עם רע"ם, כשהוא יודע שזאת הממשלה היחידה שמבטיחה ש'הדמוקרטים' בוודאות יהיו בה שחקן מרכזי - בוודאי כשהוא שליח הגוש בהתנדבות לשיחות עם הרשימה המשותפת. ככל שהזמן יעבור ואיש לא יצליח להקים ממשלה, הציבור יכול, למורת רוחו של גולן, להגביר את הקריאות לממשלת אחדות - שבה הוא ובן גביר יהיו תחת קטגוריית הקיצוניים שאינם רצויים ונשלחים לאופוזיציה בשמחה. ב'דמוקרטים' פוזלים לכיוון משרד המשפטים, ומודאגים מכך שמאז המשא ומתן עם סוריה בשנת 92', יש שיא במספר הח"כים שמוכנים לוותר על הגולן. יאיר גולן.

האתגר של איזנקוט מתעתע. בנט, לפיד, ליברמן וגולן מגבים אותו. כל אחד מהשותפים מעניק אשראי לאיזנקוט, אבל במקביל, ולא במקרה, איזנקוט מגלה שבתי העסק האחרים לא מכבדים את הכרטיס.

יש אסטרטגיה פוליטית, אני מכנה אותה יאיר לפידיזציה, שכוללת חיפוי על מצב פוליטי רעוע ביחסי ציבור טובים ואווירה חיובית. מאז יום הבחירות לא חל שינוי מהותי במצבו של גדי איזנקוט. אם כבר, חלה הרעה בעקבות הצהרות בנט וליברמן. אבל עם המנדט בא התיאבון ואיזנקוט משדר הקמת ממשלה. בכל יום הוא נפגש עם ראש מפלגה אחר בגוש השינוי, וצוות המשא ומתן שלו מקיים פגישות עם צוותי המשא ומתן של המפלגות האחרות. "הפגישה הזאת יכלה להיות אימייל", אמר בתסכול אחד מחברי צוות המשא ומתן שישב עם אנשי איזנקוט שעה ארוכה, שבה דנו על קווי יסוד וחלוקת תיקים בממשלה - אבל לא הוסבר איך בדיוק משביעים ממשלה.

במשך שעה וחצי נועדו השבוע ליברמן ואיזנקוט במסעדה בתל אביב. מי שקרוב לומר "עלה בידי" יושב בכפר המכבייה עם סוללת עורכי דין ומנסח במרץ הסכמים קואליציוניים, ולא יושב נינוח לארוחת צהריים. זו הסיבה שכרגע נראה שאיזנקוט יתקשה לממש את המנדט. בליץ השיחות עם החרדים שבו פתח השבוע יועצו הקרוב רונן מנליס, אחרי שהוביל קמפיין שטינף על אותם נבחרי ציבור במשך חצי שנה, לא משנה את העובדה ש"ס רחוקה מלהצטרף. גם לחיצת יד עם חבר הכנסת החדש יוסי שטארק לא מבטיחה שיש דברים בגו. העובדה שיעקב אשר, יושב ראש 'יהדות התורה', שוחח על המגעים האפשריים בתקשורת יותר משוחח עם איזנקוט, משלימה את התמונה. נתניהו עשה דוקטורט בצבר הזרמים שממנו עשויה מפלגת 'יהדות התורה' - צריך מעט יותר מפלירטוט עם יעקב אשר. בטח אם באותו יום שהושקו המגעים, גורם במפלגת 'ביחד' דחה את האפשרות שיסכימו לחוק פטור מגיוס נוסח ליברמן. "לא נוכל לצאת מהבית אם נאשר חוק כזה", הוא הודה בכנסת.

כושר עמידה, תרתי משמע

התדרוכים, הגושים, השנאות והנקמות נעלמו מהכנסת לרגע אחד ביום ההשבעה, כשחבר הכנסת הטרי גיבור ישראל אלישע מדן קם ונעמד על שתי הפרוטזות שלו בהשבעת הכנסת ה־26, למרות הכאבים, כדי לקרוא לאחדות. הכנסת הגיבה באחדות כשכל חברי הכנסת היהודים נעמדו ומחאו לו כפיים דקות ארוכות. ביום השבעת הכנסת, כמה מגיבורי המלחמה חצו את הקווים באופן רשמי והצטרפו לכנסת: משפחות חטופים, הורים שכולים ופצוע צה"ל הפכו לפוליטיקאים.

הטרגדיה של הכנסת הזאת, הראשונה אחרי המלחמה, היא שבסבירות גבוהה, אם לא תהיה אחדות, היא תתפזר בתוך חודשים ספורים. העובדה שטליק גואילי הייתה פעם חברת כנסת תהפוך לשאלת טריוויה נידחת, והכנסת הבאה כבר ספק אם תכיל אנשים שהפכו לסמל לגבורה יהודית־ישראלית. חבר הכנסת מדן הראה השבוע מהו כושר עמידה. אם הכנסת הזאת לא תלך בעקבות גיבוריה, היא עלולה ליפול מהר.

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מחסני חשמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

יום ראשון הגדול

BLACK FRIDAY

מתנה על כל קנייה

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-14:30 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 22:30

בתוקף עד- 15.11.26 | בכפוף לתקנון באתר ובסניפים | התחייבות למחיר הזול ביותר כנגד כל הצעת מחיר רשמית על אותו הדגם ובאותם תנאים

*5018

PAYNGO.CO.IL

צילום: יונתן זינדל, פלאש 90

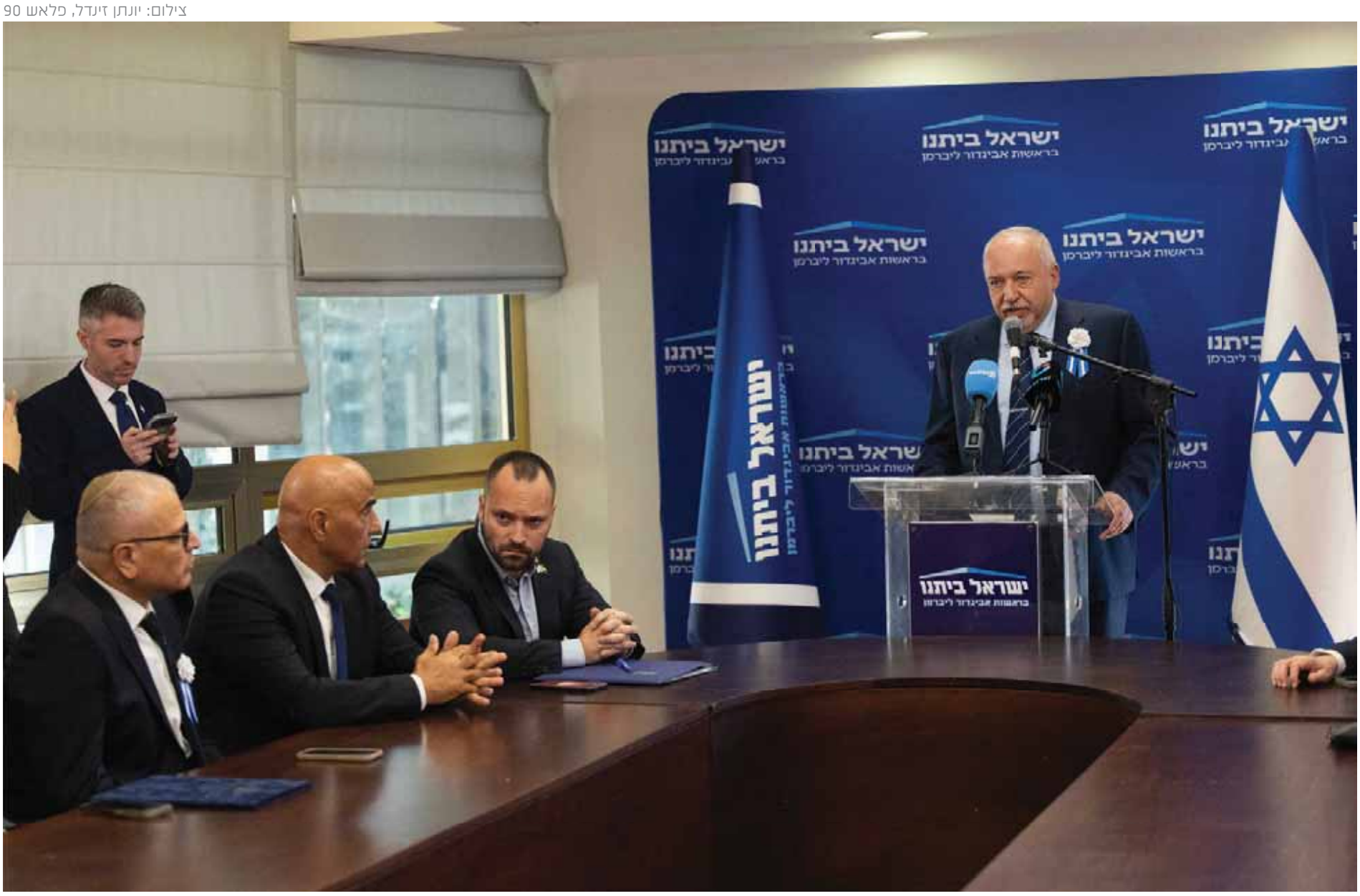

◄ "צריכים למצוא פשרות ולעבוד עם מה שיש". ליברמן בישיבת סיעת 'ישראל ביתנו'

איש המפתח

אביגדור ליברמן מחזר אחרי החרדים, משתף פעולה עם הערבים בכנסת, ורק על הבטחה אחת הוא שומר בקנאות קפדנית: לא לשבת עם נתניהו ◄ 'ישראל ביתנו' היא אומנם המפלגה הכי קטנה בגוש השמאל, אבל בורג מרכזי בכל הרכב קואליציוני שאינו ממשלת אחדות ◄ אז מה ליברמן בעצם רוצה, ממשלת 61 עם החרדים? בחירות חוזרות? או אולי בכלל לתת לאיזנקוט להיכשל – ואז לחבור לנתניהו?

אסף משניות

עם פרסומן של תוצאות הבחירות התברר כי השחקן שעל פיו יישק דבר בחודשים הקרובים במערכת הפוליטית הוא אביגדור ליברמן. 'ישראל ביתנו' אומנם הייתה נטועה עמוק במחנה מתנגדי נתניהו בכל השנים האחרונות, ובהצהרותיה היא עדיין שם, אך למרות זאת ליברמן הפך להיות הציר המרכזי במערכת הפוליטית בשבועות האחרונים.

הסיבה לכך היא העובדה שלמחנה איזנקוט אין שום דרך להרכיב ממשלה ללא נתניהו או ליברמן. בכל הקשור לנתניהו, במפלגת 'ישר' סולדים מהמחשבה על הצורך לשבת איתו יחד באותה ממשלה. אחת הסיבות העיקריות לכך היא העובדה שבתרחיש שכזה נתניהו יישאר ראש הממשלה, וגם אם זאת תהיה ממשלת רוטציה, נתניהו יהיה הראשון בה. ב'ישר' זוכרים היטב את הרוטציה של נתניהו עם גנץ וכישלונה, והדבר מרתיע את אנשי המפלגה מאוד.

לכן, הציר המרכזי שדרכו איזנקוט יכול לפעול על מנת להרכיב ממשלה הוא יושב ראש 'ישראל ביתנו'. אלא שליברמן, יותר מכל מפלגה אחרת באופוזיציה היוצאת, פיזר שורה של הבטחות לאורך מערכת הבחירות, שמגבילות עד כמעט מנטרלות כל אפשרות להקים ממשלה בכנסת.

ההבטחות של ליברמן היו לא לשבת בממשלה יחד עם נתניהו, לא להקים ממשלה עם המפלגות החרדיות ולא להסתמך, גם לא למען ממשלת מיעוט, על המפלגות הערביות. הבעיה בשלוש ההתחייבויות הללו היא שלא נותר עם מי להרכיב איתו ממשלה, נוכח תוצאות הבחירות.

כבר בעת קבלת המנדט אמר יושב ראש מפלגת 'ישר', גדי איזנקוט, כי כדי שיהיה ניתן להרכיב ממשלה, כל הצדדים יצטרכו להפר הבטחות. בדברים הללו פנה איזנקוט לשני אגפים שונים. הראשון, האגף של מצביעיו שלו, שגם הוא קיבל הבטחות דומות הן על החרדים, הן על נתניהו והן על המפלגות הערביות, אם כי נחרצות פחות מאשר הבטחותיו של ליברמן. האדם השני שאליו פנה איזנקוט הוא ליברמן עצמו, שהבטחותיו שלו הן שמונעות ממחזיק המנדט להרכיב ממשלה.

אלא שליברמן, מאז שהתבררו התוצאות, הפך לחידה עבור כל השחקנים הפוליטיים. "אם נאמר את האמת, אני לא בטוח שמישהו יודע מה ליברמן מתכנן לעשות", אומר חבר כנסת בכיר באופוזיציה, "אי אפשר באמת לקרוא אותו, כי למרות כל מה שהוא אומר, ההבטחות וההתחייבויות שלו לא מצליחות להחזיק קו לוגי רציף. אי אפשר להבטיח את כל מה שהוא התחייב עליו, ואחרי הבחירות להבטיח

←

חבר כנסת בכיר באופוזיציה: "אני לא בטוח שמישהו יודע מה ליברמן מתכנן לעשות. אי אפשר באמת לקרוא אותו, ההבטחות וההתחייבויות שלו לא מצליחות להחזיק קו לוגי רציף. אי אפשר להבטיח את כל מה שהוא התחייב עליו, ואחרי הבחירות להבטיח דברים נוספים כמו לעשות הכול כדי לא ללכת לבחירות חוזרות"

מכללה ירושלים
איכות תורנית-אקדמית-חינוכית

בית ספר
להשתלמויות
מכללה ירושלים

כאן!
מטפלים ומלווים מוכשרים

נותרו מקומות אחרונים

לימודי CBT

באישור איט"ה
האגודה הישראלית לטיפול התנהגותי קוגניטיבי

הכשרה לעבודה בשטח כמטפלים
קוגניטיביים - התנהגותיים במגוון בעיות

- תכנית דו-שנתית, עם טובי המרצים בתחום
- התמחות בילדים נוער ומבוגרים

לימודי ערב | **ימי שני** | **למידה היברידית**

ייחודי: שילוב יישומי מדעי המוח
בקליניקת ה-CBT

בונוס: יומנכיס למטפל

מותנה בראיון קבלה
התכנית - לעומדים בתנאי הקבלה של איט"ה

ההכשרה כוללת הדגמות מרגשות משמעותיות ופרקטיקום

הפתיחה: אי"ה, ו' כסליו, 16/11/26

הכשרת מלוות רוחניות בגישה תורנית

תכנית בלעדית

כלים ומיומנויות לעבודה עם אנשים
המתמודדים עם סבל, משבר ואובדן, ליווי,
צמיחה וריפוי אישי

ההכשרה כוללת מרצות,
התנסות משמעותית והדרכות

מיטב המרצים | **ימי שני בבוקר**

מותנה בראיון קבלה

מלווה מטעם המכללה

הפתיחה: אי"ה, י"ג כסליו, 23/11/26

מסתיימת ההרשמה לקורסים:

אבחון דידקטי - מלא | **גינון טיפולי** – מלא | **NLP פרקטישנר** – מלא
NLP מאסטר | **בבליותרפיה** באמצעות מדרשי אגדה | **הוראה מתקנת** בשיטת זרחין |
קלפים טיפוליים | **מרתון אמנות** (לתרפיות) | סדנא **לאכילה רגשית וירידה במשקל** |
קידום נוער בסיכון | **CBT ילדים ונוער** | ועוד...

לפרטים והרשמה: bslh@michlalah.edu ,02-6750723 ,02-6750758

צילום: יונתן זינדל פלאש 90, חיים גולדברג פלאש 90

◄ דורשים חוקים שמרחיקים את החרדים מהקואליציה. נפתלי בנט, גדי איזנקוט ויאיר גולן

דברים נוספים כמו לעשות הכול כדי לא ללכת לבחירות חוזרות".

כבר בליל הבחירות, החל ליברמן להישמע אחרת מאשר לאורך כל תקופת קמפיין הבחירות. בדבריו הדגיש ליברמן כי 'ישראל ביתנו' היא מפלגת ימין במחנה שאיננו מזוהה עם הימין, ולכן התוצאות שהשיגה 'ישראל ביתנו' בקלפי "מרשימות במיוחד", כדבריו. לאחר מכן עבר ליברמן לתקוף את נתניהו, להסביר מדוע הוא איננו איש ימין, ולקרוא לקואליציה היוצאת להיפרד מנתניהו על מנת להקים "ממשלת ימין אמיתית": "נתניהו הוא לא ימין. אין בו שום דבר מהימין. אנחנו צריכים להקים מחדש את הגוש הלאומי. אנחנו צריכים להקים ממשלת ימין אמיתית".

כבר בליל הבחירות, ליברמן - שהיה הראשון בקרב חברי האופוזיציה שדיבר לפעיליו - אמר שתוצאות הבחירות מאכזבות מאוד את מחנה האופוזיציה, שלא עמד בציפיות שלו. מאז ליל הבחירות ליברמן חוזר על הדברים הללו שוב ושוב, כחלק מהניסיונות שלו להראות למחנה איזנקוט כי הוא היחיד בגוש מתנגדי נתניהו שגם הצליח בבחירות.

הנתונים, אגב, מלמדים שהוא אכן צודק. 'ישראל ביתנו' גדלה בלא פחות מ־120 אלף קולות, וביותר מאחוז מנתח ההצבעה הכולל. לשם השוואה, הליכוד מתגאה שהוא גדל גידול ניכר במספר המצביעים, ורשם הצבעת שיא מבחינתו בסך הקולות המוחלטים. אלא שהליכוד גדל ב־50 אלף קולות בלבד, וירד מאוד בנתח ההצבעה. ליברמן הוסיף 50 אחוזים מסך המצביעים שלו בקלפי.

בשבועיים האחרונים הרבה ליברמן לתקוף את איזנקוט ולהאשים אותו בכישלון הגוש. במערכת הפוליטית מעריכים כי ההאשמות הללו נועדו לערער את מעמדו של איזנקוט בגוש, כך שבמידה שייכשל בהרכבת הממשלה - אירוע עם סבירות גבוהה במיוחד - ליברמן יוכל לקבל את ראשות מחנה האופוזיציה.

כבר ביום שני שעבר, בתדרוך עיתונאים, הרחיב ליברמן על הכישלון של איזנקוט, לשיטתו: "נתניהו איבד 11 מנדטים, אבל גם האופוזיציה נכשלה. שאף אחד לא יספר סיפורים, 48 זה פחות ממה שציפינו. האחריות על גדי איזנקוט, ניהל קמפיין הכי אגואיסטי שיש. הוריד 7-8 מנדטים".

קואליציה רק אם ש"ס מצטרפת

השבוע, בישיבת הסיעה לפני השבעת הכנסת, ליברמן התמודד לראשונה עם השאלות על העובדה כי ההבטחות שלו - שלא ישב עם נתניהו, החרדים והערבים - סותרות זו את זו, אף שלאורך כל מערכת הבחירות הוא הבטיח שמחנה האופוזיציה יצליח להרכיב ממשלת 61 בלי הסתמכות על הכוחות הללו.

"הנפנו שלושה דגלים במערכת הבחירות: לשים סוף לעידן נתניהו, לא להרכיב ממשלה עם המפלגות הערביות, לא להרכיב ממשלה עם המפלגות החרדיות. רצינו להעביר חוק גיוס לכולם, וחשבתי שיש לזה תמיכה רחבה בציבור. אבל הציבור בחר אחרת. התברר שהציבור לא רוצה את הדגל הזה שהנפנו. קיבלנו רק 48 מנדטים. הציבור רוצה דבר אחר, ואנחנו צריכים למצוא פשרות ולעבוד עם מה שיש", אמר ליברמן בפתח דבריו.

בהמשך דבריו בישיבת הסיעה אמר ליברמן כי בעקבות התוצאות נאלצה המפלגה להציב יעדים חדשים, שונים במקצת מההבטחות שהבטיחה במהלך מערכת הבחירות. "לאור תוצאות הבחירות נאלצנו להגדיר יעדים חדשים: ממשלה ללא נתניהו, ללא הסתמכות על המפלגות הערביות, ולא ללכת לבחירות חדשות. זה שאנחנו צריכים לעשות פשרות לא אומר שאנחנו ויתרנו על מה שאנחנו מאמינים בו. רצינו ללכת על המודל המלא של חוק גיוס לכול. אבל זה לא אפשרי, ולכן צריך לבחור במודל של חוק גיוס עובר בג"ץ", אמר יושב ראש 'ישראל ביתנו'.

ליברמן ויתר למעשה על הווטו שהטיל על החרדים. לאורך הדברים שלו השבוע בכנסת הוא אף הדגיש כי הוא רואה "שעת רצון" בקרב החרדים שתאפשר, אולי, הרכבת ממשלה יציבה בהובלת איזנקוט ובשותפותם. ליברמן מדגיש כל העת כי מבחינתו רק שותפות קואליציונית מלאה, קרי חברות של ש"ס ו'יהדות התורה' בממשלה, היא אופציה רלוונטית. הסיבה לכך היא העובדה שעל מנת שלמחנה האופוזיציה תהיה ממשלה יציבה, לטענתו, אי אפשר להסתמך על ממשלת מיעוט. "ממשלת מיעוט היא לכל היותר הזזה זמנית של נתניהו, ולאחר מכן הוא יחזור עם 70 מנדטים וממשלה ויכהן פה ארבע שנים. הדרך היחידה לוודא ששלטון נתניהו נגמר זה בממשלה יציבה של 61 שתכהן ארבע שנים ותפעל לתיקון השסע החברתי שנוצר כאן", אמר ליברמן.

יש לציין כי ליברמן אומנם מדבר על "תיקון השסע החברתי בישראל", כשהוא מתכוון גם אל מול החברה החרדית, אלא שלאורך השנים הוא היה אחד הגורמים הבולטים ביצירת אותו שסע. במשך השנים האחרונות הקפיד ליברמן להניף את הדגל של חוק הגיוס כנושא האידאולוגי המרכזי במפלגתו. בין שלל אמירותיו זכורה האמירה שצריך "להכניס את החרדים למריצות יחד עם נתניהו ולזרוק באשפה". ליברמן גם היה האדם שקידם יותר מכולם רעיונות כדוגמת אפס פטורים, גיוס לכולם בגיל 18, ובמערכת הבחירות הנוכחית דיבר על הפסקת כל העברה תקציבית למשתמטים ומתן הכספים למשפחות משרתים. במהלך ממשלת בנט־לפיד הוא אף עמד מאחורי הרעיון לעצור את תקצוב מעונות היום לחרדים, בגלל סוגיית הגיוס.

שלל הצהרותיו של ליברמן, שהפכו להיות מעין המשנה האידאולוגית של 'ישראל ביתנו' בשנים האחרונות, הובילו לפי ההערכות השונות לעלייה הדרמטית במספר המצביעים למפלגה בבחירות האחרונות. אלא שדווקא על הדגל הזה, ולא על ההבטחה שלא לשבת עם נתניהו - הבטחה שנדמה שנולדה על רקע פרסונלי ולא אידאולוגי - הודיע ליברמן שהוא נאלץ להתפשר. במהלך דבריו בישיבת הסיעה ניסה ליברמן להסביר את הסיבות לכך: "נתניהו הרס את המדינה. המשך הכהונה שלו מסכנת אותנו. הוא יצר נזק עצום ביחסים הבין־לאומיים שלנו, בנוסף לכל הנזקים שעשה בתוך המדינה. חייבים לסיים את כהונתו".

מלינובסקי מסתודדת עם הציונות הדתית

הוויתור דווקא על דגל החרדים ולא על אחת מההבטחות האחרות, נובע בעיקר מהסתכלות ריאלית פוליטית. באשר לשותפות עם המפלגות הערביות באיזשהו אופן, לליברמן ברור שזה הצעד ההרסני ביותר מבחינת מפלגתו, צעד שיפגע בה מאוד בבחירות הבאות. מכיוון שליברמן מעריך שכל

גורם בכיר בגוש נתניהו: "ברור שבעולם מתוקן ליברמן לא ישתף פעולה עם המפלגות הערביות. זאת תהיה מבחינתו התאבדות פוליטית חמורה. העניין הוא שאת אותו הדבר בדיוק אמרנו גם לפני שהוא הקים את ממשלת בנט־לפיד. כלומר זה שמשהו הוא הצעד ההגיוני, לא אומר שליברמן יבחר בו לבסוף"

חורף בריא

מבצעי חורף בסניפי סופר ספיר

תחליב רחצה פינוק
700 מ"ל
~~14.90~~ 7.90 ₪
מוגבל ל-3 יח' | בקניה מעל 75 ש"ח

לנור מרכך כביסה מרוכז
819 מ"ל
~~16.90~~ 9.90 ₪

וניש ספריי להסרת כתמים
750 מ"ל
~~23.90~~ 9.90 ₪

שקדי מרק אסם
400 גר'
~~12.90~~ 8.90 ₪

פסטה ברילה
500 גר'
~~9.90~~ 3 ב- 20 ₪

רוטב צ'ילי מתוק טעמי אסיה
700 מ"ל
~~12.90~~ 6.90 ₪

מרק דגש בטעם עוף
1 ק"ג | קנור
~~20.90~~ 9.90 ₪
מוגבל ל-3 יח' | בקניה מעל 75 ש"ח

פודינג אסם
80 גר'
~~5.90~~ 3 ב- 12 ₪

טורטיות מאסטר שף
320 גר'
~~11.90~~ 3 ב- 20 ₪

קריט מיני קרקרים
350 גר'
~~12.90~~ 9.90 ₪

מנבו פלדמן
שישייה
~~14.90~~ 9.90 ₪

עוגי דגני בוקר
500 גר'
~~24.90~~ 14.90 ₪

דליפקאן
400 גר'
~~25.90~~ 14.90 ₪

יופלה טיוב שישייה
6*58 גר'
~~16.90~~ 9.90 ₪

אקטימל שמינייה
8*108 גר'
~~23.90~~ 16.90 ₪

רביולי פסטה איטליאנה
250 גר'
~~14.90~~ 2 ב- 24 ₪

סלמון נורבגי מעושן קפוא בלדי
100 גר'
~~19.90~~ 14.90 ₪

פילה סלמון נורבגי קפוא TRIM D
בלדי
~~79.90~~ ק"ג ב- 59.90 ₪

נשנושי פיצה שגב
זוג | 2*310 גר'
~~29.90~~ 19.90 ₪

שניצל צ'ונגו מנתח שלם
600 גר' | עוף טוב
~~44.90~~ 29.90 ₪

פילה מדומה מס' 6/ צלעות מס' 2 קפוא
חב"ד/חלק/חתם סופר
~~69.90~~ ק"ג ב- 49.90 ₪

עצמות מח קפוא
חב"ד/חלק/חתם סופר
~~69.90~~ ק"ג ב- 59.90 ₪

ייתכנו הגבלות או התניות | התמונות להמחשה בלבד | עד גמר המלאי | בכפוף לתקנון | ט.ל.ח | לא לקניה סיטונאית | אזהרת אלכוהול: מומלץ להימנע משתיה מופרזת | תיתכן שונות במחיר המוצר לפני הנחה בין סניפי הרשת השונים ולכן מחירים לפני הנחה מוצגים בסניפי הרשת השונים על המוצר עצמו/בסמוך למוצר

המבצעים בתוקף בתאריכים 15-28.11.26

לשירות קבוצות ומבצעים

בואו לעבוד איתנו

מכל הקצוות מכל הדעות מכל הלבבות - עם אחד אנחנו

סופר ספיר
חוויית קניה בעיר

אופקים | אור יהודה | אור ים | אלעזר | אלפי מנשה | אריאל | באר טוביה | בית אל | בר גיורא
חדרה | חולון | חיפה | חצור | טירת הכרמל | ירושלים (למעט סניף פת) | כוכב יעקב
מודיעין | מעלה אדומים | משמר הירדן | עתלית | פרדס חנה | צור הדסה | צפת | קדימה צורן
קרית גת | קרית ים | קרית שמונה | ראש פינה | רחובות | שדרות | תל אביב

צילום: חיים גולדברג, פלאש 90

◄ פעם הוא אמר ש"ישליך אותם למזבלה", היום ליברמן מוכן לתת לחרדים עולם ומלואו. קמפיין 'ישראל ביתנו'

בכיר ב'יהדות התורה' ל'בשבע': "כל הדיבורים שיש כרגע הם פייק. כל מה שקורה בבניין הזה כרגע הוא פייק. אין שום התקדמות ואפילו אי אפשר לקרוא לזה מגעים. בעוד חודש אולי תהיה התקדמות. עד אז כנראה לא יקרה כלום בפועל"

ממשלה עם ערבים תהיה ממשלת מיעוט שתיפול מהר מאוד, הוא רואה באפשרות הזאת רק נזקים פוטנציאליים מבחינתו, ללא שום רווח.

מעבר לסיבה הפוליטית, ישנו גם ממד אידאולוגי בהתנגדותו של ליברמן להסתמכות כלשהי על המפלגות הערביות. ליברמן מדגיש שוב ושוב שאי אפשר לסמוך על חברי הכנסת הערבים. כך למשל הוא הבהיר כי יואב סגלוביץ' מרע"ם "הוא בדיוק אותו הדבר כמו עופר כסיף". את ההבהרה הזאת אמר כשנשאל אם יסכים להסתמך על סגלוביץ', גם אם לא על רע"ם כולה. גם ביום שלישי השבוע, בסיום השבעת הכנסת, הבהיר ליברמן מה הוא חושב על השותפות וההסתמכות על המפלגות הערביות להרכבת ממשלה. לאחר שחברי הכנסת של הרשימה המשותפת יצאו מהמליאה לפני השמעת ההמנון, צייץ ליברמן בחשבון הטוויטר שלו תמונה של חברי הכנסת של המשותפת, ופנה בשאלה לחברי הגוש שלו: "איתם אתם רוצים להרכיב ממשלה?". בימין ניצלו את הציוץ של ליברמן ואמרו כי ליברמן כן משתף פעולה עם המפלגות הערביות לצורך קידום מהלכים בכנסת, למשל החלפת יושב ראש הכנסת אמיר אוחנה בחבר הכנסת מתן כהנא.

בנוסף לכך, אכן נדמה כי לליברמן יהיה קשה מאוד להסכים לממשלה בהישענות על המפלגות הערביות. אחת הסיבות העיקריות לכך היא העובדה שחברת מפלגתו, חברת הכנסת יוליה מלינובסקי, יצרה יחד עם חבר הכנסת שמחה רוטמן את התשתית החוקית להעמדה לדין של מחבלי הנוח'בה. מלינובסקי גם אחראית לחוק אונר"א בכנסת היוצאת. לאחר השבעת הכנסת, מלינובסקי ניהלה שיחה צפופה עם חברי הכנסת של מפלגת 'הציונות הדתית', שאיתם שיתפה פעולה שוב ושוב בכנסת הקודמת.

"ברור שבעולם מתוקן ליברמן לא ישתף פעולה עם המפלגות הערביות. זאת תהיה מבחינתו התאבדות פוליטית חמורה. העניין הוא שאת אותו הדבר בדיוק אמרנו גם לפני שהוא הקים את ממשלת בנט־לפיד. כלומר זה שמשהו הוא הצעד ההגיוני, לא אומר שליברמן יבחר בו לבסוף", אומר גורם בכיר בגוש נתניהו.

לעומת זאת, סירובו של ליברמן לוותר על ההבטחה שלא לשבת עם נתניהו איננה אידאולוגית, כמו שמנסה לצייר אותה יושב ראש 'ישראל ביתנו'. בין נתניהו לליברמן שוררים דם רע וחוסר אמון מוחלט לאור אירועי העבר בין השניים. בנוסף לכך, ליברמן יודע כי הנושא היחיד שעליו כל גוש איזנקוט מסכים הוא הסירוב לתת לנתניהו להמשיך ולכהן כראש ממשלה. מהבחינה הזאת, התעקשותו של ליברמן על סירובו לשבת עם נתניהו היא צעד משמר של הגוש שמנסה כעת להרכיב ממשלה, וכפועל יוצא מעניק לו כוח רב.

אלא שליברמן דואג להדגיש שהכוח הזה לא נמצא בידיו, אלא דווקא בידיו של איזנקוט. "אמרנו מהרגע הראשון שאנחנו תומכים באיזנקוט לראשות הממשלה, ושנעשה הכול כדי לסייע לו להרכיב ממשלה. אבל מי שמנהל את המגעים זה לא אני ולא אף אחד מטעמי. מי שמנהל אותם הם איזנקוט ואנשיו, והמשימה שלהם היא להרכיב ממשלה", אמר ליברמן בכנסת השבוע. הסיבה לדברים של ליברמן ברורה: ליברמן מעריך כי לא צפויה לקום ממשלה של איזנקוט, ועושה ככל יכולתו למנוע מהכישלון לדבוק בו. באותו אופן פועל גם נפתלי בנט.

בנט וגולן שמים רגליים

אף שליברמן מחזיק ברוב הקלפים, הוא נמצא בעמדת מיעוט במחנה איזנקוט. שאר המפלגות בגוש מסרבות, בצורה כזאת או אחרת, לשותפות עם החרדים לפי הדרישות של האחרונים. בזמן השבעת הכנסת בהיר יושב ראש 'דגל התורה', חבר הכנסת יעקב אשר, את הדרישות של המפלגה. מדובר בשלוש הדרישות הבאות: חוק גיוס והסדרת מעמד תלמידי ישיבות, תקציבי חינוך ללא התניית לימודי ליבה, וסטטוס קוו בדת ומדינה.

בדיוק במחוזות הללו, שותפיו של ליברמן למחנה מראים שגם הם יודעים לפגוע במאמציו. כנהוג בכל כנסת חדשה, המפלגות השונות מניחות על השולחן את החוקים הראשונים שהן ירצו להעביר. במקרה הזה גם מפלגת 'הדמוקרטים' וגם 'ביחד' של נפתלי בנט הניחו על השולחן שורה של חוקים שנועדו לפגוע ישירות בדרישות החרדיות. 'הדמוקרטים' הניחו על השולחן הצעות חוק לתחבורה ציבורית בשבת ונישואין אזרחיים. 'ביחד' של בנט ולפיד הגישו את חוק ברית הזוגיות, שנועד להביך את ליברמן ישירות, שכן 'ישראל ביתנו' דרשה את החוק הזה במשך שנים ארוכות, וכן הצעת חוק שתתעדף משרתים על פני משתמטים. מדובר בהצעת חוק שלא רק מנוגדת לדרישות המפלגות החרדיות, אלא ממש עוצרת את כל מנגנוני העברת התקציבים הממלכתיים לציבור החרדי. יש לציין שמפלגת 'הדמוקרטים' גם דורשת את הכנסת רע"מ לממשלה, שליברמן מתנגד לה.

מלבד החוקים שהניחו שתי השותפות הנוספות למחנה האופוזיציה, גם מפלגת 'ישר' לא ממש יוצאת מגדרה בנוגע לרעיון של ליברמן להקים ממשלה עם החרדים. לאורך כל השבוע חזר איזנקוט והדגיש כי בממשלה שלו יכולות להיות שותפות רק מפלגות שמסכימות לארבעת התנאים שהציב לאורך מערכת הבחירות. מדובר על הכרה בישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית, נאמנות לערכי מגילת העצמאות, הסכמה לעקרון גיוס לכולם והכרה בחמאס כארגון טרור שיש לפרקו מיכולותיו. התנאים הללו, כמובן, לא מתאימים לא לצד החרדי ולא לצד הערבי.

בנוסף לכך, איזנקוט הבהיר כי "לא תהיה התפשרות בנוגע לסוגיית הגיוס. אלה הערכים שלנו". איזנקוט אמר גם כי חוק הגיוס שיקודם יהיה בנוי על בסיס התוכנית שהניח על השולחן בקמפיין הבחירות, ולא על החוק שליברמן רצה לקדם ב־2018 ושעליו מדבר יושב ראש 'ישראל ביתנו' גם כיום. יש להדגיש כי החוק של איזנקוט מצד אחד מוצג ככזה ש"נותן מקום ומערכת איזונים בין הערכים השונים במדינה", כדברי מחזיק המנדט, אך מציב דרישות גבוהות בהרבה מהחוק של ליברמן מ־2018, שבדיעבד המפלגות החרדיות הצטערו שהפילו אותו.

כפי שפרסמנו באתר 'בשבע', מבחינת החרדים, כל השיח שמתנהל כעת איננו רלוונטי יותר מדי. גורם בכיר ב'יהדות התורה' אמר השבוע לכותב שורות אלה את הדברים הבאים: "כל הדיבורים שיש כרגע הם פייק. כל מה שקורה בבניין הזה כרגע הוא פייק. אין שום התקדמות ואפילו אי אפשר לקרוא לזה מגעים. בעוד חודש אולי תהיה התקדמות. עד אז כנראה לא יקרה כלום בפועל".

במערכת הפוליטית יודעים שליברמן הוא איש המפתח להרכבת הממשלה. בלעדיו איזנקוט תלוי בממשלת אחדות, שבה הוא לא יכהן ראשון בראשות הממשלה. אלא שאף לא אחד בשני המחנות הפוליטיים מצליח לחזות את מהלכיו של יושב ראש 'ישראל ביתנו'. חלק מהדמויות בכנסת ששוחחנו איתן מעריכות כי ליברמן מנסה להוביל למצב שבו הוא יקבל את האפשרות להרכיב ממשלה. אחרים סבורים כי ליברמן נכנס לסחרור בעקבות הבטחותיו הסותרות, והמסלול היחיד שאליו הכנסת צועדת הוא פיזור מוקדם. אותם גורמים סבורים כי ניסיונותיו של ליברמן מתמקדים כרגע בניקויו מאשמת הכישלון להרכבת ממשלה.

מהגורמים ששוחחנו איתם יש שמאמינים באפשרות השלישית, והיא שליברמן מחפש את דרכו חזרה לגוש הימין. תחילה דרך הסרת ההתנגדות החרדית, ולבסוף, לאחר שאיזנקוט ייכשל בניסיון להרכיב ממשלה, יעבור למחנה נתניהו על מנת למנוע בחירות, על אף הבטחותיו החוזרות ונשנות בנושא. יש לציין כי הדבר לא יספיק מבחינת מספר האצבעות הנדרש, ולשם כך יצטרכו במחנה נתניהו למצוא עריקים נוספים, כשהמועמדים המרכזיים הם חברי סיעתו העצמאית של חילי טרופר במפלגת 'ישר', סיעה שמונה שלושה חברי כנסת: טרופר עצמו, שירה שפירא ואליסף פרץ.

זה המקום להזכיר כי כבר בגיליון יום כיפור האחרון פרסמנו בעיתון זה שליברמן אמר למקורביו כי הוא ישלים לנתניהו ל־61 לאחר הבחירות. אלא שליברמן לא יכול כרגע להשלים ל־61, וגורמים במערכת הפוליטית סבורים כי זאת הסיבה שליברמן מתבצר בעמדותיו נגד נתניהו.

לעמותת עמינדב דרוש / ה
מנהל / ת תחום גיוס ושותפויות

עמינדב
נותנים יותר

מה בתפקיד?

- **הובלת מערך גיוס המתנדבים:** בניית אסטרטגיה, הובלת מחלקת הגיוס, ניהול קמפיינים ועמידה ביעדים.
- **פיתוח פרויקטים חדשים:** זיהוי צרכים בשטח, עבודה מול משרדי ממשלה ורשויות, בניית תכנית והובלה למימוש.
- **ניהול קשרי גופים שותפים ומשרדי ממשלה:** שימור, העמקה והרחבת שותפויות אסטרטגיות.
- **שיווק מיתוג ודיגיטל:** הובלת צוות הסושיאל, אתר ויחסי הציבור של העמותה.
- **מוקד פניות ייעוץ והכוונה:** הובלת צוות ההכוונה ומוקד הפניות.

מה אנחנו מחפשים?

- **תואר ראשון - חובה** (בתחומי משאבי אנוש/תקשורת/מנהל עסקים – יתרון)
  תואר שני - יתרון
- ניסיון ניהולי מוכח וניהול צוות עובדים
- ניסיון בפיתוח עסקי, משא ומתן וניהול קשרי שותפים
- חשיבה יזמית, ראייה מערכתית ויכולת הובלת פרויקטים
- הבנה שיווקית מעמיקה בעולמות הסושיאל והדיגיטל
- יכולת ניתוח נתונים, ייצוגיות וכושר ביטוי בכתב ובעל פה
- נכונות לנסיעות מרובות ולעבודת שטח בפריסה ארצית
- נסיון בתחום בעמותות שירות לאומי- יתרון

שליחת קו"ח למייל - jobs@aminadav.org.il
יש לציין את שם המשרה | רק פניות מתאימות תיענינה

חדש במעבדה!

לאנליזות יין במו"פ
אזורי מזרח באריאל

מעבדה מוסמכת

הרחבת סל הבדיקות
והשירותים האנליטיים במעבדה

לצד מגוון הבדיקות הקיימות במעבדה,
הכוללות מדדים כימיים בסיסיים
הוספנו בדיקות חדשות ומתקדמות:

- בדיקת יציבות יין בקור ובחום
- בדיקת מתכות
- בדיקת Brettanomyces (Brett)
- בדיקת פוטנציאל צבע ואפיון כימי מתקדם
- בדיקת פרופיל: ארומות, פנולים וחומצות אורגניות

קרית המדע 3, אריאל | 054-3220165
winelabmop@gmail.com | mopmiz.com

צילום: evelyn hockstein חיטרס

"האסטרטגיה של איראן היא מריחה, הונאה וניסיון להרוויח זמן". טראמפ בפגישתו עם ראש ממשלת קטאר

הפסיכולוגיה של הדיפלומטיה

המפלגה הדמוקרטית בארצות הברית מתכננת למרר את חייו של הנשיא, שכבר הודיע השבוע שפניו למשא ומתן מחודש מול איראן ◂ האיראנים מתכננים למשוך את הזמן, מדינות המפרץ חוששות שטראמפ שוב ינטוש אותן ברגע האמת, והסיכוי שישראל תמצא את עצמה לבדה מול האיום האיראני הולך וגובר ◂ אבל גם האופציה הצבאית עדיין על השולחן, ושוב העולם שואל: מה מתכננים בבית הלבן?

רבקי גולדפינגר

ארצות הברית מדברת בכמה קולות. שר החוץ מרקו רוביו הטיל השבוע ספק רב בסיכוי להגיע לפתרון דיפלומטי מול איראן, והאשים את איראן בהצבת דרישות "שערורייתיות, מגוחכות ובלתי מציאותיות", כלשונו. לעומתו, הנשיא דונלד טראמפ דווקא הבהיר במסיבת עיתונאים כי איראן "מנהלת איתנו שיחות ומדברת בנימוס רב". עוד ציין טראמפ כי "הפעולה הצבאית לא נראית נחוצה במיוחד כרגע. אנחנו רואים התקדמות לקראת סיום הסכסוך".

טראמפ אף נפגש (שני) בבית הלבן עם ראש ממשלת קטאר, השיח' מוחמד אל־ת'אני. השניים דנו בקידום המשא ומתן בין איראן לארצות הברית, כחלק מהמאמץ למנוע את חידוש המלחמה באיראן. הפגישה, שארכה כ־54 דקות, התקיימה בדלתיים סגורות. בפגישה הציג אל־ת'אני בפני טראמפ את המתווה הקטארי לסיום המלחמה. אל־ת'אני הבהיר לטראמפ כי מדינות המפרץ אינן מעוניינות במתקפה צבאית נוספת באיראן, וידאגו לקדם הסכם דיפלומטי בין הצדדים.

אך בעוד הנשיא טראמפ משדר אופטימיות בנוגע להתקדמות אפשרית במשא ומתן לסיום המלחמה, איראן מצידה מנסה לנצל את חולשתו הפוליטית בעקבות התבוסה בבחירות האמצע, כדי להקשיח עמדות. טהרן אומנם מאותתת לטראמפ שהיא מעוניינת במשא ומתן, אך דבקה בשבעת התנאים ששרטטה כמתווה אפשרי להגעה להסכם. נראה כי כל מטרתה של איראן בשלב זה היא למשוך זמן עד לארבעה בינואר, מועד השבעת הקונגרס האמריקני. או אז הדמוקרטים יהפכו לרוב בבית הנבחרים ובסנאט, ויפעלו למימוש מדיניותם לסיום המלחמה. רק השבוע הבהיר האקים ג'פריס, מנהיג הדמוקרטים בבית הנבחרים, את כוונותיו: "אנחנו נשים קץ למלחמה באיראן, בדרך זו או אחרת". איראן, שמאזינה רוב קשב לנעשה בקונגרס האמריקני, מבינה כי כל שעליה לעשות הוא לצלוח את הזמן הנותר עד למועד שבו ידיו של הנשיא האמריקני יהפכו כבולות - אף שעדיין תעמוד לו זכות הווטו.

טראמפ, שבינתיים שב ומצהיר כי מטרתו העיקרית היא להסיר את איום הגרעין האיראני, חפץ שההישג ההיסטורי יירשם על שמו. אלא שהאיראנים לא מוכנים בשום אופן לדון בסוגיית הגרעין קודם שארצות הברית תסיר את המצור הימי ואת הסנקציות הכלכליות מעליה. טהרן מתבצרת בהתעקשותה, אבל גם שם לוקחים בחשבון שהסיכוי לחזרה למערכה צבאית עדיין קיים. במסגרת ניסיונותיה לייצר הרתעה חשפה השבוע איראן עיר טילים תת־קרקעית חדשה, עמוסה בכלי תחמושת מתקדמים, כשהמסר לארצות הברית ולישראל ברור. ואומנם בשבועות האחרונים הכוחות האמריקניים שוב בדרכם למזרח התיכון. בסוף השבוע הקרוב אמורה נושאת מטוסים נוספת להגיע לאזור, וצבא ארצות הברית ערוך ומוכן לתקיפה באיראן. אך האם ריבוי הקולות בארצות הברית על חזרה למשא ומתן, לצד אפשרות לתקיפה באיראן, הוא בגדר מסך עשן על כוונותיהם האמיתיות של האמריקנים?

מערכת כבדה של לחצים אמריקניים

פרופ' קובי מיכאל, חוקר בכיר במכון למחקרי ביטחון לאומי ומכון משגב, משוכנע כי המתקפה הצבאית על איראן עדיין עומדת על הפרק: "בפני טראמפ עומדת האופציה להגיע להסכם באמצעות משא ומתן, או האופציה של מתקפה צבאית, שאמורה ליצור את התנאים שיביאו את איראן חזרה לשולחן המשא ומתן תחת

←

צילום: דוברות מכון משגב

פרופסור קובי מיכאל: "יכול להיות שמבול ההצהרות הסותרות של הנשיא טראמפ הן סוג של אסטרטגיה שהוא מפעיל מול האיראנים כדי לבלבל אותם, להטעות אותם, להסיח את דעתם ולהונות אותם. אני מעריך שעדיין הסבירות הגבוהה יותר היא למערכה צבאית. נראה לי שזה הכיוון ושזה יהיה בלוח זמנים קרוב יחסית"

המינהל האזרחי לאזור יהודה ושומרון | מועצת התכנון העליונה | ועדת משנה להתיישבות

הודעה על מתן תוקף לתכנית מפורטת מספר 200/5 – הקמת מטווחים במרחב מועצה אזורית מטה בנימין

שינוי לתכנית מפורטת מספר:

אדם – 2/40, 1/40, 1/40/2/11, 1/40/2/14, 1/40/2/14/3, 2/40/2/14/2

בית חורון – 213

גבעון החדשה – 3/216, 216

גני מדיעין – 3/208, 1/208

דולב – 1/234, 2/234/1, 3/234/1

חשמונאים – 3/232/1

טלמון – 10/235, 8/235, 1/11/235, 1/235, 2/10/235, 3/235, 4/2/235, 12/235, 1/9/235, 1/7/235

כפר האורנים – 11/211/1, 19/211/1

כוכב יעקב – תל ציון – מגרון – 3/242/1, 3/2/242, 11/242, 10/242, 10/242/3, 2/242

כפר אדומים – אלון – נופי פרת – 1/1/227, 20/227, 21/227, 18/227, 1/2/227/10, 3/227, 15/227, 4/1/227/10, 2/24/227

מעלה מכמש – מצפה דני – 225, 1/3/225/1, 3/1/225, 2/4/225

מעלה לבונה – 229, 3/229

מצפה יריחו – 228, 1/228, 1/228

נילי – 206, 2/206, 3/206

נווה צוף – 203/ת, 1/203, 1/2/2/203, 3/203, 5/203, 6/203

נחליאל – 239

נעלה – 207, 1/1/207, 2/207

עטרת – 204, 4/204, 8/204, 1/204

עמיחי – 1/252

עלי – 237, 6/237, 4/237, 3/237

עפרה – 6/221, 1/221

ענתות – 1/226, 1/1/226/2, 2/1/2/226

פסגות – 222

פארק תעשיות מכבים – 230

שילה – 1/205/2, 2/205/2, 1/205/3, 12/205/2, 13/205/2, 2/205/13, 16/205/2, 22/205/2, 2/ת/205, 3/1/ת/205

תל מרים – 241, 2/24/2, 5/241

מקום התכנית:

התכנית חלה על כל המגרשים שייעודם הוא מבנים ומוסדות ציבור, אטרקציה תיירותית, תיירות, מסחר, תעשיה, תעסוקה, מלאכה, ספורט ונופש או ייעוד המשלב אחד או יותר מהייעודים הנ"ל במרחב התכנון של מא"ז מטה בנימין.

מטרות התכנית:

תוספת שימוש מטווחים לייעודים: מבנים ומוסדות ציבור, אטרקציה תיירותית, תיירות, מסחר, תעשייה, ספורט ונופש או ייעוד משולב עם אחד או יותר מהייעודים הנ"ל. בהתאם לסעיף 24 (5), (6) לחוק תכנון ערים, כפרים ובניינים מס' 79 לשנת 1966, מודיעה בזה ועדת המשנה להתיישבות על מתן תוקף לתכנית מפורטת מספר 200/5 שינוי לתכניות מפורטות כמפורט לעיל. תחילת תוקפו של אישור זה בתום 15 יום, מיום פרסומו בעיתון. התכנית האמורה נמצאת במשרדי ועדה מיוחדת לתכנון ולבניה מטה בנימין, גבע בנימין, טלפון: 02-9977178 ובמשרדי לשכת התכנון המרכזית איו"ש בבית אל בטלפון – 02-9977398. כל המעוניין רשאי לעיין בה בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.

אדריכל יהודה אלקלעי, יו"ר ועדת משנה להתיישבות, אזור יהודה ושומרון

התנאים של ארצות הברית".

השבוע הצהיר טראמפ שהאופציה הצבאית הפכה פחות סבירה.

"אני לא מציע להתייחס יותר מדי ברצינות לכל מיני הצהרות שנשמעות מפיו של טראמפ. ההצהרה של עכשיו סותרת את ההצהרה של לפני שעתיים. אני מציע להתייחס למעשיו, ולמעשיו בלבד", הוא מחדד, "כרגע הנוכחות הצבאית האמריקנית במרחב נשמרת, והאופציה הצבאית עדיין עומדת על השולחן. אני לא חושב שניתן יהיה להגיע לאיזשהו הסכם עם המשטר האיראני הנוכחי. ואם בסופו של דבר הקטארים ואחרים שמתווכים יצליחו להתל באמריקנים ולהביא אותם לעשות את מעשה יוני 52', קרי לחתום פעם נוספת על מזכר הבנות, אזי זה יהיה ניצחון גדול לאיראנים ובעיה גדולה מאוד לעולם, ובעיקר לישראל, וכנראה ישראל תצטרך לטפל בעניין הזה לבד, למרות הסכם שאמריקה היא צד לו. זאת סיטואציה מאוד מורכבת, לא פשוטה, שתעמיד את ישראל בפני אתגר גדול מאוד. אני מקווה שלא נגיע לשם. אני מקווה שבסופו של דבר טראמפ יבחר בצד הנכון של ההיסטוריה ויעשה את מה שצריך לעשות על מנת להעביר את המשטר הזה מן העולם, או לפחות להחליש אותו באופן כזה שייצר לעם האיראני את התנאים להמשיך את המלאכה, ובוודאי ייצר את התנאים שיאפשרו את צמצום האיום האיראני לא רק כלפי ישראל, אלא כלפי המרחב כולו, ויאפשרו כאן איזשהו שינוי של הארכיטקטורה האזורית".

האם טראמפ ינצל, להערכתך, את חלון ההזדמנויות שנפתח עד למינוי הקונגרס החדש?

"ככל שמדובר במערכה צבאית, ברור שחלון ההזדמנויות שעומד לרשותו הולך ומצטמצם. זה לא שהוא לא יוכל לעשות מהלך צבאי לאחר השבעת הסנאט ובית הנבחרים, אבל זה יהיה לו יותר מורכב. הוא יהיה נתון למערכת כבדה מאוד של לחצים, כולל אולי פתיחה בתהליך של הדחה, ותשומת הלב שלו עלולה להיות במקום אחר. לכן עכשיו יש חלון הזדמנויות של בערך חודשיים. אם תהיה מערכה צבאית, אני מניח שהיא תהיה בתוך חלון הזמן הזה".

ומה האינטרס הישראלי?

"האינטרס הישראלי הוא להסיר את האיום האיראני מעל השולחן. לאיום האיראני יש שלוש רגליים: האחת היא כמובן הרגל הגרעינית, השנייה היא הרגל הבליסטית, והשלישית היא רגל ציר ההתנגדות, באמצעות הפרוקסיז האיראני, בדגש על חמאס וחיזבאללה אבל גם החות'ים. לכן האינטרס הישראלי הוא להביא להחלפת המשטר הזה, להפלתו, או לכל הפחות להחלשתו באופן כזה שיסיר ולו לכמה שנים קדימה את האיום הגרעיני ואת האיום הבליסטי מעל השולחן. על ישראל לא לאפשר לאיראן להמשיך ולתמוך בשלוחיה ולהחיות את ציר ההתנגדות, שאותו הצליחה ישראל בכישרון רב להחליש בשלוש השנים האחרונות".

האם עוד תקיפה צבאית ואפילו הרס תשתיות, בכוחם להביא להפלת המשטר?

"אני לא חושב שתקיפה צבאית לבדה תוביל להפלת המשטר. חייב להיות מהלך משלים לעניין הזה, והמהלך המשלים הזה יכול לבוא רק מבפנים, על ידי העם האיראני. אבל יש שם שורה של בעיות שקשורות גם ביכולת ארגון, גם במנהיגות, וגם בתנאים שמתחייבים כדי לטעת ביטחון בלב החברה האיראנית, שהתקוממות נוספת שלה יכולה לגבות מחיר גבוה כדוגמת המחיר שנקבע בניסיון הקודם. אם התנאים הללו לא יתקיימו אזי העם האיראני לא יצא לרחובות, ואם הוא לא יצא לרחובות, ולא יעשה את מה שצריך לעשות, אז המשטר הזה לא ייפול. הוא רק יוחלש. ולכן אני חושב שצריך לתכנן היטב את המערכה הצבאית הבאה, כדי להבטיח שבמערכה הזאת אנחנו נצליח להשיג את מה שלא הצלחנו להשיג בשתי המערכות הקודמות. ונדמה לי שברמת שיתוף הפעולה, לפחות ברמה של הצבאות, ניתן להגיע לסוג כזה של תכנון. בסופו של דבר העניין הוא תמיד עניין פוליטי־מדיני, מה תהיה החלטתו של הנשיא טראמפ, ומה המטרות שהוא יגדיר למערכה הצבאית הזאת, מכיוון שמי שאמורה להוביל את המערכה הצבאית הזאת זו ארצות הברית. זאת ההעדפה הברורה של ישראל, שההובלה תהיה אמריקנית, ושהאיום האיראני יהיה עניינו של כל העולם, ולא רק עניינה הפרטי של ישראל".

למרות שכרגע קיים סיכוי סביר שישראל תיוותר בסופו של יום לבדה במערכה מול איראן.

"בהחלט. ישראל מכינה את עצמה גם לתרחיש כזה, והיא תצטרך לפעול בכוחות עצמה. אם היא תגיע למצב הזה, זה יהיה מאוד מורכב, המחיר יהיה גבוה מאוד, וההשלכות יכולות להיות גם די מורכבות בכל מה שקשור ליחסים עם ארצות הברית ולמעמדה הבין־לאומי של ישראל, בעיקר אם לא יושג הישג מאוד בולט ומשכנע".

מושכים זמן עד ינואר

כרגע נראה שטהרן דבקה בהתעקשותה לא להתפשר בכלום. יש בכלל תסריט של הגעה להסכם?

"אני לא חושב שיש סיכוי להגיע להסכם בין הצדדים", אומר פרופסור מיכאל, "התנאים שמציבים האיראנים הם תנאים משפילים מבחינת ארצות הברית, ונראה לי שמה שהאיראנים רוצים זה להרוויח זמן. הם מניחים שיש להם סדר גודל של כ־05 ימים למרוח את הזמן, בכל מיני איתותים שהם משדרים בעניין נכונות כזו או אחרת שלהם לחדש את המשא ומתן ולהגיע להסכם כדי להוביל את טראמפ לינואר 72', עם קונגרס לעומתי ועם יכולת תמרון לפעולה מוגבלת ומצומצמת הרבה יותר, וזה מבחינתם יהיה הניצחון האולטימטיבי. אני מקווה שהם לא יצליחו לשטות באמריקנים בעניין הזה, אבל ראינו שהם כבר עשו את זה, וכשמדובר בטראמפ, קשה מאוד לצפות את מהלכיו ואת שיגיונותיו. הוא עשה הרבה דברים חשובים ונכונים, אבל הוא עשה גם הרבה שטויות. והוא בעיקר מדבר ומצהיר כל מיני הצהרות, שאני לא מציע להתייחס אליהן יותר מדי ברצינות. ובכלל, יכול להיות שמבול ההצהרות הסותרות של הנשיא טראמפ הן סוג של אסטרטגיה שהוא מפעיל מול האיראנים כדי לבלבל אותם, להטעות אותם, להסיח את דעתם ולהונות אותם. אני מעריך שעדיין הסבירות הגבוהה יותר היא למערכה צבאית. נראה לי שזה הכיוון, ונראה לי שזה יהיה בלוח זמנים קרוב יחסית".

טראמפ נפגש השבוע עם ראש ממשלת קטאר, וניכר שהלחץ על ארצות הברית לבלימת חידוש המלחמה הולך וגובר.

"הלחץ של קטאר ומדינות המפרץ נובע ממשבר אמון גדול מאוד עם ארצות הברית. הן לא מאמינות שארצות הברית תלך עד הסוף בעניין הזה, ואז אם הן תומכות במתקפה צבאית, ואם הן דוחפות את טראמפ - וזה מה שהם עשו דרך אגב בתחילת המערכה, אבל מהר מאוד התברר להן שארצות הברית לא מתכוונת להגיע להכרעה - אז הן נשארות עם איראן. איראן היא איום מאוד משמעותי עליהן. אין להן יכולת אמיתית להתמודד מול איראן בכוחות עצמן.

"מדובר במדינות מאוד פגיעות מבחינת התשתיות הלאומיות שלהן, וזה לא רק תשתיות אנרגיה, אלא גם למשל תשתיות מים. האיראנים יכולים בשעתיים להשמיד את כל מתקני ההתפלה של ערב הסעודית או של איחוד האמירויות. הן לא סומכות על האמריקנים שיעשו את העבודה עד הסוף, לכן הן מנסות להגיע למצב שבו הן דוחפות את האמריקנים ואת האיראנים לאיזשהו סוג של משא ומתן והסכם שימנע מערכה צבאית נוספת. המדינות הללו חוששות שמערכה צבאית נוספת תהיה כדוגמת שתי המערכות הקודמות, ובסוף אמריקה תזרוק אותן מתחת לגלגלי האוטובוס, הן יישארו עם האיום האיראני והנקמה תוגש קרה וכואבת", מסביר פרופ' מיכאל, "ואגב, אני לא אתפלא אם בחדרי חדרים מנהיגי המדינות הללו

צילום: stringershub. רויטרס

◄ "יש הבנה שהשלטון הזה לא יכול להמשיך. מתי ואיך זה יקרה? קשה לומר". גולים איראנים מפגינים נגד המשטר

צילום: נעמה שטרן

ד"ר תמר עילם־גינדין: "אחת המטרות המרכזיות של משטר הרפובליקה האסלאמית היא למשוך זמן 'עד יעבור טראמפי'. מטרת העל היא לשרוד, גם מול העם וגם מול ארצות הברית. הם בעיקר מחכים לסוף הכהונה של טראמפ, אבל כל החלשה שלו כמובן משמחת את המשטר ומספקת לו עוד דלק לנרטיב של 'ניצחנו במלחמה'"

חזון לאומי
המרכז למנהיגות ציבורית
Zionist Horizon

משרד ראש הממשלה
המועצה הציבורית להנצחת זכרו של
בנימין זאב הרצל

מסע ציוני

ברחבי ישראל

סדרת סיורים ואירועים בעקבות מורשת הרצל

התקיים בהצלחה

יום ראשון | כ"ד אלול | 6/9

המים והקידמה בחזונו של הרצל

כנרת ומפעל המים בנהריים

התקיים בהצלחה

יום [illegible] | כ"ט חשון | 9/11

בעקבות היציאה מן החומות ובניית ירושלים החדשה

מסע לירושלים

יום שישי | י' כסלו | 20/11

מהעיר ההיסטורית אל ההייטק ואוניברסיטת חיפה

מחזון להגשמה בחיפה

יום שלישי | כ"א כסלו | 1/12

מנמל יפו ונווה צדק אל הגשמת חזון העיר העברית

בין יפו לתל אביב

יום שלישי | י"ב טבת | 22/12

המים והקידמה בחזונו של הרצל

כנרת ומפעל המים בנהריים

יום שישי | ח' טבת | 18/12

חברת מופת – ממשבר לתקומה

שיקום חבל תקומה, מתחם הנובה

יום שישי | כ"ב טבת | 1/1/27

מדינה יהודית ומיעוטים: חזונו של הרצל לחברה משותפת

סיור בפקיעין ובג'וליס

יום שני | כ"ד שבט | 1/2

מוסדות תרבות ולימוד במרכז העיר החדשה

מסע בין תרבויות בירושלים

יום שישי | ג' אדר ב' | 12/2

בעקבות חלוצי ההתיישבות והגשמת החזון הציוני

מסע למושבות נס ציונה ורחובות

הצטרפו למסעות!

www.hazonleumi.co.il
053-321-6623

צילום: שאטרסטוק

◄ מנהיג הרוב כבר הבהיר שהדמוקרטים ישימו קץ למלחמה באיראן. הקונגרס האמריקני

מייחלים בסתר ליבם לכך שארצות הברית וישראל יעשו מעשה ויביאו לכלל הכרעה והפלה של המשטר הזה. כי איראן היא בטח לא חביבתם, היא עדיין איום מאוד משמעותי מבחינתם. ולכן אני חושב שהם היו בהחלט רוצים לראות את המשטר הזה נעלם. אבל בהערכה היותר ריאליסטית שלהם, הם לא מאמינים שארצות הברית תעשה את זה ותלך עד הסוף, ולכן הם רוצים למנוע את המערכה הצבאית, כי הם חוששים שתוצאותיה עלולות להיות קטסטרופליות מבחינתן".

ומה האסטרטגיה של הרפובליקה האסלאמית?

"האסטרטגיה של איראן היא אסטרטגיה של מריחה, של הונאה, של ניסיון להרוויח זמן. ההנחה שלהם היא שהם עם היד על העליונה, ושהם יצליחו להביא את הניצחון האולטימטיבי אם הם יצליחו להגיע לינואר 7202, ובעצם לקשור את ידיו של טראמפ, ולמנוע ממנו מהלך צבאי בזכות השינוי הפוליטי שחל. הם מוכנים גם לספוג אפילו עד ינואר 8202, כי הם מניחים שבכל מקרה טראמפ יסיים את נשיאותו בינואר 8202, וכל נשיא אחר, בין רפובליקני ובין דמוקרטי, ממש לא ירצה לחדש מערכת צבאית מולם. ואז בעצם נותר רק האפיק של משא ומתן. באפיק הזה, בתנאים שבהם ארצות הברית לא באמת יכולה לאיים במערכת צבאית - כי לא יהיה נשיא אמריקני שיהיה מוכן לעשות את זה, ולא תהיה תשתית פוליטית לגיטימית לעניין הזה בארצות הברית - הרי שהם יוכלו לסחוט את האמריקנים, ויוכלו להפעיל לחץ שלהבנתם יוביל להסכם שיהיה הרבה יותר טוב להם".

דרושה תוכנית מגירה

ד"ר תמר עילם־גינדין, מומחית לאיראן ממרכז עזרי באוניברסיטת חיפה, קובעת כי התנהלות ראשי המשטר האיראני מתוחכמת ונחושה: "לא מהיום - גם בכהונה הקודמת של טראמפ וגם עכשיו - אחת המטרות המרכזיות של משטר הרפובליקה האסלאמית היא למשוך זמן 'עד יעבור טראמפ'. מטרת העל היא לשרוד גם מול העם, שזה יותר מסובך ויותר מפחיד אותם, וגם מול ארצות הברית. הם בעיקר מחכים לסוף הכהונה של טראמפ, אבל כל החלשה שלו כמובן משמחת את המשטר ומספקת לו עוד דלק לנרטיב של 'ניצחנו במלחמה'. בפועל, מה שהם עושים זה לאיים ולהגביר כל הזמן את האיומים, ובד בבד להסכים ולקרוא למשא ומתן, אבל כמובן בלי להסכים להתפשר על כלום".

מנגד, טראמפ חוזר ואומר שלא יסכים לאיראן גרעינית. האם יש בכלל סיכוי להגיע להסכם בין הצדדים?

"אני לא כל כך רואה איך שני הצדדים יכולים להגיע להסכם כלשהו. בינתיים מה שראינו זה מעגל אין־סופי של איומים משני הצדדים שרק הולכים ונעשים יותר נועזים, ומיד אחר כך ירידה מהעץ, ישיבה למשא ומתן שלא מגיע לשום מקום, ושוב הסלמה ואיומים. כדי להגיע להסכם בין שני הצדדים צריך פסיכולוגים יותר מאשר דיפלומטים, ואני לא בטוחה שזה ריאלי", היא אומרת בעוקצנות, "מצד שני אני לא נביאה, והפתעות קורות. אני רק רוצה לציין שגם בשביל ישראל וגם בשביל איראן - לא הרפובליקה האסלאמית אלא האיראנים עצמם - הסכם כזה בין הצדדים לא יהיה טוב. עצם הישיבה של טראמפ למשא ומתן עם רוצחי האיראנים היא מתן לגיטימציה לרוצחים, והגעה איתם להסכם פירושה להשאיר בשלטון אנשים שטבחו בעשרות אלפי איראנים בינואר האחרון".

כמי שמכירה את העם האיראני מקרוב, האם תקיפה נוספת באיראן יכולה להוביל להפלת המשטר?

"אני חושבת שניסינו כבר תקיפות ולא ראינו שינוי. זה ישמח מאוד את העם האיראני אם תהיה עוד תקיפה ועוד מחיקה של בכירים, כפי שזה שימח אותו בשתי המלחמות הקודמות, אבל ראינו שזה לא מוציא אנשים לרחובות. ב'עם כלביא' זה היה בגלל שאנשים ברחו מהערים, ובנוסף המשטר סגר את האינטרנט החיצוני, את האינטרנט הפנימי וגם את מערכת הטלפונים, אז גם אם הם רצו לצאת לרחובות היה קשה לתאם. ובעיניי, הסיבה העיקרית היא שבשביל הפגנות צריך ניצוץ של זעם ולא רק הזדמנות, ולא היה הניצוץ הזה. ב'שאגת הארי' זה כבר היה אחרי ינואר העקוב מדם, שבהן בן המלך הגולה סומן על ידי העם כמנהיג, והוא שחרר סרטונים גם ביום הראשון של המלחמה וגם ביום הראשון של הפסקת האש ואמר: כרגע מסוכן מדי לצאת החוצה, אל תצאו להפגין עד שאתן סימן. הוא גם לא רצה שיטבחו בעוד עשרות אלפי אנשים סתם".

מה קורה כרגע באיראן?

"מבחינת המצב הפנימי - כל לילה יש הפגנות של תומכי משטר נגד הדרג המדיני, אלה שמנהלים את המשא ומתן עם ארצות הברית, מה שמעיד שגם השלטון קרוע מבפנים. זה לא שאחד יותר טוב ואחד יותר רע, אלא כל אחד רע עם פתרונות שונים למצב: פתרון מדיני של משא ומתן, או פתרון ביטחוני עם הצהרות התקפיות. והאזרח הקטן מסתכל על שניהם בייאוש, בזמן שהוא לא יודע אם יש לו מספיק אוכל לארוחת צהריים. במצב הכלכלי הנוכחי אנשים מקצצים בכמות ובאיכות של האוכל שלהם. יש דוחות מלפני כמה חודשים על הרעה במצב התזונתי. יותר ויותר אנשים בתת־תזונה. מוצרי חלב ובשר הם מותרות, ויצאו תמונות מסופרמרקטים שאפילו קטניות מוכרים בתשלומים.

"לכן, להערכתי הסיכוי שהציבור יצא שוב לרחובות הוא סיכוי של מאה אחוזים, אלא אם יקרה נס והשלטון הזה ייפול בלי אלימות", היא קובעת, "הם יוצאים לרחובות כל שנתיים־שלוש, כל פעם עם ניצוץ אחר ובמהלך עניינים אחר. לכן קשה לצפות מתי ואיך זה יקרה. אחרי ינואר העקוב מדם והטבח של עשרות אלפי בני אדם - בעיקר בידי כוחות פרוקסי שהובאו מעיראק, אפגניסטן, פקיסטן וסודן - דווקא יש הבנה שהשלטון הזה לא יכול להמשיך. כל אחד מכיר מישהו או כמה אנשים שנרצחו באותו לילה נורא, והמצב כרגע הוא 'גחלים לוחשות מתחת לרמץ'. מתי ואיך זה יקרה? קשה לומר".

היפוך קנים הוא ריאלי?

"היפוך קנים הוא משהו שבנינו עליו יותר מדי, ואני חושבת שאפשר להמשיך לקוות, אבל להפסיק לבסס עליו תוכניות. ראינו בשתי המלחמות שיש מתנגדי משטר ומשתפי פעולה עם ישראל בכל מנגנוני הביטחון, אבל כדי לצאת בגלוי ולהפוך קנים צריכה להיות מסה קריטית של אמיצים שכרגע אני לא יודעת אם יש. בעיניי, הפתרון ההגיוני ביותר הוא שתהיה לישראל תוכנית מגירה להפעלה בתוך שעות, לא שבועות, בפעם הבאה שהאיראנים יוצאים לרחובות. מי שיביא בסופו של דבר את המהפכה הוא העם, זה חייב לבוא מהם ולא מבחוץ. ואי אפשר לתאם או לתזמן את זה".

בהתחשב בכך שלא הסכם ולא תקיפה יעילים מול המשטר, מה לדעתך ארצות הברית וישראל נדרשות לעשות?

"תקיפה יכולה אולי להיות יעילה, אבל ראינו שהישגים טקטיים ללא אסטרטגיה מאחוריהם, או הסתמכות על העם האיראני שינצל את ההזדמנות - אלה דברים שלא עובדים. עד עכשיו היו לנו שתי תקיפות מבחוץ בלי שהם יצאו, ויציאה אחת שלהם שהסתיימה בטבח המוני בלי שאנחנו באנו לעזרתם - שישה ימים אחרי שטראמפ אמר שהוא לא יחזור על העוול ההיסטורי של אובמה מ־9002, שעלה בחייהם של אירנים רבים והשאיר אותם תקועים עם המשטר הזה. אי אפשר לתאם את הדברים האלה ואי אפשר לתזמן את היציאה שלהם לרחובות, ולכן מה שאנחנו צריכים, בעיניי, זו תוכנית מגירה לפעם הבאה שהאיראנים יוצאים לרחובות. אני לא יודעת מה היא בדיוק צריכה להיות, אבל בואי נגיד שבשתי המלחמות האחרונות הוכח מעבר לכל ספק שלישראל יש מוחות מבריקים שידעו לתכנן את זה. בנוסף לכך, וזה הדבר הכי קשה בהתחשב בכל האגו במרחב - צריך לעזור אבל אחר כך לא להתערב. כלומר לא לכפות על האיראנים מישהו לעמוד בראש לפי ראות עיניי המערב".

> **פרופ' קובי מיכאל:** "אני מקווה שבסופו של דבר, טראמפ יבחר בצד הנכון של ההיסטוריה ויעשה את מה שצריך לעשות על מנת להעביר את המשטר הזה מן העולם, או לפחות להחליש אותו באופן כזה שייצר לעם האיראני את התנאים להמשיך את המלאכה, ובוודאי ייצר את התנאים שיאפשרו את צמצום האיום האיראני"

לשירה וישראל ליבמן
מזל טוב להולדת הנכד
בן לרעות ושאול שמרלינג
שתזכו לגדלו לתורה, לחופה ולמעשים טובים
בשבע

אשכולות (ע"ר)

מרכזי הסיור והתודעה של ישראל

משרד ההתיישבות והמשימות הלאומיות

האגף לתרבות יהודית – יוצרים חיבור לנשמה

שיירות

סיורי בוטיק למבוגרים בחנוכה

שלישי-רביעי | כ"ח - כ"ט כסלו תשפ"ז | 8-9.12.2026 | 18:00-21:00

סטודיו בת עמי

צפון:

- **שרשרת הדורות של לוחמי צפת מהחשמונאים ועד תש"ח**
  מרכז תודעה רוח צפת
- **סיפור הקמת המושבה זכרון יעקב בחנוכה תרמ"ב**
  מסו"ל בשבילנו
- **מערה, מעיין ומנורה - חוויה מרתקת של חיבורים בפקיעין**
  מסו"ל מורשת הגליל העליון

ירושלים:

- **אור בשכונת הבוכרים, סיפורן של עדות בשכונת פאר**
  מסו"ל חברון
- **השטאטל הירושלמי - נרות חנוכה בשערי חסד וסביבותיה**
  מדריכי אשכולות
- **עיר עוטפת אור - סיפורי חנוכה בעיר העתיקה**
  מסו"ל ראשית ירושלים
- **נחלאות שמאחורי החלונות - מעשי חסד וגבורה בימים ההם בזמן הזה**
  מדריכי אשכולות
- **חנוכיות על הגבול בנופים המשתנים של העיר - מוסררה, מאה שערים והעיר העתיקה**
  מסו"ל עיר דוד
- **קסם השכונה המאגדת בתוכה שכונות רבות וקטנות - נחלאות**
  מסו"ל בשבילוד

New! 4 Boutique Tours in English for Adults During Hanukkah

1. **Tiberias:**
   The Lost Treasures
   Guided by Kinneret Field Study Center
2. **Tzfat:**
   A Festival of Light and Song
   Guided by Ascent Center
3. **Jerusalem:**
   A City Wrapped in Light
   Guided by Reishit Jerusalem Field Study Center
4. **Jaffa:**
   Old Jaffa After Dark
   Hebron Tour Center

עלות: 45 ₪ למשתתף!

להרשמה היכנסו לאתר או סרקו:
Scan the QR Code to register
www.eshkolot-il.com

לפרטים: For details:
053-3035067 | 08-6630030

צילום: תנועת נחלה

◄ "עליית קומה מהמרחבים הפתוחים והחוות החקלאיות אל עבר החזון הציוני הגדול". ההתיישבות החדשה ביריחו

פתחה של ארץ ישראל

במבצע חשאי נכנסו השבוע משפחות יהודיות לשמונה בתים בפאתי יריחו, שנרכשו כחוק ובכסף מלא – בפעם הראשונה מאז ניסו יואל משה סלומון וחבריו לקנות שם אדמה ◄ השכונה החדשה היא חלק בלתי נפרד מתנופת ההתיישבות שמוביל השר סמוטריץ', והיא מגיעה כעת גם למקומות שנחשבו סגורים בפני יהודים ◄ 33 שנה לאחר תוכנית 'עזה ויריחו תחילה', שהובילה להקמת הרשות הפלשתינית, מדינת ישראל הופכת שוב את הגלגל

יוסף ארנפלד

"עזה ויריחו תחילה" - הביטוי שהפך לפני 33 שנה לסמל של הנסיגה הראשונה במסגרת הסכמי אוסלו ולמסירת העיר העברית העתיקה לשליטת הרשות הפלשתינית, חזר השבוע לקדמת הבמה בכיוון הפוך לחלוטין. במבצע מורכב שהובילו תנועת 'נחלה' ומועצת בנימין, נכנסו כמה משפחות יהודיות למבנים שנרכשו באזור ארמונות החשמונאים. צעד זה, המסמן את תחילת החזרה ליריחו, מבקש להפוך את המגמה שהחלה ב־1994 ולבסס מחדש את ההתיישבות והאחיזה היהודית בבקעת הירדן.

המהלך הוא תולדה של מבצע רכישה חשאי שנוהל מתחת לאפה של הרשות הפלשתינית, שאחריו נכנסו המשפחות לשמונה בתים בפאתי העיר. מאחורי הקלעים נרקמו עסקאות נדל"ן ממושכות בכסף מלא, המגובות במסמכי בעלות רשמיים, לצד היערכות לוגיסטית ואבטחתית מדוקדקת לקליטת התושבים החדשים. המבצע כולו נשמר בסודיות מוחלטת עד לרגע הכניסה לשטח. שמונת הבתים בנויים על אדמות מדינה בתחום השיפוט של מועצת בנימין ובשטחי C - סמוך לאתר הארכאולוגי של ארמונות החשמונאים ומתחת לחווה הפועלת במקום, אזור שסבל בשנים האחרונות מהרס ממושך ומביזה של עתיקות.

בתנועת 'נחלה' מדגישים כי הרכישות מבוססות ומגובות כחוק במסמכי בעלות. מבחינתם, המסר ברור: פירוק מורשת אוסלו באמצעות קביעת עובדות בשטח. דווקא במקום שהיה לראשון הסמלים של הנסיגה והוויתור, מבקשות המשפחות לבנות את חייהן ולפתוח פרק חדש של שיבה, בנייה ונוכחות יהודית רציפה. בתוך כך, שתי משפחות בדואיות שהתגוררו סמוך לנקודת ההתיישבות החדשה בפאתי העיר נטשו בימים האחרונים את בתיהן. בצה"ל ציינו כי גורמי הביטחון ניסו להניא את המשפחות מלעזוב אך ללא הועיל, וכי במערכת הביטחון יפעלו כעת למנוע השתלטות יהודית על המבנים שננטשו.

אחת המשפחות הראשונות שנכנסו להתגורר בנקודת ההתיישבות החדשה ביריחו היא משפחתם של דביר ונאוה יגודה וחמשת ילדיהם. בני הזוג פעילים בתנועת 'נחלה' עוד מימי נעוריהם. נאוה עובדת כאחות במחלקה האונקולוגית לילדים, ודביר, שהיה מורה בעברו, פעיל כיום בתנועה. מסלול חייה של המשפחה בשנים האחרונות נע בין נקודות התיישבות שונות: בשנה האחרונה התגוררו במרום יהודה (מעלות חלחול) - נקודה חדשה נוספת - ולפני כן התגוררו בגבעת גל הסמוכה לקריית ארבע. "התחלנו שם בקרוואן בלי מים ובלי חשמל, אבל זה נהיה מהר מאוד מקום בורגני יחסית", מספרת נאוה בשיחה עם 'בשבע'.

על ההחלטה לעזוב את מרום יהודה, נקודת יישוב שהיא אתגר התיישבותי בפני עצמו, ולהמשיך הלאה לנקודה חדשה ושונה כל כך, היא מסבירה: "אנחנו חיים בתודעת שליחות גדולה מאוד, כחלק מהרעיון ליישב את כל ארץ ישראל. ברגע שאמרו לנו שיש משימה חדשה שצריך אותנו בה, היה לנו ברור לחלוטין שאנחנו מגיעים. זה היה ברמה שלא רציתי לפספס. בסופו של דבר הגענו לשטח אחרי שעבדתי משמרת לילה וישנתי שעתיים בלבד. אבל האדרנלין, המתח וההתרגשות היו כל כך גדולים, שלא הרגשתי עייפות בכלל".

ברגעים שלפני העלייה לקרקע, נשמרה הסודיות אפילו מול הילדים. "הילדים לא ידעו לאן נוסעים", היא משחזרת, "כל השבוע אמרנו להם שאנחנו מתארגנים ללכת לאן שיקראו לנו - אולי לעזה, אולי לחברון ואולי למקום אחר. רק יום לפני הכניסה קיבלנו הודעה להגיע בשעה ייעודית לנקודת ההתכנסות במצפה יריחו. ההתייצבות מעכשיו לעכשיו הייתה מרגשת ומלאת חיים".

בניגוד לנקודות התיישבות ראשוניות רגילות, הפעם הגיעו המשפחות למבנים בנויים. "מכיוון שהמקום שימש בעבר כמתחם בתי נופש של יריחו, הבתים עצמם ברמה גבוהה יחסית, אבל לא ידענו את זה מראש. נערכנו לתרחיש שטח: הגענו עם תאורת חירום, מזון יבש,

צילום: באדיבות הצוללת

נאוה יגודה, ממתיישבי יריחו: "ביריחו יש משהו מיוחד ופורץ דרך באופן יוצא דופן. יהודים לא היו פה שנים, ולא דמיינו שהמקום הבא יהיה יריחו. היו שחשבו על רכישות נוספות בחברון או על חוות חקלאיות, שגם הן משימות מרגשות, אבל יריחו היא פריצת דרך היסטורית – היא הפתח והמנעול של ארץ ישראל"

ספר חדש

קבלה, חסידות וכלב אחד היסטרי

ספר שאינו מבקש לשנות את מה שאנחנו עושים, אלא את המערכת שמחליטה בשבילנו עוד לפני שהספקנו לחשוב.

פיקו היה כלב קטן ומפונק שבימים רגילים בקושי זז מהשטיח. אבל בכל סופת רעמים הוא היה מאבד את עשתונותיו לחלוטין. למשמע הרעם הראשון היה נמלט מהבית ורץ היישר אל הגשם והרעמים שמהם פחד, והמשפחה כולה נאלצה לצאת אל הרחוב הסוער כדי להחזיר אותו הביתה. שוב ושוב.

למה יצור שרוצה בטובת עצמו פועל בלהט כזה נגד האינטרסים שלו? והאם גם בני האדם מתנהלים לפעמים מתוך אינטואיציות שפועלות נגדם, בלי לשים לב?

בשאלות האלה נפתח "לצוד פרות קדושות", ספרו החדש של הרב אפרים ארנברג. אלא שמאחורי הסיפור המשעשע על פיקו מסתתר מהלך רעיוני עמוק, ששורשיו נטועים דווקא בתורת הקבלה והחסידות.

מבית המדרש אל כל קורא

ארנברג אינו אורח בתחום. כבר 15 שנה הוא מנחה מטפלים בבית הספר לתורת הנפש, ובמקביל הוא משמש ראש ישיבה וכתב כמה חיבורים למדניים מהסוג שנלמד בחברותא. אבל "לצוד פרות קדושות" הוא צעד בכיוון אחר לחלוטין. הפעם הוא אינו כותב ללומדים או לאנשי מקצוע, אלא לכל קורא שמוכן לחשוב מחדש על עצמו. את הניסיון שנצבר לאורך השנים מול מטפלים ותלמידים אפשר לזהות לאורך הקריאה, אך הוא מתורגם לשפה בהירה ונגישה גם למי שאינו מגיע מעולם המושגים הזה.

החידוש אינו רק בקהל היעד. מלבד ההפניות למקורות שבסוף הספר, הטקסט כמעט שאינו מביא ציטוטים תורניים ואינו מתעכב על הגדרות ומונחים. במרכז נשאר המהלך הרעיוני עצמו, השזור באינספור דוגמאות, סיפורים ולא מעט בדיחות בהומור חד. מי שלומד חסידות שנים יזהה את השלד. מי שלא פתח ספר כזה מעולם יוכל לקרוא בלי להרגיש שחסר לו ידע מוקדם.

לא עוד עצה, אלא כיול

רוב הספרים שעוסקים בשינוי אישי מתמקדים בתוצאה. הם מציעים להחליט, להתמיד, לבנות הרגל חדש ולשבור הרגל ישן. "לצוד פרות קדושות" עושה כמעט את ההפך. הוא מבקש להפנות את המבט לקומות עמוקות יותר, אל מה שהספר מכנה "מטא־הרגלים": הנחות, אינטואיציות ודפוסי פרשנות שמכוונים אותנו עוד לפני שמשהו הופך להחלטה. הם קובעים לא רק מה נעשה, אלא גם איך נספר לעצמנו את מה שעשינו.

כאן עובר קו ההבחנה המרכזי של הספר. כשמנסים לשנות תוצאה בלי לגעת במערכת שמייצרת אותה, אפשר להשקיע מאמץ רב ועדיין למצוא את עצמנו חוזרים לאותו מקום.

זו המגמה המרכזית, והיא שונה במהותה מהבטחה לפתרון מהיר. הספר אינו מציע לקורא פשוט להחליט להיות עניו יותר, סבלני יותר או שמח יותר. החלטות כאלה, כפי שכל מי שניסה יודע, נוטות להחזיק עד המשבר הראשון. במקומן הוא מציע להבין כיצד המערכת מעבדת הצלחות ונפילות, ולשנות את אופן העיבוד עצמו. כשהמערכת מכוילת אחרת, גם ההתנהגות מתחילה להשתנות: לא רק כתוצאה ממאמץ ישיר, אלא כתוצר טבעי של שינוי עמוק יותר.

חילוף חומרים של הנפש

את הגישה הזאת מגלם הדימוי שבכותרת המשנה של הספר: "שיפור חילוף החומרים המנטלי". כמו הגוף, גם הנפש נדרשת לעבד את מה שהיא קולטת, ולא רק להימנע ממה שמזיק לה. הצלחות, מחמאות ומעשים טובים הם חלק בלתי נפרד מחיינו. אלא שלצד הטוב שבהם, אנחנו נוטים לרשום לזכותנו גם קרדיט עודף, שמצטבר בהדרגה לתדמית שאנחנו נדרשים לתחזק. וכמו בגוף, מה שאינו מעובד כראוי מצטבר ומכביד על המערכת.

המסקנה אינה לצמצם שאיפות או להסתפק בפחות. להפך. מערכת עם חילוף חומרים יעיל יכולה לשאת יותר, להצליח יותר ולהתמודד טוב יותר עם נפילות, בלי לקרוס תחת המשקל. וכמו בכושר גופני, גם כאן החיזוק מגיע דווקא מאימון שמאתגר את ברירת המחדל, ולא מהמשך נוח שלה.

המשמעות המעשית של הגישה הזאת ניכרת דווקא ברגעים הקטנים: בשנייה שאחרי מחמאה בעבודה, בתגובה האוטומטית לביקורת, בסיפור שאנחנו מספרים לעצמנו אחרי ויכוח. הספר אינו מבקש מהקורא לשלוט בכל רגע כזה בכוח. הוא מציע לעצור דווקא אחרי שהדברים כבר קרו, לבחון את הפרשנות האוטומטית שהענקנו להם, וללמוד בהדרגה להגיב אחרת. כך, לאט ובעקביות, אפשר להתחיל לשנות את נקודת המוצא שממנה נולדות התגובות הבאות.

זו עבודה שקטה, כמעט בלתי נראית מבחוץ, ודווקא משום כך יש לה פוטנציאל לחולל שינוי שנשאר לאורך זמן.

"לא די לנסות לשנות את התוצאות. עלינו להתמקד בכיול מחדש של הנחות המוצא שמולידות אותן."

מתוך הספר

עומק בלי כובד

ספר שעוסק בשאלות כאלה היה יכול להיות כבד. "לצוד פרות קדושות" אינו כזה. הוא מלא סיפורים, דמויות מחיי היום־יום ובדיחות, והקריאה בו קלה במפתיע. אבל ההומור אינו רק קישוט או הפוגה. לא פעם הוא מדגים את המנגנון שהפרק מתאר, ומאפשר לקורא לזהות את עצמו עוד לפני שהוא מספיק להתגונן. אולי זו אחת הדרכים היעילות ביותר להעביר מסר שקשה לשמוע: לצחוק קודם, ולהבין רגע אחר כך.

בכך חוזר הספר אל השאלה שפתחה אותו. אפשר להנגיש עומק בלי לשטח אותו, בתנאי שהשפה החדשה נאמנה למהלך הרעיוני ולא רק למונחים המקוריים. מי שמחפש בספר את הקבלה ימצא אותה בשלד. מי שמחפש ספר על הרגלים ימצא בו הרבה יותר מעצות.

יש בספר גם מידה לא שכיחה של כנות והומור עצמי. ארנברג אינו פוטר את העבודה העצמית מן המנגנון שהיא מבקשת לתקן. גם ניסיון כן להשתפר עלול בעצמו להפוך לעוד מקור לתסכול, וגם התובנות שבספר עלולות להיבלע במערכת שהן מבקשות לשנות. הנכונות להצביע על המלכודת הזאת, בלי לפטור ממנה אפילו את הספר עצמו, מעניקה לכתיבה פרופורציות מרעננות.

לאט, ובעקביות

"לצוד פרות קדושות" אינו מבטיח מהפך בן־לילה. הוא מציע עבודה סבלנית על מה שמתחת לפני השטח, מתוך הבנה שכאשר משנים את האופן שבו המערכת פועלת, גם התוצאות עשויות להשתנות בעקבותיה.

זה ספר שאפשר לקרוא בשטף, אבל כדאי לחזור אליו בפעם הבאה שמשהו בעבודה או בבית מרגיש לא במקומו. ואולי גם בפעם הבאה שרואים מישהו, או את עצמנו, רץ היישר אל תוך הסופה.

לצוד פרות קדושות: שיפור חילוף החומרים המנטלי / אפרים ארנברג
מהדורה ראשונה, 2026. יוצא לאור בסיוע עמותת "תורת חיים – חינוך ומנהיגות".
להזמנת הספר: bookpod.co.il/book/27688

לרכישה
סרקו את הקוד

צילום: יהונתן רובכה

◀ "הרגשנו שאם לא נעשה את המשימה הזאת, היא פשוט לא תקרה". היישוב החדש אלישע, בפאתי יריחו

מים ותעסוקה לילדים. כשהגענו גילינו שהמצב טוב בהרבה לעומת מקומות אחרים, למרות שלא כל הבתים בעיר במצב סביר כמו שלנו. התחלנו בניקיון יסודי, והבאנו מזרונים וציוד אישי. המים בבית מגיעים ממכליות, וכמה ימים אחרי שהגענו הם נגמרו ונשארנו יומיים בלי מים בברזים - אף שהייתה בריכה מלאה מים בתוך הבית".

לדבריה, הילדים קיבלו את המעבר החד בטבעיות יחסית. "הם קצת הרגילו את עצמם למעברים כאלה, כי זו לא הפעם הראשונה שאנחנו עוברים פתאום למקום חדש. הם היו מרוגשים מאוד. התחושות והאנרגיות שאנחנו משדרים להם עוברות אליהם. את רוב הילדים כאן הם מכירים מכל מיני מעגלים קודמים, כך שיש להם חברה. לגבי מוסדות חינוך, אנחנו עוד בודקים את האפשרויות: מכיוון ששהותנו כאן היא זמנית עד שיגיעו המשפחות הקבועות, אז או שהילדים ילמדו זמנית בבית ספר באזור, או שנסיע אותם לבית הספר הקודם שלהם. שאלתי אותם אם הם מוכנים לנסות ללמוד במצפה יריחו והם ענו שכן. כחבורה גדולה ביחד, הם גמישים וזורמים".

נאוה מציינת כי תפקידם כרגע הוא לאייש את המקום עד להגעת תושבי הקבע. "אנחנו כאן כל עוד צריך אותנו, עד שיגיעו המשפחות הקבועות מהאזור שילדיהן ממילא לומדים בסביבה. איננו יודעים כמה זמן זה ייקח, ואנחנו פה ככל שיידרש". על הייחודיות של יריחו לעומת אזורים אחרים בארץ היא מוסיפה: "כל מקום בארץ ישראל הוא חשוב ומלא משמעות, אבל ביריחו יש משהו מיוחד ופורץ דרך באופן יוצא דופן. יהודים לא היו פה שנים, ולא דמיינו שהמקום הבא יהיה יריחו. היו שחשבו על רכישות נוספות בחברון או על חוות חקלאיות, שגם הן משימות מרגשות, אבל יריחו היא פריצת דרך היסטורית - היא הפתח והמנעול של ארץ ישראל".

מבחינתה, הצעד הנוכחי ביריחו הוא רק הסנונית הראשונה בדרך למשהו גדול בהרבה: "בסופו של דבר, השאיפה היא שכל יריחו תהיה יהודית. זו הפעם הראשונה שבה 'נחלה' נכנסת לתוך ערים שאין בהן יישוב יהודי קודם, וזו פריצת דרך מדהימה וחדשה".

"לכך נולדנו, זו משימת הדור"

משפחה נוספת שהגיעה להתגורר במבנים שנרכשו ביריחו היא משפחתם של צבי־יצחק ושרה כהן ושבעת ילדיהם. בני הזוג הגיעו מקריית ארבע־חברון, והם פעילים במסגרת תנועת 'נחלה' כבר כ־20 שנה - מאז התקופה שלאחר הגירוש מגוש קטיף. בשל עיסוקו בתנועה בתחום גאולת הקרקעות היה צבי־יצחק בסוד העניינים עוד בטרם הבשיל המהלך בשטח. "כשהבשילה השעה לעלות לשטח, נקראנו לדגל והגענו. אבל כמובן הילדים לא ידעו כלום מראש", הוא אומר.

"כשאמרנו לילדים שיש התארגנות למשהו התיישבותי", הוא משחזר, "הם מיד שאלו: 'יש בסוף כניסה לעזה?'. אמרנו להם שזה משהו בסגנון, אבל שאסור לספר. היינו צריכים להיערך ולארגן תיקים לפחות ל־48 שעות מראש, בידיעה שזה ייקח כנראה שבוע לפחות. המורכבות הייתה שאתה רוצה שהילדים יעזרו לארוז, אבל בלי שמחר בבוקר כל בית הספר וכל קריית ארבע ידעו מה קורה - וממילא כל עם ישראל, הרשות הפלשתינית והערבים באזור".

המפגש עם המציאות והאווירה המקומית ביריחו הפתיע את צבי־יצחק, בפרט בהשוואה לחיים בחברון. "אני מגיע מחברון, שם יש עשייה התיישבותית ענפה ונוכחות יהודית רציפה כבר יותר מ־50 שנה, אבל תמיד יש מתח באוויר. בחברון אנחנו צריכים לדאוג להיות טבעיים, להסתובב חופשי ולעבור דרך השכונה הערבית בדרך הביתה, אבל פה אתה מרגיש טבעי לגמרי. הכול רגוע, אנשים אומרים 'אהלן וסהלן', וזה מאוד מפתיע. יש ביריחו נחת מיוחדת".

כהן מספר כי המתחם שבו נרכשו הבתים הוא לא נקודה מצומצמת אלא מרחב בפאתי העיר. "השכונה שבה אנחנו נמצאים משתרעת על פני שטח ענק. מעל לשכונה נמצאת חוות הארמונות - חווה ותיקה הפועלת כבר כמה שנים - ולצידה היישוב החדש ששמו שונה לאחרונה ל'ארמונות', במסגרת הפעילות של בצלאל סמוטריץ' וחבריו בציונות הדתית. שמונת הבתים אינם מתחם סגור אחד, אלא כמו שמונה יתדות שבתוכן יש מרחב ענק ושטח חקלאי גדול. האזור כולו לא מיושב בצפיפות, ובימי חול הפעילות מעטה כי יש כאן בעיקר בתי נופש.

"השכונה הפעילה יותר נמצאת מזרחית אלינו, ולשם אנחנו ברגע זה לא נכנסים", הוא מציין, "אנחנו שומרים על הגבולות: ישנה השכונה היהודית ויש את שאר העיר. בעזרת השם אני מקווה שנגאל עוד ועוד חלקים בעיר, אבל כרגע המצב הנתון הוא שאנחנו מתבססים בשכונה הזאת כדי לחזק את האחיזה. אני מאמין שבהמשך יירכשו כאן בתים נוספים. זה ייקח זמן כי עכשיו כל העיניים פקוחות, אבל מה שנרכש - יישאר שלנו".

באשר לשאלה אם הגיעו להשתקע או שמא מדובר בתחנת ביניים, מציג צבי־יצחק תפיסת שליחות גמישה. "לכך נולדנו - זו משימת הדור", הוא מצהיר, "נושא ארץ ישראל הוא הנקודה העיקרית, כפי שכתב הרב חרל"פ, וזה לא השתנה. אנחנו כאן במשימה, ולא משנה אם נהיה תושבי קבע או תושבים זמניים. ברמה האישית גרתי 15 שנה במצפה יריחו ולמדתי שם בישיבה, ואנחנו מאוד אוהבים את המרחב פה. כמובן יש אילוצים של עבודה וצריך לראות שמסתדרים, אבל אנחנו גמישים. הגודל של המשימה והרוח של המקום נושאים אותנו. יכול להיות שנהיה פה שבועיים, יכול להיות שנהיה חודש, ויכול להיות שנגלה פתאום שאנחנו גרים כאן.

"כרגע אנחנו חשים את הדופק לפי המציאות ומשלמים את מחיר הנסיעות - אשתי נוסעת כל יום לעבודה שעה וחצי לכל כיוון, וגם לילדים ארגנו כרגע גן זמני במקום. נעבור עוד שבוע ונהיה יותר חכמים, ויכול להיות שכן נכניס אותם למסגרות באזור", הוא משתף, "זו פרוצדורה טכנית שצריך לדאוג לה, אבל אם תראיין אותי עוד שנה - אדע לתת תשובה ברורה".

מבחינתו, הכניסה ליריחו לא מסתכמת ברכישת נכסים גרידא, אלא מבטאת שינוי תפיסתי רחב. "יש כאן המשך טבעי לתהליכים שהתחילו בממשלה האחרונה, שבהם הנושא של יישובים חדשים נפתח. העניין של עזה ושטחי A ו־B עלה חזק מאוד בקמפיין, וגם הביטוי שמינהלת ההתיישבות כבר ערוכה לעלייה מיידית לעזה. אנחנו מרגישים שזה המשך של אותו מהלך - עליית קומה מהמרחבים הפתוחים והחוות החקלאיות אל עבר החזון הציוני הגדול.

"כשבאו להתיישב בארץ בתחילת הדרך, לא באו רק למושבות שבחוץ אלא באו להתיישב בערים כמו יפו. גם ביריחו עצמה היה בעבר ניסיון להתיישבות יהודית של יואל משה סלומון, שבסוף התגלגל למקומות אחרים", הוא מזכיר, "אני ממש מרגיש שהצעד הזה מסמן את הכיוון של ההתיישבות בעשור הקרוב, ואני מקווה מאוד שהיעדים הבאים שלנו יהיו שטחי A ו־B וכל הערים העבריות ההיסטוריות".

גרים מול השב"כ הפלשתיני

שבוע קודם לכן, לא רחוק משם, עם קצת פחות רעש וצלצולים - עלה על הקרקע היישוב אלישע בפאתי יריחו. אחת משבע המשפחות שעלו ליישוב החדש היא משפחתם של עזריאל ופנינה פיקאר. בשבילם הנוף והאקלים של הבקעה אינם זרים. "לפני עשר וחצי שנים הקמנו את בית חגלה כשהצטרפנו לארבע משפחות שהיו שם", מספר עזריאל, "לפני שבועיים הגענו שבע משפחות להקים את אלישע".

היישוב החדש ממוקם צפונית־מזרחית ליריחו, והקרבה לעיר הדוקה ויומיומית. "הבתים של יריחו נמצאים ממש סביבנו, במרחק של מאות מטרים בלבד מכל הכיוונים. בעבר הייתה במקום היאחזות נח"ל שפעלה עד שנת 2001, והמשיכה עוד תקופה קצרה כמוצב צבאי עד שצה"ל נטש את המקום ב־2003". לצד הזיקה ההיסטורית, לעלייה לנקודה הספציפית הזאת היה גם מניע ערכי. "קודם כול נפל שם בקרב רב־סרן אמיר זוהר הי"ד מירי צלף פלשתיני, בעת ששימש כמפקד בעמדה קדמית בהיאחזות הנח"ל אלישע", מסביר עזריאל.

"כשגרנו בבית חגלה רצינו להקים מקום חדש, והתלבטנו לאן ללכת. נדבקנו בתהליך המטורף שקורה בהתיישבות, שבו מקימים יישובים חדשים כל זמן. לא יכולנו להישאר במקום ורצינו לקחת חלק באירוע הזה. ראינו שהייתה החלטת קבינט להקים נקודה באלישע, ובגלל שאנחנו כבר באזור - ידענו שמדובר במשימה מורכבת מבחינה ביטחונית וגם מבחינת האקלים הקשה של בקעת הירדן. הרגשנו שזו משימה שאנחנו יכולים לעמוד בה והיא שלנו, והתחלנו לקדם את זה מול המועצה ומול תנועת 'אמנה'".

הקמת היישוב, השייך מוניציפלית למועצה האזורית בקעת הירדן, נעשתה בשיתוף פעולה מלא של כל הגורמים. "הבנו שצריכים להיות קצת משוגעים כדי לגור שם", הוא אומר בחיוך, "בגלל הקרבה ליריחו, זה לא מקום שכל אחד ילך לגור בו. הרגשנו שאם אנחנו לא נלך לשם, המהלך הזה כנראה לא יצא לפועל בזמן הקרוב. המועצה האזורית בקעת הירדן, החטיבה להתיישבות ותנועת 'אמנה' כגוף המיישב נרתמו וסייעו לתשתיות ולעלייה לקרקע. כרגע אנחנו שבע משפחות במקום, ויש לנו עוד קרוואנים ריקים כי השאיפה היא לגדול".

הנוכחות של המשפחות במקום מזמנת מפגש יומי ישיר עם הסביבה הערבית. "מבחינת מרחב התפיסה הביטחונית, המרחב שלנו הרבה יותר רחב מאזור הקרוואנים עצמו", מתאר פיקאר, "אנחנו מסתובבים בשכונות הסמוכות וממש תופסים את האזור. השב"כ של הרשות הפלשתינית יושב במרחק מאות מטרים מאיתנו. כרגע אנחנו רואים את המבטים מאזור שעד כה לא הסתובבו בו יהודים כלל. מזהים שהם מסתכלים ומבינים שמשהו מתרחש, אך ברוך השם לא היה שום אירוע ביטחוני".

על העיתוי והסמיכות לכניסת המשפחות בצידה השני של יריחו, הוא מוסיף: "אנחנו באזור כבר שנים. יריחו היא מנעולה של ארץ ישראל, ועם ישראל היה פה בשנים הראשונות לכניסתו לארץ - שבע שנים של כיבוש ושבע שנים של ירושה. באופן כללי צריך להתיישב בכל מרחבי ארץ ישראל, אבל כאן הרגשנו שאם לא נמלא את המשימה, היא פשוט לא תקרה. לכן לקחנו אותה על עצמנו".

למרות התהפוכות הפוליטיות האפשריות, פיקאר שומר על אופטימיות. "יש לנו גם החלטת קבינט, גם סמל יישוב רשמי, והתב"ע מקודמת. ברוך השם, אנחנו מקווים שגם אם תקום ממשלה אחרת, את כל הטוב שנבנה פה לא באמת יהיה אפשר להחזיר אחורה. אנחנו לא חוששים, אנחנו מתפללים, ורואים בזה זכות גדולה".

צילום: נועה טימנס

עזריאל פיקאר, אלישע: "נדבקנו בתהליך המטורף שקורה בהתיישבות, שבו מקימים יישובים חדשים כל הזמן. בגלל שאנחנו כבר באזור – ידענו שמדובר במשימה מורכבת מבחינה ביטחונית וגם מבחינת האקלים הקשה של בקעת הירדן. הרגשנו שזו משימה שאנחנו יכולים לעמוד בה והיא שלנו, והתחלנו לקדם את זה מול המועצה ומול תנועת 'אמנה'"

אלפי גברים כבר מרגישים בהבדל

גברים שבחרו בורטיקה משתפים כיצד שיפרו את התפקוד הגברי האינטימי שלהם בזכות המכשיר.
ללא תרופות, בזמן ובמקום שנוח להם.

גברים שמטפלים עם ורטיקה משתפים

תוך מספר טיפולים כבר הרגשתי שיפור בתיפקוד. חזרתי לתיפקוד מלא אחרי כמה חודשי טיפול וההרגשה הכללית הנפשית מאוד השתפרה.

ג׳, בן 72

ורטיקה שינתה לי את החיים. הבנתי שדלף ורידי הוא הבעיה והורטיקה היא הפתרון. כבר אחרי חודש הרגשתי שיפור. היום, שנה וחצי אחרי, אני מתפקד באופן מלא.
בלי כדורים ובלי תסכול, פשוט עובד.

ש׳, בן 69

בשורה התחתונה - עובד מעולה. גאווה ישראלית. אני לא צריך כדורים בכלל. נדיר למצוא משהו שכל מה שמפרסמים עליו נכון ולא מוגזם.

ד׳, בן 46

התפקוד שלי השתפר מאוד. אני מרגיש היום הרבה יותר רגוע, פחות לחוץ, פחות מתכנן, ובעיקר ללא כל צורך להכניס כימיקלים לפה.

א׳, בן 69

מה המומחים אומרים על ורטיקה

"בעוד שחידושים רפואיים תמיד תרמו לשיפור איכות חיינו, 'Vertica' מתבלטת כפריצת דרך מהפכנית המשפרת באופן משמעותי את רווחתנו האינטימית."

פרופ' אילן גרינולד
אורולוג מומחה בהפרעות תפקוד, לשעבר ראש היחידה לנוירו-אורולוגיה והפרעות תפקוד במרכז הרפואי רמב"ם

"Vertica היא טיפול ביתי בטוח, יעיל וקל לשימוש.
יתרונה הוא בכך שהיא עשויה להוביל לשיפור ארוך טווח בתפקוד הגברי האינטימי."

פרופ' דיויד ראלף
אורולוג מומחה וראש המחלקה לאנדרולוגיה ב-UCLH, לונדון

דברו עם נציג

073-8022331

או

סרוק וקבל את כל המידע במקום אחד.

באישור

CE 2797

vertica
ALWAYS READY

הרשות להפחדת הנדל"ן

מאמץ אנטי־ישראלי חדש מסמן ירידי נדל"ן לקהילות יהודיות בחו"ל, שמחפשות דירה בישראל לקראת אפשרות לעלייה, באמצעות תלונות ללשכת התחרות בקנדה. מאחורי הפעילות, באופן לא מפתיע, יהודים ישראלים לשעבר עם עבר עשיר בעמותות שמאל מקומיות

צילום: אבי שוויץ

◄ בין המתלוננים: רב רפורמי ותומכת חרם על ישראל. הקהילה היהודית במונטריאול

לאויד ברץ

סימון מוצרים שמקורם ביהודה ושומרון אינו דבר חדש. זו פרקטיקה ידועה שאחת לכמה זמן נשלפת מהמדף האנטי־ישראלי ונעשה בה שימוש, בעיקר באירופה. מה שכן חדש הוא סימון ירידי נדל"ן והפללתם, באופן שיוצר אפקט מרתיע ופוגע במאמץ לעידוד העלייה. כמה מקרים מטרידים כאלה, ששוב מובלים דווקא על ידי בני עמנו, התגלו לאחרונה.

ב־21 באוקטובר 2026 הגישו הארגון האמריקני Global Echo Litigation Center ואיגוד עורכי הדין הקנדים לזכויות אדם בין־לאומיות CLAIHR, בשם שישה אזרחים קנדים, תלונה ללשכת התחרות של קנדה נגד חמש חברות ישראליות: תיווך שלי, נועם הומס, קבוצת מני, אפי קפיטל וקבוצת כהן. לטענתם, בתערוכת נדל"ן שהתקיימה במונטריאול במרץ 2024 ובערב מידע שהתקיים בטורונטו באפריל 2026 שווקו דירות באפרת, בגוש עציון, במעלה אדומים ובירושלים כאילו הן "בישראל", והקונים הקנדים הוטעו. לשכת התחרות הודיעה שתבחן אם לפתוח בבדיקה.

אפרת, גוש עציון ומעלה אדומים נמצאים מעבר לקו שביתת הנשק של 1949, ואיש בישראל אינו מסתיר זאת. יהודים חיו בהרי יהודה דורות רבים לפני שהקו הזה שורטט, וחיים בהם היום, ושאלת הריבונות עליהם תוכרע בירושלים ולא בגטינו שבקוויבק, מקום מושבה של לשכת התחרות. אבל לפי ההודעה של ארגונים אלה, שמציגים את עצמם כארגונים שדואגים להגנת הצרכן, יש דבר יסודי יותר שמפריע להם. בהודעה הרשמית שפרסם הארגון לעיתונות באנגלית ובצרפתית נכתב שקבוצת מני קידמה את "תוכנית העלייה" שלה תוך שיווק בתים "בהתנחלויות, ובהן שערי תקווה ומבוא מודיעים". כנראה שיהודים ששבים לארצם זהו שורש הבעיה.

אגב, גם כשהארגונים הללו כבר מחליטים להתנכל ליהודים בקנדה, הם עושים זאת ברשלנות ובחוסר דיוק. מבוא מודיעים, שאותו ציין ה־GELC כ"התנחלות", הוא מושב שייסד הרב שלמה קרליבך במועצה האזורית חבל מודיעין, סמוך לכביש 443, בתוך הקו הירוק. אפילו 'הארץ' תיאר אותו כך. ארגון שדורש מרשות זרה להעניש חברות ישראליות על אי דיוק במיקום, לא טרח לבדוק את המיקום בעצמו, ומי שאינו מבחין בין מושב בלב חבל מודיעין ליישוב מעבר לקו הירוק, אי־בד את הזכות להטיף לאחרים על דיוק.

כדאי לראות מה בדיוק הם תוקפים. המוצג המרכזי בהודעה לעיתונות הוא תמונת הביתן של תיווך שלי בתערוכה במונטריאול ב־5 במרץ 2024. לפי הדיווחים, התערוכה התקיימה בבית הכנסת הספרדי־פורטוגזי בעיר, ומפגינים התגודדו מחוץ לו. יומיים אחר כך נערך אירוע דומה בבית הכנסת בית אברהם יוסף בת'ורנהיל שליד טורונטו. התופעה אינה קנדית בלבד. בלוס אנג'לס, ביוני 2024, גינה נשיא ארצות הברית ג'ו ביידן את ההפגנות מול בית הכנסת אדס תורה, ובמאי 2026 התארחה התערוכה בבית הכנסת פארק איסט במנהטן. Global Echo מספר בעצמו שהוא עוקב אחר "מעגל" התערוכות הללו בכמה מדינות.

ערב המידע שהתקיים בטורונטו ב־28 באפריל 2026 פורסם בלוח האירועים הקהילתי של הפדרציה היהודית בעיר. לפי ההזמנה עסק הערב בקניית דירה בארץ, במשכנתאות לתושבי חוץ ובתכנון העלייה, ובין הדוברים היה ראש מחלקת המשכנתאות ללקוחות חו"ל בבנק מזרחי טפחות. זה מה שמכונה בתלונה "דפוס נרחב של פרסום כוזב", או קיבוץ גלויות בשפה שלנו. נשיא CLAIHR הזהיר בהודעה לעיתונות שהעיסוק בנכסים אלה כרוך ב"השלכות חמורות אפשריות" לקונים. המסר ליהודי מטורונטו או ממונטריאול שחולם על בית בגוש עציון ועל עלייה ארצה אינו משתמע לשתי פנים. מי שמטיל עליו אימה מכביד בפועל על דרכו הביתה.

ושוב, היהודים מאחורי הקלעים

את Global Echo, אשר רשום במדינת דלאוור, ייסדה בשנת 2018 עורכת הדין אמילי שפר עומר־מן, שעבדה כעשור במשרדו של עורך הדין מיכאל ספרד וייעצה בין היתר ל'יש דין', ל'שוברים שתיקה' ול'אל־חק'. באתר הארגון מוגדרת משימתו כליטיגציה אסטרטגית לפירוק "הכיבוש" הישראלי, במטרה להפוך את "הכיבוש והאפרטהייד" ללא בני קיימא. הארגון מתגאה ב"חקירות סמויות" וב"מעקב שטח". במועצה המייעצת שלו יושב עומר שאקר, לשעבר ראש מחלקת ישראל ופלסטין ב־Human Rights Watch, שגורש מישראל בשנת 2019 לאחר שבית המשפט העליון אישר את הרחקתו בשל תמיכתו בתנועת החרם, ולצידו מייקל לינק, לשעבר הכתב המיוחד של האו"ם לשטחים. תקציב הארגון בשנת 2024 עמד על כ־513 אלף דולרים, בין היתר מקרנות תרומות מייעצות שאינן חושפות את זהות התורמים.

שניים משבעת המתלוננים פרסמו את חלקם בתלונה בעצמם. הרב דוד מיוסאיר מהמילטון, חבר בולט בארגון Independent Jewish Voices התומך בתנועת החרם, נעצר בשנת 2021 והואשם בהשחתת רכוש לאחר הפגנה שבה נשפך צבע אדום על מדרגות הקונסוליה הישראלית בטורונטו. האישום בוטל לאחר מכן, וארגון בני ברית קנדה תבע אותו בגין לשון הרע. מתלוננת אחרת, מרלי וסר, אמרה לסוכנות הידיעות הקנדית שהיא רואה במכירות האלה נרמול של רצח עם.

> נשיא CLAIHR הזהיר בהודעה לעיתונות שהעיסוק בנכסים האלה כרוך ב"השלכות חמורות אפשריות" לקונים. המסר ליהודי מטורונטו או ממונטריאול שחולם על בית בגוש עציון ועל עלייה ארצה אינו משתמע לשתי פנים. מי שמטיל עליו אימה מכביד בפועל על דרכו הביתה

הגנת הצרכן כתחפושת

בהודעה לעיתונות לא הוצג קנדי שקנה דירה וטוען שהוטעה. התלונה הצרכנית־כביכול עוסקת בחוות הדעת של בית הדין הבין־לאומי בהאג, בהכרה של קנדה במדינה פלשתינית, ואף בכך שמונטריאול וטורונטו יושבות על "אדמות ילידים שלא נמסרו". המארגנים אמרו לעיתונות הקנדית שהם משאירים פתח לתביעות נגד עצם "אי החוקיות" של הנכסים, ועומר־מן הוסיפה שקנדה יכולה "לסלול את הדרך" למדינות נוספות. זו אינה הגנה על הצרכן. זו מערכה מדינית שלבשה חליפה של עורך דין לענייני צרכנות.

גם לירושלים לא עשו שם הנחות. אחת הדוגמאות ל"הטעיה" בהודעת הארגון היא אתר של חברה המתאר פרויקט בגבעת המטוס כפרויקט בירושלים שבישראל. לפי החוק הישראלי גבעת המטוס היא חלק מירושלים. לפי ההיגיון של Global Echo, חברה ישראלית שכותבת "ירושלים, ישראל" מטעה את הצרכן, משום שכך קובעת מדיניות החוץ של קנדה.

ההיגיון של התלונה חל באותה מידה על צפון קפריסין, שבה רוב הקרקע הפרטית הייתה בבעלות קפריסאים יוונים עד שנת 1974, וקנדה עצמה מזהירה את אזרחיה מלרכוש בה נכסים. אבל Global Echo, לפי משימתו המוצהרת, עוסק בישראל בלבד. אין אצלו תיק על קפריסין, על מערב סהרה או על חצי האי קרים. הגאוגרפיה של הצדק שלו מתחילה ונגמרת בגבולות ארץ ישראל.

זו גם אינה החזית הראשונה. בגרמניה הוגשה בשנת 2024 תלונה נגד תאגיד אקסל שפרינגר בשל מודעות על נכסים ביהודה ושומרון באתר יד2, והיא נדחתה. בקנדה מנסים כעת את דיני התחרות, על רקע הודעת הממשלה מאוגוסט נגד פעילות עסקית הקשורה ליישובים וכוונתה לאסור את הייבוא מהם. אין כאן ויכוח על הקרקע. יש כאן ניסיון לייבש את השוק ולהטיל פחד על יהודי בחוץ לארץ שמבקש לקנות בית בגוש עציון או בירושלים.

מומחה קנדי לדיני תחרות שעיין בתלונה אמר לעיתונות שהראיות משכנעות, אך הוסיף שמדובר בנושא טעון פוליטית. לשכת התחרות טרם החליטה אם לפתוח בבדיקה.

הממשלה שתקום בירושלים תצטרך להכריע אם היא מוסיפה להחריש מן הצד. בקנדה, בבריטניה ובזירות נוספות מנהלים נגדנו מלחמה משפטית שיטתית, מדי פעם בחוק אחר ובמדינה אחרת. ומי שמתבונן כיום בתוצאות בחירות האמצע בארצות הברית מבין היטב מה עתיד להתרגש עלינו. עבדול אל־סייד, המועמד הדמוקרטי לסנאט ממישיגן, כינה את רעיון המדינה היהודית "לא ליברלי" וקרא "להפסיק לחמש את ישראל". העיר המטרמק שבאותה מדינה הייתה לעיר האמריקנית הראשונה שאימצה מדיניות חרם על ישראל, בימי ראש העירייה אמר ע'אלב, שהנשיא טראמפ ביקש למנותו לשגריר בכווית ושסנאטורים רפובליקנים הקשו עליו בשל לייק שנתן לפוסט שהשווה יהודים לקופים. חברות ישראליות ובני העם היהודי ניצבים מול כל זה לבדם. על שר החוץ הבא לראות בכך חזית של ממש, ולהושיט להם משענת משפטית ומדינית איתנה.

היא לא מעלה אותך לדוכן הנאשמים

"אני מרגישה שאין לי פה שותף שיכול באמת להיות איתי בחוויות הקשות שעוברות עליי ואני נשארת בודדה בכל הקשר הזה, ובכלל אני לא יודעת אם אפשר לקרוא לזה באמת קשר..." אמרה רותי.

"איך אפשר להיות איתה? היא כל הזמן מאשימה אותי. כשאני נשאר שעות נוספות להכניס עוד כסף אז היא מאשימה אותי שאני אף פעם לא בבית, כשאני נשאר בבית היא מאשימה אותי שאני לא עושה כלום וכשאני מזמין את כל המשפחה שלה אלינו לחג היא באה בטענות שאני לא שואל אותה ולא בודק איתה אם זה מתאים בכלל..." התעצבן אריה.

"אתה בכלל לא מבין אותי", פרצה רותי בבכי.

"תני לי לנסות בבקשה לעזור לו להבין אותך", פניתי לרותי.

"כשרותי מגיעה אליך עם כל הטענות האלה, מה אתה מרגיש?" שאלתי את אריה.

"אני מרגיש שהיא לא מרוצה ממני, שאני אשם כל הזמן, שאני לא בסדר, שאני לא מספיק טוב..." ענה אריה.

"תתקן אותי אם אני טועה; כשרותי מגיעה ואומרת לך לדוגמא: 'אתה אף פעם לא בבית', מה שהיא עושה – היא מעלה אותך על במת הנאשמים בבית המשפט ואתה הופך להיות מואשם עם תיק פתוח".

"ממש נכון... ואז אני צריך להילחם על הזכאות שלי בדין, ומשום מה מעולם אני לא יוצא זכאי", ענה אריה.

"במלחמה הזאת שלך אתה מציב בפני רותי סוללה של עורכי דין שאוספים את כל הראיות ומגנים עליך על מנת שבאמת תצא זכאי, כי מי רוצה להפסיד במשפט?" המשכתי.

"ממש ממש ככה, אז איך זה יוצא שאני תמיד מפסיד אם כל העובדות לטובתי?" שאל אריה.

"כי שיתוף וחיבור זוגי לא עובדים על פי חוקיות של עובדות ובית משפט. זו לא אותה חוקיות. כשרותי אומרת לך את המילה 'אתה', כמו במשפט: 'אתה אף פעם לא בבית' – היא לא מאשימה אותך".

"מה לא מאשימה אותך? אם אני אף פעם לא בבית, אז אני אשם", התעצבן אריה.

"רותי מגיעה ועומדת על הבמה, חשופה עם העולם הרגשי שלה שלפעמים מלא בכאב, בפחדים ובכעסים. כשהיא משתמשת במילה 'אתה' היא בעצם לא מעלה אותך לבמת הנאשמים אלא היא מעלה אותך אליה לבמה שלה, היא בעצם שולחת לך מעלית על מנת שתיכנס לעולמה.

בדרך הזו היא אומרת לך: אתה היחיד שיכול להיות איתי פה ולעזור לי לרפא את הכאב הזה".

"ובעצם כשהוא עולה לבמה, במקום להיות איתי הוא פשוט חוזר להתעסק בעצמו, וזה כואב. אני מיואשת ונמאס לי לחיות כאלה חיים בודדים בתוך קשר זוגי", אמרה רותי והמשיכה לבכות.

"אבל למה היא חייבת להאשים אותי ולהשתמש גם בכל מיני עובדות שהן בכלל לא נכונות? איך אפשר להגיד עליי שאני אף פעם לא בבית כשזה ממש ממש לא אמת".

"אם רותי פשוט הייתה אומרת לך שהיא מרגישה בודדה, היא לא באמת הייתה מרגישה שהיא מבטאת את הבדידות שהיא חווה. היא מרגישה שהיא חייבת להמחיש לך, ולחוות את זה שאתה ממש מבין אותה. בשביל שתבין אותה, היא מלקטת חלקים מתוך המציאות".

"מה הכוונה?" שאל אריה.

"בדוגמא שלנו, היא נעזרת בזה שאתה עובד עד שעות מאוחרות (חלקים מהמציאות) רק על מנת להמחיש לך את עוצמת הבדידות שהיא מרגישה".

"אבל אני מרגיש שלפעמים זה ממש שקרים, היא ממש מעוותת את העובדות".

"כי העובדות פה הן לא החלק העיקרי, הן רק אמצעי, הן רק תפאורה להמחשת עוצמת וצורת הרגש".

"אז מה אני בעצם צריך לעשות?" שאל.

"נלמד ביחד שפה חדשה, את שפת הקשר הזוגי שלכם, שזו שפה של חיבור.

העבודה תהיה ללמוד לעצור ולפתח תודעה לפני שהולכים ישר למקום האוטומטי הזה שבו אתה ישר מפרש את הדברים בצורה חיצונית ומתייחס לעובדות, נלמד לדבר את שפת הרגש, וגם רותי תלמד לבטא את הנזקקות הרגשית שלה בצורה שתקרב ולא תרחיק".

כל הפרטים שונו למען שמירת הפרטיות

חנה דיין - טיפול זוגי ופרטני (לנשים) במשברי חיים | פסיכולוגיה יהודית תורת הנפש | קליניקה פרטית בשפלה | אפשרות גם בזום
054-4480705 | מייל: hanna.tipul@gmail.com | לכל המאמרים: www.hannad.co.il | (טיפול פרטני לגברים ינתן על ידי מטפל)

2021 2022 2023 2024 2025 2026

הייבד כאן

בשבע שנת ה-25

'בשבע' השבוע - 25 שנה

עריכה: חגית רוזנבאום

מחאת הלוחמים

למרות הענישה המחמירה, הלוחמים שהניפו שלטי מחאה נגד גירוש יהודים לא מתחרטים, וזוכים לתמיכה ציבורית נרחבת ■ לוחמים מחטיבת כפיר, שבאו לערב הזדהות עם חבריהם שהודחו, מעידים על מוראל שפוף בגלל העימותים התכופים מול המתיישבים ■ ובמטה 'חומש תחילה' אומרים: אם אלף לוחמים יצהירו על סירוב לגרש יהודים, זה יהיה מהלך מנצח

חגית רוטנברג, עמ' 24

חיילי גדוד נחשון הרימו שלט מחאה המתנגד לשליחתם למשימת הרס בתים בנגוהות, ועוררו שוב את הדיון הציבורי בשאלת הלגיטימיות של שיתוף חיילי צה"ל במשימות גירוש ועקירה

(גיליון 368, ב' בכסלו תש"ע, 2009)

עדי ברסיאל ועמנואל שילה

כתבים מדיניים במטוסו של ראש הממשלה לא נהנו להיזכר בנבואות השווא שכתבו בשירות אדריכלי ההתנתקות והנסיגה ■ 14 שנים אחרי הפעם הקודמת, בתזמון מדויק ובסיוע מעמדם התקשורתי המשודרג - אורי אורבך וחגי סגל שוב מציבים מראה מול פניה של הבראנז'ה העיתונאית ■ וגם: סיכום ביניים על תלאות הדרך של העיתונאי הדתי בתקשורת המגזרית והכללית, והאם יש כבר מספיק כיפות בגל"צ

קורעים עיתונים

נסראללה שונא את ישראל ואת הציונות לא פחות ממנהיגי החמאס, מחוטפיו של שליט ומחוליות הקסאם. אבל בניגוד להם – לו יש סמכות ואחריות, ולכן התנהגותו רציונלית וניתנת לחיזוי סביר. בתנאים הקיימים, זה הכי טוב שיש. החיזבאללה שומר על השקט בגליל יותר מששמר עליו צד"ל הפרו-ישראלי.

אלוף בן, הארץ, 6/7/2006, מספר ימים לפני מלחמת לבנון השנייה

שני כוכבי התקשורת המגזריים אורי אורבך וחגי סגל הוציאו ספרון משותף שחושף את תחזיות השווא של עיתונאים, ועל הדרך שיתפו אותנו בתובנות על עיתונות, דתיים ומה שביניהם

(גיליון 218, ב' בכסלו תשס"ז, 2006)

חתימת התלמוד

עובד על הפרויקט הבא. הרב שטיינזלץ בטקס הסיום השבוע

למעלה מ-40 שנה טרח הרב עדין אבן ישראל (שטיינזלץ) על הפרויקט הייחודי לתרגום התלמוד הבבלי מארמית לעברית. השבוע זכה הרב 'להכות בפ־טיש' ולפרסם את הכרך האחרון בסדרה - מסכת חולין.

בטקס מיוחד שהועבר בשידור חי ל-45 מקומות שונים ברחבי העולם, חתם הרב את מפעלו בקדיש 'הדרן' מרגש ובברכה שקיבל מפי ראש הממשלה, בני־מין נתניהו, שהודה לרב "בשם כל בני ישראל על תרגום התלמוד לשפה העברית והנגשת המפעל היהודי הגדול למיליונים".

הרב שטיינזלץ (72), חתן פרס ישראל ופרס ראש הממשלה, הוגדר בעבר על ידי השבועון האמריק־ני 'טיים' "אינטלקטואל של פעם במילניום". הוא חזר בתשובה בהיותו נער, ובמקביל לתרגום הגמרא, השלים לימודים לתואר בפיזיקה ובמתמטיקה. בטקס החיתום אמר: "התלמוד הוא ספר השפיות. רק באמ־צעות התורה נוכל לשמור על השפיות בעולם המשוגע הזה".

במשך ארבעים שנה כתב הרב עדין שטיינזלץ את פירושו המונומנטלי לתלמוד, ובטקס מרגש חתם את מפעל חייו עם סיום כתיבת הפירוש למסכת חולין

(גיליון 417, ד' בכסלו תשע"א, 2010)

המנכ"ל מחפש משמעות

מוטי שקלאר אומר שהוא בא לרשות השידור כדי לעשות טלוויזיה איכותית ומעניינת, שלא רודפת אחרי רייטינג אלא אחרי הרובד המשמעותי של החיים ■ בינתיים הוא נאלץ להתמודד עם ציוד מיושן, תקציב מתכרסם, וצוות של אלפיים עובדים שמתנהל בהסדרי עבודה מיושנים ומוזרים ■ בתפקיד ציבורי אתה לא יכול לפעול לפי העדפות אישיות שלך, מסביר המנכ"ל למי שציפו ממנו לצבוע את השידור הציבורי בצבע דתי-לאומי ■ ובפורמט החדש של 'מבט', הוא מבטיח, תהיה יותר מדעה אחת בנושאים שנויים במחלוקת

נדיר למצוא מתנחל חובש כיפה על כיסא מנכ"ל רשות השידור. מוטי שקלאר הסביר לנו מדוע הוא לא מייצג את המגזר אבל כן מבקש להביא את כל מגוון הקולות של הציבור הישראלי

(גיליון 267, ה' בכסלו תשס"ח, 2007)

"אהבה אי אפשר לשרוף"

איך מתמודדים עם ילד שהוריד את הכיפה ונשאר לגור בבית?

תרגישו בבית, עמ' 20

הרב אבידן חזני, ראש ישיבת 'מבשר שלום' שנשרפה כליל בחיפה, שומר על אופטימיות גם לנוכח בית המדרש המפוחם אבל קובע: המציתים התכוונו לפגוע בישיבה

אבישי גרינצייג, עמ' 6

פרופ' שמחה יגל עוסק בהבאת חיים חדשים לעולם למעלה משלושים שנה, ועדיין מתרגש בכל

לפני עשור שטף את הארץ גל הצתות על רקע לאומני שגרם לתושבים רבים לאבד את בתיהם. ב'בשבע' הבאנו גם את סיפורה של ישיבת 'מבשר שלום' בחיפה, שספגה נזק כבד מהמציתים הערבים

(גיליון 721, א' בכסלו תשע"ז, 2016)

מה באמת רוצה 'אלומה'

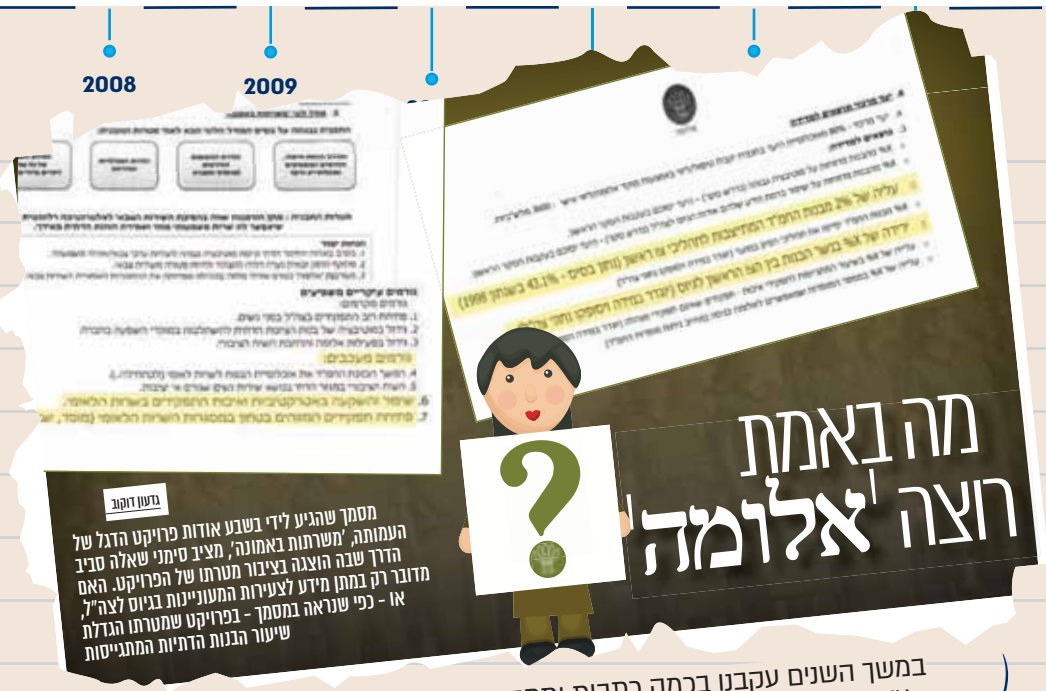

גדעון דוקוב

מסמך שהגיע לידי בשבע אודות פרויקט הדגל של העמותה, 'משרתות באמונה', מציב סימני שאלה סביב הדרך שבה הוצגה בציבור מטרתו של הפרויקט. האם מדובר רק במתן מידע לצעירות המעוניינות בגיוס לצה"ל, או - כפי שנראה במסמך - בפרויקט שמטרתו הגדלת שיעור הבנות הדתיות המתגייסות

במשך השנים עקבנו בכמה כתבות ותחקירים אחרי עמותת 'אלומה', שהציגה עצמה כמי שרק מלווה בנות דתיות על מדים, אולם בפועל גם עודדה אותן לבחור בשירות צבאי, בשיתוף צה"ל

(גיליון 818, ל' במרחשוון תשע"ט, 2018)

שאלת השבוע

בני עקיבא כיום - תנועה חלוצית ומגשימה או מועדון לנוער הדתי?

חלוציות חברתית

הרבנית רחל נריה אלמנתו של הרב משה צבי נריה, 'אבי דור הכיפות הסרוגות'

לרגל שבת הארגון של 'בני עקיבא' זכינו לשמוע מהרבנית רחל נריה מה היא חושבת על דרכה של התנועה כיום

(גיליון 218, ב' בכסלו תשס"ז)

לראשונה מונה מח"ט דתי בצנחנים; גם מח"ט גבעתי החדש חובש כיפה

חגי הוברמן

הרמטכ"ל, רב אלוף בני גנץ, החליט על שורה של מינויים בצמרת צה"ל. מפקד חטיבת הצנחנים הבא יהיה אל"מ אליעזר טולדנו. הוא יהיה המח"ט הדתי הראשון של החטיבה (אל"מ דרור ויינברג הי"ד היה אמור להיות מח"ט הצנחנים לפני 10 שנים, אך נהרג בקרב לפני שנכנס לתפקיד). מח"ט גבעתי החדש יהיה אל"מ עופר וינטר, אף הוא חובש כיפה סרוגה, כיום מפקד החטיבה הצפונית בעזה. אל"מ מרדכי כהנא, אף הוא חובש כיפה סרוגה, ימונה למפקד בית הספר למ"כים.

מינוי מעורר סערה הוא של מפקד חטיבת גבעתי לשעבר, אל"מ אילן מלכא, שיקודם לדרגת תא"ל וימונה לתפקיד ראש מטה פיקוד מרכז, המהווה בפועל סגנו של מפקד פיקוד מרכז, האלוף ניצן אלון. אל"מ אילן מלכא כיהן בעבר כמח"ט גבעתי ונפתחה נגדו חקירת מצ"ח בגין מותם של מספר בני משפחה פלשתינית במהלך מבצע 'עופרת יצוקה'. לפני מספר חודשים החליטו בפרקליטות הצבאית לסגור את תיק החקירה נגדו.

מינוי מעניין נוסף הוא של קצין חינוך ראשי של צה"ל. כזכור, אל"מ ארז וינר היה מיועד לתפקיד, אולם בשל מעורבותו בפרשת הרפז בוטל מינויו. לתפקיד מונה בסופו של דבר תא"ל מוטי אלמוז, כיום ראש המינהל האזרחי.

בסבב הזה הדהד בתודעה הציבורית מינוים של שני מח"טים חובשי כיפה - עופר וינטר ואליעזר טולדנו

(גיליון 518, א' בכסלו תשע"ג, 2012)

הוא עוד ישב

מגמה אופטימית ומתרחבת מצביעה על יותר ויותר דתל"שים שחוזרים לקיים אורח חיים דתי • מחקר חדש מגלה, מתוך ראיונות עומק עם עשרות דתל"שים שחזרו, כי קשר חיובי עם הורים ומחנכים וההחלטה על נישואין והקמת בית הם גורמים מכריעים בהחלטה לשוב לקיום מצוות • וגם: האם דתל"שים חוזרים להיות דתיים יותר מהוריהם?

רבקי גולדפינגר /// איור: עדי דוד

מחקר חדש חשף את תופעת הדתלשל"שים: דתיים לשעבר שמחליטים לחזור בתשובה, בעיקר לאחר הנישואין והקמת הבית

(גיליון 470, ה' בכסלו תשע"ב, 2011)

מיכאל וציפורית אייזיק תמיד רצו משפחה גדולה, בשביל עם ישראל ■ אבל אפילו רשויות הרווחה במדינה לא היו מוכנות לאירוע הנדיר של לידת רביעייה, ועוד בריאה ובמשקל תקין ■ למשפחת אייזיק יש כבר שני ילדים ושלישייה, ועכשיו נוספו גם ארבעה תינוקות קטנטנים, על כל המשתמע מכך ■ ציפורית, אם הרביעייה, לא נלחצת ■ ה' עוזר, הקהילה עוזרת, וגם המדינה תתעשת ותעזור

ילד אחד זה משעמם

במסגרת מגמת עידוד הילודה ב'בשבע', פגשנו את ציפורית אייזיק מהר ברכה, שאחרי שני ילדים ושלישייה, ילדה במזל טוב גם רביעייה

(גיליון 169, כ"ט במרחשוון תשס"ו, 2005)

הרב אליעזר מלמד

מעלת מצוות ביקור חולים

שלוש מטרות למצוות ביקור חולים: לסייע לחולה במה שנצרך, לעודד את רוחו, ולהתעורר להתפלל עליו ← מצוותם של בני המעגל הראשון והפנימי לטפל בכל צרכיו השוטפים של החולה ← בני המעגל השני הם החברים והקרובים מדרגה שנייה, שעיקר מצוותם לעודד את החולה ← המבקרים צריכים להיזהר מאוד שלא להכביד על החולה ← מצוות ביקור חולים דורשת חוכמה ורגישות ← לא קל לדעת מה יעודד את החולה ומה ידכא אותו

מצווה גדולה לבקר חולים, והיא ענף ממצוות "ואהבת לרעך כמוך" (ויקרא יט, יח), שעליה אמר רבי עקיבא שהיא "כלל גדול בתורה" (ספרא שם, ירושלמי נדרים ט, ד). וכן נאמר: "והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון" (שמות יח, כ), דרשו חכמים: "את הדרך' - זו גמילות חסדים, 'ילכו' - זה ביקור חולים" (בבא מציעא ל, ב).

בנוסף לכך, המבקר את החולה דבק בה' והולך בדרכו, שה' ברא את העולם ולא השלימו, כדי שהאדם יוכל ללכת בדרכו של ה' ולהוסיף טוב לעולם. שנאמר: "אחרי ה' אלוקיכם תלכו ואותו תיראו, ואת מצוותיו תשמורו ובקולו תשמעו ואותו תעבודו ובו תדבקון" (דברים יג, ה). שאלו חכמים: "וכי אפשר לו לאדם להלך אחר שכינה? והלוא כבר נאמר: 'כי ה' אלוקיך אש אוכלה הוא' (דברים ד, כד)! אלא להלך אחר מידותיו של הקדוש ברוך הוא, מה הוא מלביש ערומים... אף אתה הלבש ערומים; הקדוש ברוך הוא ביקר חולים, שנאמר: 'וירא אליו ה' באלוני ממרא' (בראשית יח, א), אף אתה בקר חולים; הקדוש ברוך הוא ניחם אבלים... אף אתה נחם אבלים; הקדוש ברוך הוא קבר מתים... אף אתה קבור מתים" (סוטה יד, א). עוד אמרו חכמים: "תורה - תחילתה גמילות חסדים וסופה גמילות חסדים" (שם), ללמדנו שזו תכליתה של התורה, להיות גומלי חסדים. וכן אמרו חכמים שגמילות חסדים היא אחת המצוות שעליהן העולם עומד (אבות א, ב).

שלוש מטרות ביקור החולים

שלוש מטרות למצוות ביקור חולים: א. לסייע לחולה במה שנצרך, וכפי שכתב הרמב"ן (תורת האדם). וכך כתב הרא"ש: "הנכנס לבקר את החולה מפקח כל צרכיו ומחייהו" (נדרים מ, א).

ב. לעודד את רוחו, וכפי שכתב בצוואת רבי אליעזר הגדול: "כשתיכנס לחולה, תיכנס אצלו בשמחה, כי ליבו ועיניו על הנכנסים אליו" (אות כ).

ג. להתעורר להתפלל על החולה, ואם ביקר ולא התפלל עליו - לא קיים את המצווה כראוי (רמב"ן, רמ"א יורה דעה שלה, ד; אהבת חסד ג, ג). שכן היאך ייתכן שראה בצערו של החולה ולא פנה אל ה' בתפילה שירפא אותו?! מאידך, אם יתפלל בלא לבקר את החולה, תפילתו אינה חשובה כל כך, כי הביקור עצמו נחשב כחלק מהתפילה (מהר"ל נדרים מ, א).

בטור זה ארחיב בביאור שתי המטרות הראשונות, ובעזרת ה' בטור נוסף אבאר את המטרה השלישית, וארחיב בסוגיה כיצד התפילה מועילה אחר שמאת ה' באה המחלה.

המטרה הראשונה: לסייע, ובמיוחד לבודדים

המטרה הראשונה היא לבדוק האם יש צורך לסייע לחולה. חשיבות יתרה יש לכך כאשר אין לחולה בני משפחה שמסוגלים לטפל בו כראוי. וכפי שסיפרו חכמים על תלמיד אחד מתלמידי רבי עקיבא שחלה ולא נכנסו חכמים לבקרו. נכנס רבי עקיבא לבקרו, וניקה את חדרו ואוורר אותו, וכדי שלא יעלה עפר מהרצפה ריבץ אותה במעט מים. התעודד התלמיד והחל להבריא ואמר לרבי עקיבא: "החייתני"! יצא רבי עקיבא ודרש: "כל מי שאינו מבקר חולים - כאילו שופך דמים" (נדרים מ, א).

מצוות בני המעגל הקרוב

ככלל, ישנם שני מעגלים של מבקרים. מצוותם של בני המעגל הראשון והפנימי לטפל בכל צרכיו השוטפים של החולה ולהביע כלפיו אהבה ולעודד את רוחו. בכלל זה לדאוג למזונו, לבגדיו, לניקיון חדרו, לרופא שיטפל בו ולסייע בהבאת התרופות הנדרשות לו. בעת הצורך, מצווה ללוותו לביקור אצל רופא, ולעיתים אף לסייע לו לשאול את השאלות הנדרשות. פעמים רבות החולה נחלש, ובני המעגל הפנימי צריכים להזכיר לו ליטול את תרופותיו בזמן. עליהם אמרו חכמים שמצוות ביקור חולים אין לה שיעור "אפילו מאה פעמים ביום" (נדרים לט, ב; ראו שולחן ערוך שלה, ב).

בדרך כלל בני המעגל הראשון הם קרובי המשפחה, כדוגמת בני הזוג, ההורים, הילדים, האחים וחברי נפש. אולם לעיתים בני המשפחה אינם מסוגלים לטפל בחולה כראוי, ואזי חבריו של החולה או מכריו צריכים להיכנס למעגל הפנימי ולטפל בכל צרכיו.

מצוות בני המעגל השני

בני המעגל השני הם החברים והקרובים מדרגה שנייה שעיקר מצוותם לעודד את החולה, אולם תוך כך מצווה עליהם לבדוק בעדינות אם יש צורך לסייע לו באופן ממשי. שכן גם כאשר יש לחולה בני משפחה קרובים, לעיתים הם צריכים עזרה בטיפול בחולה, או הדרכה לגבי הבדיקות שהחולה צריך לעבור והרופא שאליו צריך לפנות.

בנוסף לכך, בני המעגל השני שיש ביכולתם לעזור בכסף, צריכים לבחון ברגישות אם יש בכך צורך. שכן גם משפחה שמצבה היה יציב, בעקבות המחלה עלולה להיקלע לקשיים (של"ה פסחים נר מצוה עו).

ואם יש למבקר ספק בכך, יציע את עזרתו באופן כללי, כך שהחולה או בני משפחתו יוכלו לפנות אליו בבקשת עזרה בלא להתבייש.

הצעת העזרה צריכה להיעשות ברגישות מרבית, באופן שלא יפגע בקרובי החולה כלל. מפני שאם לדוגמה נבחר רופא מומחה שהתווה את דרך הטיפול, וכל מבקר ינסה לשכנע אותם לשאול רופא אחר שהוא מכיר או להוסיף שיטת טיפול אחרת, אזי בנוסף לטורח העצום של בני המעגל הפנימי סביב החולה, ייאלצו להתדיין עם כל אחד מהמציעים ולהסביר לו מדוע הצעתו אינה מתאימה להם. לפיכך, רק מי שמבין באמת בתחום, ראוי שיבדוק בעדינות אם ברצונם שיבחן אם ניתן לשפר את דרך הטיפול בחולה.

המטרה השנייה: ביקור לשם עידוד

המטרה השנייה של ביקור חולים היא לעודד את רוחו של החולה. שכן הייסורים הגופניים של החולה משפיעים על נפשו, וככל שמכאוביו נמשכים חייו הולכים ונצבעים בצבעים קודרים, והוא מתייסר על כוחותיו שעזבוהו ועל התוכניות שהיו לו ונגוזו. והוא עלול להיזכר באכזבות ובהחמצות מן העבר, ולחשוב שחייו הם כישלון ולשקוע בדיכאון. לפיכך, מצווה גדולה לעודד את רוחו ולשמחו, ומכך שהוא רואה שהמבקרים מכבדים ואוהבים אותו הוא מתעודד, וזוהי גמילות חסדים מן המעלה העליונה.

בנוסף לכך, עידוד החולה יכול להועיל להבראתו, וכפי שנאמר: "רוח איש יכלכל מחלהו, ורוח נכאה מי יישאנה" (משלי יח, יד). כלומר, כאשר האדם אמיץ וגיבור ברוחו, יוכל לעמוד כנגד המחלה ולהתרפא. אך כאשר רוחו מדוכדכת, לא יוכל לשאת את מחלתו (ראו רבנו יונה, מצודות דוד ומלבי"ם שם). גם מחקרים רפואיים מצאו שככל שחבריו ומכריו של החולה מעודדים אותו יותר, כך גדלים סיכוייו להתמודד עם המחלה ולהבריא.

לפיכך, המבקרים את החולה צריכים להשתדל לשמחו ולספר לו סיפורים שיעודדו אותו ויסיחו את דעתו ממכאוביו, ואם אפשר, טוב להצחיקו, כי הצחוק מועיל לבריאות, וזו מעלתם של העוסקים בליצנות רפואית. וכפי שכתב הרמב"ם בהנהגת הבריאות (כתבים רפואיים א, שער שני, 20).

המבקרים את החולה צריכים להשתדל לשמחו ולספר לו סיפורים שיעודדו אותו ויסיחו את דעתו ממכאוביו, ואם אפשר, טוב להצחיקו, כי הצחוק מועיל לבריאות, וזו מעלתם של העוסקים בליצנות רפואית. וכפי שכתב הרמב"ם בהנהגת הבריאות

שלא להכביד

עם זאת, המבקרים צריכים להיזהר מאוד שלא להכביד על החולה. לעיתים החולה חלש, ואין בכוחו לדבר או להקשיב, ואזי המבקרים צריכים להיכנס לומר שלום, להביע תפילה שיתרפא, ומיד לצאת. כך יעודדו אותו בלא להכביד עליו. ואם התברר שהחולה מרגיש חובה לדבר עם מבקריו ונחלש מכך, עדיף שלא ייכנסו אל חדרו, אלא יבקרו את מלוויו בחדר החיצוני, ויבדקו אם הם צריכים עזרה, וימסרו לו דרישת שלום ואיחולי רפואה, והחולה יתעודד מכך.

וכן אמרו חכמים שאין לבקר חולים שסובלים מכאבי ראש או כאבי עין (כעין מיגרנה) שהדיבור קשה עליהם (נדרים מא, א). ואין להיכנס לחדרם של חולים שעלולים להתבזות בפני המבקר, כגון חולים שסובלים ממחלת מעיים (שולחן ערוך שלה, ח).

חוכמה ורגישות

מצוות ביקור חולים דורשת חוכמה ורגישות, כי לא קל לדעת מה יעודד את החולה ומה ידכא אותו. לפעמים דברים ששימחו חולה אחד, יגרמו צער לאחר. לפיכך, צריך המבקר לנהוג בחוכמה וברגישות, שנאמר: "אשרי משכיל אל דל" (תהילים מא, ב). ובכל מקרה של ספק, עדיף למעט בדברים ולקצר את הביקור. שכן עיקר מגמת הביקור לכבד את החולה, להביע כלפיו אהדה ולהקל בכך מחוליו ומהרגשתו הרעה.

במיוחד צריך להזהיר מבקרים חסרי רגישות, שלא יפטפטו בטיפשות כפי שהם רגילים. לא יעלו מזיכרונם חולים שחלו באותה מחלה ונפטרו, ולא ידברו על מחלוקות ועלבונות שמסעירים את החולה. ולא יאמרו לחולה דברי ביקורת על ילדיו שנראים למבקר כעסוקים מדי במשפחתם ובעבודתם ומזניחים את החולה, או יתלוננו על האוכל הלא טוב שמגישים לו. אלא יחשוב המבקר רבות לפני שידבר, ואם יחשוב שאכן ראוי לומר דברי ביקורת לבני משפחתו של החולה, יתייעץ עם הידידים הקרובים שלהם על הדרך הנכונה לאומרה.

כמו כן צריך להיזהר שלא לפגוע בחולה ובבני משפחתו בהבעת ביקורת על בית החולים, על הרופא או על השיטה הטיפולית שהם בחרו. ואף שכוונת המבקר לטובת החולה, בפועל בביקורת זו הוא מעציב אותם. בכלל זה גם ייזהר שלא להציע להם לפנות לרופא פרטי יקר שמחירו נמצא מעל ליכולתם הכספית. כללו של דבר, על המבקר להיות חכם ורגיש, ורק כשהוא בטוח שהחולה או בני משפחתו מעוניינים בעצה נוספת, יציע להם אותה בעדינות מרובה.■

בס"ד

בואו להיות
חלק ממשהו גדול

שליחות. אהבה. ישראל.

רבנים, משפחות צעירות,
רווקים בוגרי ישיבת הסדר
או מכינות ובוגרות מדרשה

הצטרפו לשליחי תורה מציון,
בשליחות תורנית, ציונית, חינוכית בתפוצות.

היו שותפים בהפצת תורת ארץ ישראל
ברחבי העולם, ובקירובה לכל יהודי באשר הוא.

ללמוד ולהתחבר למורשת,
לבנות גשר חי ומשמעותי לעם ישראל וארץ ישראל.

- אנגלית ברמה טובה ונסיון עם יהדות התפוצות - יתרון

לפרטים והגשת מועמדות
אריאל : **058-7881096** | אמתי: **058-7115931**

תורה TORAH
מציון MITZION
מחברים את ישראל והתפוצות

זיו מאור

אצבעותיו הארוכות של מלצר

לפני שש שנים הימין הרכין ראש בפני הוראה לא חוקית של מלצר להפקיע את המצלמות מהמפלגות בקלפי. בבחירות האחרונות שילמנו על כך את המחיר, אבל נראה שהלקח עוד לא נלמד

כישלון הבחירות האחרונות, במובן שחלק ניכר מהציבור מטיל ספק במהימנותן, רשום בראש ובראשונה על השופט סולברג. אבל את תחילת הדרך שהוליכתנו עד הלום ניתן לזהות בתקופת כהונתו של חנן מלצר כיושב ראש ועדת הבחירות.

בבחירות הראשונות של 2019, התלוננו המפלגות הערביות על כך שמפלגות ימין מצלמות בקלפיות. השופט מלצר המציא שהדבר אינו חוקי, והורה להפסיק את הצילומים. אחרי שנסללה הדרך לבחירות חוזרות, המהלך המאולתר התמסד ומלצר פרסם "החלטה" רשמית שהוא לא היה מוסמך להחליט, שבה קבע שלמפלגות אסור לצלם בקלפיות, וכי ניתן לשנות זאת רק בחקיקה. לקראת מערכת הבחירות השלישית, אלה של 2020, ביקשו חברי כנסת מהליכוד להסדיר בחקיקה את הצבת המצלמות, אך היועמ"ש מנדלבליט פרסם חוות דעת ששללה את חוקתיות ההצעה - ובכך מיסמר את העובדה שהחוק ילך בדרך כל בג"ץ.

הכרוניקה הזאת משקפת את אחת מנקודות העיוורון שהימין איחר להתפכח מהן: התפיסה שכל גחמה של שופט היא למעשה חוק. המצב החוקי היה ונותר שמותר לצלם בקלפיות, למעט מאחורי הפרגוד, ומלצר מעולם לא היה מוסמך לקבוע אחרת. הקלפי הייתה ועודנה מקום ציבורי, ובמקום ציבורי מותר לצלם. מאחורי הפרגוד יש למצביע זכות לחשאיות, ולכן שם, ורק שם, אסור לצלם.

האמירה שמלצר אסר על המפלגות את הצילום בקלפיות נכונה רק בחלקה. ישנה מפלגה אחת שניתנה לה החירות לצלם בקלפיות - מפלגת הדיפ־סטייט. מלצר גייס אלפי מפקחי טוהר בחירות שהולבשו בסרבל כחול, ותיעודיהם נבלעו בתהומות הבירוקרטיה. איש אינו יודע האם, מתי ובאילו תנאים ניתן לשלוף אותם.

אם יש מקום שבו חשוב שכל אדם ידע שמעשיו עלולים להיות מתועדים ולשמש נגדו בהליך פלילי, הרי זו הקלפי. אבל מלצר, אחוז בקונספציה שכל מה שפוליטי הוא מושחת עד ליסוד, החליט שהמעשה המותר הזה אסור רק למפלגות. כי פוליטיקה זה פיכסה. מלצר היה משוכנע שעובדי מדינה הם נטולי פניות מעצם היותם, ושכל הציבור - כמו מלצר עצמו - רוחש להם אמון ממלכתי בלתי מסויג. התפיסה הזאת, שהנבחרים טמאים והמדינה קדושה, היא זרע הטוטליטריות בכל מקום שבו נוסדו דמוקרטיות במאה ה־20, וניכר שגם ישראל מוסיפה לצעוד לשם לצלילי החליל של שומרי הסף.

האמת שלמלצר וסיעתו היה נוח להתעלם ממנה היא שהתמריץ הוא הכוח החזק ביותר הפועל על הפרט. נציגי המפלגות הם השומרים הטובים ביותר על טוהר הבחירות, כי מצד אחד יש להם אינטרס אמיתי בניצחון מפלגתם ובהסרת איום על הניצחון הזה, שמקורו בהונאת בחירות, ומצד שני הם מאזנים אלה את אלה. כאשר גם חברי הוועדה וגם המשקיפים בקלפי יודעים שבכל רגע עשוי להיכנס משקיף של מפלגה יריבה ולחשוף אותם, הם יימנעו מהונאות. בוודאי אם המשקיף חמוש במצלמה. אירועי בחירות 2026 הוכיחו שמלצר דחף אותנו לתהום: אם הליכוד הייתה יכולה לשלוח משקיפים עם מצלמות לקלפיות בחברה הערבית, השוחד הסיטונאי לא יכול היה להתממש. למעשה, מלצר הכשיר אותו.

ואז הגיע סולברג. כשופט, כבר עמדנו כאן בעבר על כך שהוא מבלבל בין שמרנות רעיונית לשמרנות פוליטית, ומפרש שמרנות כנרפות. שופט שמרן אמור לעמוד על לשון החוק, ולהבין שאין שום בסיס לאיסור המצלמות של מלצר. סולברג היה אמור לבטל אותו, וכך להציל את ישראל מהטלטלה הפוקדת אותנו. במקום זאת, הוא בחר ללכת באותו הנתיב: הוא המציא ששימוש באפליקציות מעקב אחר מצביעים אינו חוקי, ואסר על הליכוד את השימוש באלקטור. בזכות האיוולת הזאת למד הציבור הישראלי לקח כואב: החוקים תקפים רק למי שמקיים אותם. מי שמסוגל לשחד עדרי מצביעים, מסוגל גם להפר את הציווי שהוציא סולברג בעיצומו של יום הבחירות, שהתיימר להפסיק את השימוש בגרסה הערבית של האלקטור.

שני האירועים הללו - המצלמות והאלקטור - מאירים את העיוות העמוק שפוקד את השלטון הישראלי. חוק הבחירות קובע שנציגי המפלגות בוועדת הבחירות המרכזית מפקחים על ביצוע הבחירות. נציגיהם בוועדות הבחירות בקלפיות השונות מבצעים את הבחירות בפועל, ומשקיפים מטעם המפלגות מפקחים על טוהר הבחירות. לשופט ולפקידיה הקבועים של הוועדה יש תפקיד טכני מתווך בלבד. כשהחוק הזה נחקק, הכנסת הבינה שרק מי שהאינטרס שלו מונח על הכף, באמת מתומרץ לפעול למען טוהר הבחירות. התובנה הזאת נעלמה לחלוטין מהשיח סביב דיני הבחירות, שנחטפו לחלוטין על ידי הדיפ־סטייט.

הקו המנחה של כישלונות הכנסת היוצאת בהגשמת הרפורמה המשפטית הוא אילמות רעיונית מול מה שהשמאל מגדיר כאמיתות יסוד. העיקרון הזה תקף גם כאן: האמירה שרק עובדי מדינה הם נטולי פניות היא שקר, והשקר הזה איפשר את חטיפת הבחירות האחרונות. לקראת הבחירות הבאות, שיתקיימו במהרה בעזרת ה', הימין חייב להצטייד באוצר מילים מתריס ומתנשא כלפי נציגות מפלגת הדיפ־סטייט בוועדה ובכל מפעליה.

מאיר סיידלר

הרל"ביזם - סכנה קיומית לישראל

נוכח האיום האיראני עם ישראל זקוק לממשלת אחדות ציונית בהנהגת נתניהו ואיזנקוט. אוי לנו אם גורל העם והמדינה יוכרעו על סמך איבה אישית לאדם אחד

בשיח הפוליטי בישראל כפי שהוא התגבש בשנים האחרונות יש תופעות שליליות רבות. אחת הבולטות בהן היא הרל"ביזם. האיבה לנתניהו שבשלב מסוים לבשה אצטלא משפטית עם המטרה המפורשת להוריד את נתניהו מהשלטון, התעצמה במשך הזמן יותר ויותר עד שזכתה להיכלל במועדון היוקרתי של ראשי תיבות שכל אדם במדינה מכיר: כמו צה"ל, רמטכ"ל או מד"א, עכשיו גם רל"ב.

הרל"ביזם הפך לתנועה כמו רליגיוזית שמתחרה בדבקותה במטרה ובביטחונה האבסולוטי בצדקת דרכה עם תנועות אחרות עם סממנים רליגיוזיים מהעבר של מדינת ישראל, כגון אלה שהשליכו את יהבם על האידאולוגיה הסוציאליסטית והקומוניסטית. הדה־לגיטימציה של נתניהו התעצמה בשנים האחרונות לכדי דמוניזציה. נתניהו הפך לרע האולטימטיבי, לשטן. מה לא ייחסו לו: חוסר רצון לשחרר את החטופים, רצון להמשיך את המלחמה לנצח, התעלמות זדונית מידיעות מוקדמות על מה שהולך לקרות בשבעה באוקטובר, רצון לבטל את הבחירות ולהקים כאן דיקטטורה, ועוד כהנה וכהנה האשמות היסטריות, בלי בדל של הוכחה חוץ מרצונם של המאשימים להכתים אותו בכל המרעין בישין הקיימים ביקום. מנהיגי הרל"ביזם עשו זאת רק על סמך שנאתם לביבי והמחשבות הנובעות משנאה זו, בלי בדל של הוכחה.

זה הרי ברור שביבי יעשה את הכול כולל הכול כדי להישאר בשלטון.

אינני חסיד של נתניהו, אף פעם לא הייתי, ויש לי על כך קבלות (כתבתי במשך השנים לא מעט על הכשלים שראיתי בו ובמדיניותו ואף קראתי להתפטרותו). נתניהו הוא לא בן גוריון וגם לא צ'רצ'יל. יתר על כן, למבקריו יש מספיק מקום להתגדר ולהתנגד לו בצורה עניינית, מספיק והותר: הוא יותר מדי עסוק בעצמו, יש לו חלק לא מבוטל בהערכות שגויות על כוונות חמאס, הוא העלה את קטאר לדרגה של שושבין מדיני בעל השפעה, הוא מתנגד לוועדת חקירה מכל סוג שתחקור באופן עצמאי את אירועי השבעה באוקטובר, ובקיצור, לא חסרים כשלים שבהם היה אפשר להתמקד תוך ביקורת עניינית הן על אישיותו של נתניהו והן על מדיניותו. במקום זה הפכו למעשה כל השחקנים הפוליטיים באופוזיציה את נתניהו לשורש כל הבעיות של מדינת ישראל. ממש כך. הוא הסכנה האמיתית לישראל. לא חמאס, לא איראן, רק נתניהו.

ברגע שהרל"ביזם הפך לתנועה אידאולוגית בואכה רליגיוזית - הנשיא הרצוג שאל את הדמוקרטים מה יעשו כשלא יהיה ביבי (הבן־אדם הרי כבר בן 76 והוא לא יחיה לנצח) - הוא הפך מתופעה מכוערת אך לגיטימית לסכנה קיומית למדינת ישראל.

אדגים את הסכנה הזאת בשאלה היפותטית ועם זאת ריאלית מאוד, שיכולה בן רגע להפוך לשאלה אקטואלית וגורלית. לפי מצב הרל"ביזם ההיסטרי השולט בגוש השינוי, האם קיימת אפשרות שנתניהו יצא בזמן הקרוב למלחמה מוצדקת נגד איראן? התשובה היא כמובן: לא. לשיטתם, זה יהיה תמיד מסיבות אישיות או לפחות מסיבות פוליטיות פנימיות, אף פעם לא מסיבות ענייניות, כלומר אף פעם לא בגלל שזה הדבר הנכון לעשות. בעיני אנשי מחנה השינוי האופציה הזאת אינה קיימת, היא אינה קיימת בהגדרה, כלומר אינה מצריכה בכלל בדיקה.

פרשנים חמורי סבר מטעם מחנה השינוי יסבירו לנו שנתניהו שוב פועל מתוך אינטרס אישי ושלא אכפת לו משום דבר אחר, זה הרי ברור ובדוק. הוא אפילו מוכן להשמיד את מדינת ישראל ובלבד שיישאר בשלטון (טוב, יש כאן איזו סתירה פנימית, אבל אני לא חושב שמובילי הרל"ביזם הקיצוני מפחדים מסתירות פנימיות, קטן עליהם). כלומר, גם אם תהיה הזדמנות פז לקרב את קיצו של המשטר האיראני המאיים על עצם קיומנו, אנשי גוש השינוי לא יודו בכך ויאשימו את נתניהו בהאשמות הידועות שלהם.

לסיכום, הדבר המדאיג באמת ברל"ביזם הוא הדבקות הרליגיוזית שלו. "נמות ולא נתגייס" צועקים החרדים, "נמות ולא נשב עם ביבי", צועק מחנה השינוי. מכל הבטחות הבחירות, זו ההבטחה היחידה שאותה אסור להפר בשום מחיר. עם הערבים שמתנגדים לעצם קיומה של מדינת ישראל ומבזים את ההמנון שלה אפשר יהיה להגיע להבנות. עם החרדים סרבני הגיוס אפשר יהיה לחלק את עוגת התקציב הקואליציונית, גם אם זה נוגד את ההבטחות שניתנו לפני הבחירות. רק הבטחה אחת אסור להפר בתכלית האיסור: את ההבטחה לא לשבת עם ביבי. בניגוד להבטחות האחרות, הבטחה זו היא קודש קודשים.

הרל"ביזם הוא מחלה שהחלקים השפויים במחנה השינוי חייבים להשתחרר ממנה כמה שיותר מהר, כדי להקים ממשלת חירום שתפעל על הצד הטוב ביותר כדי להגן על מדינת ישראל מאויביה. אכן דרושה לנו ממשלת חירום, אבל לא זו שאותה המציאו כהברקה לשונית אנשי הקמפיינים של איזנקוט, כמונח המכסה את כוונתם לממשלה הנשענת על מיעוט העם היושב בציון, אלא ממשלת חירום אמיתית שחייבת לקום כאן נוכח האיומים מבחוץ.

לנשיא המדינה יש תפקיד קריטי בימים אלו. זו יכולה וצריכה להיות שעתו היפה. עליו להפעיל את כל המנופים העומדים לרשותו כדי להכריח את ראשי שתי המפלגות הגדולות, את נתניהו ואת איזנקוט, להקים ממשלת אחדות. עם ישראל אינו זקוק לסבב נוסף של בחירות. וכששני מנהיגי המפלגות הגדולות יסכימו על שיתוף פעולה, המפלגות הציוניות האחרות יעמדו בתור כדי להצטרף.

יהושע שני

בגידה במשפחות השכולות

המהלכים להקמת ממשלה בהישענות על המפלגות הערביות הם עוול מוסרי, הפקרות ביטחונית והפניית גב לבנינו שמסרו את נפשם למען ביטחון ישראל

השבר שלנו כמשפחה שכולה הוא יומיומי. בכל פעם שאני מסתכל על התמונה של אורי הי"ד מחייך אליי, הלב שלי נשבר מחדש. אבל לא חשבתי לרגע שליבי יישבר פעם נוספת בגלל נבחרי הציבור הציוניים בכנסת ישראל. כשאני מביט במערכת הפוליטית ובמהלכים הנוראיים שנרקמים כעת להקמת ממשלה בהישענות על המפלגות הערביות, אני חווה אכזבה ועלבון שאין להם כפרה.

בני אורי יצא לקרב מתוך נאמנות לעם ישראל, בתחושת שליחות עמוקה, כדי להגן על מדינת ישראל, על הבית של כולנו, בית יהודי שאינו קיים עוד בכל העולם. הוא וחבריו לנשק - מימין ומשמאל, דתיים וחילונים - לחמו יחד, כתף אל כתף, בגבורה ובמסירות נפש מול מפלצות חמאס. הם לא שאלו מי הצביע למי ומה דעתו על נתניהו.

בשעה שהעם היה זקוק לאחדות ולעמידה איתנה מול האויב, היו אלה אנשי הציונות הדתית ונבחרי הציבור שלהם שפעלו מתוך בגרות ואחריות לאומית. מספר הנופלים במגזר גבוה לאין שיעור כידוע, והוויתור של סמוטריץ' בראשית המלחמה על הקבינט המצומצם כדי לאפשר ממשלת חירום לאומית - הראו מי באמת בוחר באחדות לאומית ופועל למענה. וגם כעת, למרות כל המחלוקות, סמוטריץ' מבין את גודל השעה, שם את טובת המדינה לפני כל שיקול מגזרי או אישי, ורואה את החובה הקדושה להתאחד כאיש אחד מול אויבינו. ניכר במעשיו שהקריאה שלו לאחדות היא לא מהשפה אל החוץ אלא עמידה ערכית למען העם והארץ.

איך אפשר לקבל בשוויון נפש, אחרי שבעה באוקטובר והאסון הנורא ביותר שפקד את עם ישראל מאז קום המדינה, שמפלגות השמאל הציוניות מעדיפות לנטוש את תחושת האחריות הלאומית הזאת? הן מוכנות לרמוס ערכים בסיסיים ולחבור למפלגות הערביות, שחבריהן עד היום מסרבים לגנות את חמאס באופן חד־משמעי, ובמקום להגדיר אותו ארגון טרור מעדיפים לקטלג אותו כ"ארגון צדקה". אלו אנשים שמצדיקים גם בימים אלו את ה"התנגדות" הרצחנית, ושמסרבים בתוקף להכיר בחיילי צה"ל - הילדים של כולנו - כחפים מפשע.

הכאב שלנו זועק: איך נציגים שמסרבים להכיר במדינת ישראל כמדינת העם היהודי הפכו פתאום לשותפים לגיטימיים בהנהגת המדינה? וכל זה בשביל מה? רק כדי להשיג מטרה פוליטית אחת: להפיל את בנימין נתניהו ולהוריד אותו מהשלטון בכל מחיר? האם השנאה מעוורת את המוסריות והאחריות הלאומית הבסיסית ביותר?

אני שואל מדם ליבי: האם לזה הצביעו בוחרי המפלגות הציוניות בשמאל? האם אזרחים פטריוטים, שאוהבים את המדינה ומשרתים במילואים לצד אחיהם הדתיים־לאומיים, העניקו את קולם כדי לראות את נציגיהם מפנים גב לשותפות הציונית ולאחריות הלאומית, וכורתים ברית פוליטית עם אלה שלא מכירים בזכות קיומנו כאן, ובלבד שנתניהו יוחלף?

איך אנחנו, בני המשפחות השכולות שאיבדו את היקר מכול, אמורים לקבל את ההפקרות הביטחונית והמוסרית הזאת? איך אפשר להשלים עם המציאות שבה שיקול פוליטי צר, הנובע מאיבה ושנאה יוקדת לאדם אחד, גובר על בגרות לאומית, על הכבוד לזכר בנינו שנפלו, ועל ביטחון עתידנו שלמענו נפלו?

אולי זו קלישאה, אך זו האמת: זהו אינו עניין של ימין או שמאל. זוהי שאלה ערכית על הזהות הלאומית שלנו, על יושרה מוסרית ועל קווים אדומים שאין לחצות לעולם. על החבירה הנוראית למי שמסרבים להוקיע את שונאי ישראל, תוך הפקרת האחריות הלאומית, לא ניתן ואין היתר לשתוק. לא כהורים שכולים, ולא כאזרחים שהמדינה הזאת יקרה להם.

הכותב הוא אביו של גיבור ישראל
סרן אורי מרדכי שני הי"ד

אריק בלומברג

הפרוטקשן הפוליטי והאשליה החרדית

רגע אחרי הבחירות, "חוק ההשתמטות" הפך בפי השמאל ל"פשרה מרוככת". המהפך המהיר מוכיח שהסוגיה שימשה רק כקרדום להפלת הימין

עוד בטרם נודעו תוצאות האמת, כבר התחלף באולפנים ובמסדרונות הפוליטיים הביטוי "חוק ההשתמטות" ב"חוק גיוס מרוכך". ראשי 'גוש השינוי', שבמשך קדנציה הציגו כל מתווה כ"בגידה במשרתים" ואת השותפות עם החרדים כ"איום קיומי", החלו לדבר על "פשרה", "גמישות" ו"עיגול הסוגיה". המעבר ממסע דמוני עתיר אנטישמיות להצהרות מפויסות, מחזק את הטענה שהמאבק בחוק שימש כקרדום פוליטי להפלת הימין, ולא כניסיון לגייס ולו חרדי אחד.

בקדנציה החולפת הוויכוח על השוויון בנטל גלש להכללות פוגעניות. חרדים היו ללעג בתוכניות סאטירה והוצגו כאטומים למחיר הדמים במלחמה, ספגו התנכלויות בתחבורה הציבורית, ונערים שאספו תרומות להכנסת כלה נתקלו בבוז ובטריקת דלת. בן כספית פרסם בליל הבחירות את תמונת יצחק גולדקנופף לצד הכיתוב: "את חמאס כולנו רוצים לפרק, את איראן כולנו רוצים להכריע, אבל על זה הבחירות". אך כבר בשלב המדגמים קרא "להתעלם מהבטחות הבחירות החלולות, לבחון שותפות עם ש"ס ולעגל איכשהו את נושא הגיוס".

גדי איזנקוט, שכינה לאורך הקדנציה את ממשלת הימין "ממשלת ההשתמטות", פרסם סרטון שבו נתניהו מעביר לדרעי שטר של 200 שקלים תחת הכותרת "תקציב תמורת השתמטות". יאיר לפיד טען ש"החוק מבטיח שילדיהם של אחרים יילחמו וייפגעו במקום החרדים". נפתלי בנט בנה את קמפיין הבחירות על "ברית המשרתים", קבע ש"אי גיוס חרדים הורג לנו בפועל חיילים" והזהיר: "מי שלא משרת לא יקבל שקל מהמדינה".

אביגדור ליברמן שבר השבוע את שיאי הציניות. לאחר שהסיר את הווטו על המפלגות החרדיות, הוא הסכים שהמגעים יתבססו על מתווה 2018, ללא סנקציות אישיות ועם יעדי גיוס של מאות בודדות בשנה. זהו אותו ליברמן שב־2019 התעקש להעבירו ללא שינוי, דחה פשרה ומנע הקמת ממשלת ימין. מאז הפך את העימות עם החרדים למנוע אלקטורלי: מהקריאה "לשלוח אותם במריצה למזבלה", דרך הדרישה לשלול ממי שאינו מתגייס את זכות ההצבעה, ועד הקריאה לנהוג במתפרעים חרדים "כמו במחבלים".

המציאות מורכבת מסיסמאות: בשנת הגיוס החולפת התגייסו 4,298 חרדים, לעומת 2,811 בשנה הקודמת. המתווה הציב יעדים של 4,800 בשנה הראשונה ו־5,760 בשנייה, אך לא הבשיל בשל המחלוקת על הסנקציות והתנגדות של פוליטיקאים מתוך הקואליציה. בדומה למשפט נתניהו שפגע אנושות בימין בבחירות 2021, גם חוק הגיוס הוא גורם מרכזי בכישלון הימין להשגת רוב. אם לאחר שנות השפלה תעניק יהדות התורה את השלטון למחנה שהציג את בוחריה כטפילים וכסכנה קיומית, היא תקבע תקדים הרסני: ניתן לרמוס ציבור שלם, ולמחרת לקנות את תמיכתו בהקלה זמנית. זהו פרוטקשן פוליטי: כל עוד החרדים מספקים את האצבעות להקמת ממשלת שמאל, הם ייהנו מחיבוק תקשורתי מוגבל. במידה ויבקשו לשוב לימין, החיבוק צפוי להתחלף במסע נקם חריף יותר. הם יותירו מיליוני אזרחים חבולים, בלי לזכות בלגיטימציה זמנית ממחנה שמשתמש בהם כשטיח בדרכם לשלטון.

הזעם החרדי על אי העברת החוק מובן, אבל הם לא לבד במאבק העצמאות של מחנה שלם. נתניהו ואנשיו מתמודדים שנים עם חקירות, הדלפות, מעצרים וקמפיינים משפטיים ותקשורתיים. סביבת בן גביר נעשתה יעד לעתירות ולחקירות. אנשי הציונות הדתית סומנו כ"קיצוניים", "משיחיים", "אוכלי מוות" ו"מפקירי חטופים", ומצביעיהם זכו לסנקציות משתקות ולמעצרים שרירותיים עד תום ההליכים. בכל זאת, איש ממרכיבי המחנה לא שבר את הברית, מתוך הבנה שאלה מחירים שמשלמים במערכה הקשה על זהותה היהודית והלאומית של המדינה.

הפרסום השבוע בחדשות 12 צריך לשמש אות אזהרה בוהק. ראש אגף החקירות והמודיעין במשטרה, ניצב בועז בלט, קבל על שבפרקליטות קיימים "תיקי מגירה" שמשמשים "מנופי לחץ": "שמים במגירה, לא עושים עם זה כלום שנה. אחרי שנה מוציאים ועושים השלמת חקירה". לדבריו, מח"ש מפעילה כלים דומים כלפי קציני משטרה: "חרגת במשהו? כל מה שצריך זה לבוא ולהזמין אותך עכשיו לכיסא המחשבות". הטענות של ראש אגף החקירות ממחישות את הסכנה שניצבת בפני בוחרי ונציגי הימין.

חבירה לממשלת שמאל תמיט נזק חסר תקנה על המחנה הלאומי. בכניעתה לפרוטקשן של מערכת המשפט ומסע ההסתה, יהדות התורה תמסור לשונאיה את המפתחות לעיצוב ישראל לשנות דור. ממשלות מתחלפות, אך מינויים לביצור כוחם של בית המשפט העליון ומערכות אכיפת החוק, תקדימים משפטיים ושינויים בפיקוח על התקשורת וחופש הביטוי נשארים לשנים אחר כך. כבר נשמעות קריאות לביטול ולהדחות של מינויי הימין, לסגירת ערוץ 14 וגלי ישראל ולהידוק הפיקוח על הרשתות החברתיות, שיופעלו בדומה למה שקורה כיום באנגליה כלפי מחנה אחד. כל תיקון עתידי יעלה לימין בדם פוליטי, כל מינוי שמרני ייתקל בחומה וכל חקיקה תיגרר לעתירות.

החרדים אולי יקבלו חוק נוח, אך יכולים להתעורר מחר כשמוסדות החינוך והישיבות שלהם תלויים במערכת שכבר אינה זקוקה לקולם. יהדות התורה מוכנה לסלול דרך לממשלה שתעצב מחדש את מעמד התורה ואופייה היהודי של ישראל. זהו מאבק בלתי הפיך בחלקו, בייחוד כאשר מצויים כיום במגרש הפוליטי כוחות רדיקליים שמבטיחים לטשטש את זהותה הלאומית של ישראל ולהישען על מפלגות שכופרות בריבונות היהודית. ממשלות מתחלפות, אך מינויים, פסיקות ותקדימים נשארים לדורות.

הכותב הוא יועץ תקשורת ואסטרטגיה תקשורתית

הרב אברהם וסרמן

כשהחורבן בשער

תרבות השקר, הפרת ההבטחות והישענות על גורמים עוינים הן מתכון לחורבן לאומי. על כולם לקרוא בקול גדול לכל מי שרגש יהודי חי בקרבו: חדלו והפסיקו מיד מהלך זה

כעת, כשכבר ברור כי אפילו ההבטחה הכל כך מינימלית שלא להסתמך על תומכי טרור הופרה ברגל גסה ביומה הראשון של הכנסת הנוכחית, יש להכיר באמת המרה: מיעוט יהודי נעזר בגויים כדי להשתלט על הרוב היהודי. הרמב"ן הבהיר כמה פעמים בפירושו לתורה שזה הצעד המכריע לקראת חורבן וגלות. כך היה אצל יוסף, שנמכר בידי אחיו לישמעאלים והחלה גלות מצרים. כך היה בימי בית ראשון, כשאחז מלך יהודה הזמין את אשור להילחם נגד ישראל וארם ולבסוף האשורים הוציאו לגלות את עשרת השבטים וכמעט החריבו את יהודה. וכך היה בזמן מלחמת הורקנוס ואריסטובלוס, שנעזרו ברומאים כדי להכניע את הצד היריב, מה שהוביל לחורבן בית שני על ידם. כל מהלך שניסו לפתור בו את הריב הפנימי בעזרת "נשק שובר אחווה" הסתיים בחורבן וגלות. שורפי האסמים המפורסמים היו השלב האחרון בזמן שהאויב כבר בשער, אבל העיקר היה השלב הראשון.

גם כעת, יש מי שנעזרים בגויים כדי להשתלט על אחיהם היהודים, ואין לך שפלות עמוקה מזו. כאשר מפרים את קשר האחווה הטבעי בין יהודי ליהודי, החורבן כבר בשער, גם אם המפרים הם גויים אוהבי ישראל. על אחת כמה וכמה כשמדובר בשיתוף גורמים עוינים שמכריזים כי רצונם באובדנה של מדינת היהודים.

עלינו הרבנים מכל בתי המדרש המגוונים, בלי קשר להשקפה פוליטית ומפלגתית, לקרוא בקול גדול לכל מי שרגש יהודי חי בקרבו, ובוודאי לכל מי שתורת ישראל היא נר לרגליו: חדלו והפסיקו מיד מהלך זה.

ערב חורבן בית ראשון, חרבה החברה. כולם שיקרו, והתגובה האלוקית הייתה חורבן וגלות: "מי יתנני במדבר מלון אורחים ואעזבה את עמי ואלכה מאיתם כי כולם מנאפים עצרת בוגדים... איש מרעהו הישמרו ועל כל אח אל תבטחו, כי כל אח עקוב יעקב וכל רע רכיל יהלוך. ואיש ברעהו יהתלו ואמת לא ידברו, לימדו לשונם דבר שקר... שבתך בתוך מרמה... בפיו שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו. העל אלה לא אפקוד בם נאום ה', אם בגוי אשר כזה לא תתנקם נפשי" (ירמיהו ט).

מילה לא הייתה מילה. הבטחות ניתנו שלא על מנת לקיים. גילויי ידידות היו מזויפים מראש, לשם השגת תועלת והשבת רעה תחת טובה. תרבות השקר השתלטה על הכול. אפילו המלך צדקיהו, שנשבע אמונים למלך בבל, הפר את השבועה וארגן מרד עם העמים השכנים. מלך בבל בא והחריב את הבית הראשון.

בימים ההם בזמן הזה. כבר שנים אנו עדים לתרבות השקר השלטונית. במהלך מערכת הבחירות לכנסת ה־13 התנגד יצחק רבין למגעים ישירים עם אש"ף, והצהיר כי מי שייסוג מרמת הגולן יפקיר את ביטחון ישראל. רבים האמינו והצביעו לו, אך לאחר שנבחר הפר שתי הבטחות אלו וחתם על הסכמי אוסלו. את הנסיגה מהגולן הצליח מאבק ציבורי נחוש לעצור. אריאל שרון הבטיח "דין נצרים כדין תל אביב", והחריב את גוש קטיף וצפון השומרון.

בבחירות אלה הבטיחו ראשי מפלגות הבטחות חגיגיות וחד־משמעיות לחוק גיוס והפחתת הנטל. רבים הצביעו להם רק בשל הבטחה זו, שהופרה מיד כשנודעו התוצאות. כך קרה גם להבטחות שלא להסתמך על תומכי טרור. ועל הזיופים הניכרים לכול שיצרו כנסת של רמייה, וגורמי האכיפה מנסים לטאטא מתחת לשטיח, אין צורך להכביר מילים.

מבקר הצבא כבר יצא לפני שנים רבות בקריאת אזעקה על תרבות השקר שאוכלת את הצבא מבפנים כמו סרטן. ממש מפחיד. דובר צה"ל נתפס משקר כמה וכמה פעמים. את פירותיה של תרבות שקר זו קצרנו בדמעה במלחמה האחרונה.

מי שלכאורה היה אמור להיות מגדלור האמת והצדק - בג"ץ - הכריז כבר לפני שנים על שקר שהוא קביל בתור "אמת לשעתה". כך הם ומערכת המשפט כולה מתנהלים באירועים רבים מספור. עליהם נאמר "ויקו למשפט והנה משפח". וכשאין אמון בין אנשים, המערכת החברתית מתפוררת, והחורבן בשער: "לא חרבה ירושלים אלא בשביל שפסקו ממנה אנשי אמנה" (שבת קיט, ב).

מה עושים כשתרבות השקר שולטת? מנקים את המוסדות מדוברי השקרים. זה לא קל, אבל הכרחי. בצבא נהגו להדיח על בעיית אמינות, וכך יש לעשות בראש ובראשונה בצבא שכבר שכח את הכלל הזה, וגם בשאר מוסדות המדינה. בנפשנו הדבר. מעניינים את הנבחרים ששיקרו ולא בוחרים בהם עוד, מנהלים נגדם מסע ציבורי שיגרום להם לא לרצות לנסות להיבחר שוב. זה גם ישמש לקח לאחרים שיבואו במקומם.

המשימה מוטלת עלינו. הקב"ה לא מנסה קנקנים רעועים, אלא רק את מי שביכולתו לעמוד בניסיון

(על פי מדרש רבה, בראשית לד)

נועה איתם

לפשרה של שנאת נתניהו

הפיכת ראש הממשלה לשורש כל רע מעניקה לשמאל הסבר נוח למצבנו. במקום להכיר בייחוד היהודי ובאיבה ההיסטורית של העולם, נוח להם להאמין שסילוקו מן השלטון יביא עימו את אהבת העמים

שמיה של מדינת ישראל הולכים ומתקדרים, כמו לקראת סופה גדולה. אירופה הולכת ומסלימה את יחסה העוין והתוקפני, ומצהירה השכם והערב על צעדיה - איסור מכירת נשק לישראל, חרם על מוצרים, רדיפת אנשי צבא ופעילי ימין, סנקציות כלכליות וניתוק יחסים אקדמיים ודיפלומטיים. תקיפות על רקע אנטישמי והתאנות לתיירים ישראלים כבר אינן מאורע נדיר, והן מתרחשות בכל רחבי העולם. בחירות האמצע בארצות הברית הכניסו לסנאט ולקונגרס כמה דמויות העוינות במופגן את ישראל, ומבטיחות להקשות עליה ולפגוע בה. קולות בדלניים המבקשים להתנתק מישראל מתחזקים גם במפלגה הרפובליקנית, ופה ושם נשזרות בהם נימות אנטישמיות. גם בתוך ישראל, יותר משישית מחברי הכנסת החדשה תומכים בפלשתינים, ומקבלים בהבנה את בחירתם בטרור. רובם גם מזדהים עם אויבינו, רואים בהם אחים ומייחלים לניצחונם.

המדינה היהודית ניצבת בין שבעים זאבים, ובניה נקהלים ועומדים על נפשם, או לפחות כך היה ראוי להם לעשות. היה נכון להתאחד מול הגלים הגבוהים מלוא האופק של עוינות ותוקפנות, ולאגם את כל המשאבים והיכולות, כדי לשרוד את הסערה ואף לצלוח אותה. במקום זאת מתבצר 'גוש השינוי' ופוסל את מפלגות הימין. מסתבר שמכל הבטחותיהם לבוחר, ההבטחה הליבתית, שאותה אין להפר בשום אופן, היא ההתחייבות שלא לשבת עם נתניהו ותומכיו. התבוננות בשורשי השנאה האובססיבית הזאת, בדמוניזציה נטולת הפשר לכאורה, עשויה לגלות היגיון פנימי מסוים, גם אם שגוי.

מצביעי מחנה השינוי מאמינים שקואליציית נתניהו היא הגורם להתדרדרות מעמדה של ישראל בעולם. הם גם חושבים שביכולתם לחלץ את המדינה מהסכנה הקיומית שאליה נקלעה בגלל הנהגת נתניהו, אבל הצעד הראשון וההכרחי בעיניהם הוא סילוק נתניהו וגרורותיו מן השלטון.

"הרי למה שונאים אותנו וכועסים עלינו כל כך?", הם אומרים לעצמם. "זה רק בגלל מה שאנחנו עושים - מונעים מהפלשתינים את זכויותיהם הלגיטימיות, מרעיבים את עזה, מעצבנים את איראן, מסתכלים על סוריה מלמעלה, מפציצים בלבנון ומיישבים את יהודה ושומרון. אבל זה לא באמת אנחנו. זה נתניהו ואוכלי המוות שלו, סמוטריץ' ובן גביר. הוא מוכן לסכסך אותנו עם כל העולם ולסכן את קיומנו, כדי לרצות את הקואליציה הדתית־משיחית שלו, להחזיק אותה קרוב אליו ולשרוד פוליטית". חברי גוש השינוי מאמינים בכל מאודם שאם רק יתנהגו יפה לפלשתינים, יפנו התנחלויות, ייתנו להם מדינה ויזרימו להם כספים, הכול יסתדר. העולם יפסיק לכעוס עלינו, שקט ושלווה ישררו בגבולותינו, ואפילו סעודיה תרצה בשלום מלא איתנו. זה כל כך פשוט. העולם הרי אומר לנו במפורש "שחררו את פלשתין", אבל נתניהו לא משחרר בגלל תלותו בקיצוניים שלו, שמאמינים בארץ ישראל ובמלחמת נצח.

רגע, אבל זה לא בדיוק מה שאמרנו לפני טבח שמחת תורה? זו לא בדיוק הקונספציה שקדמה לשבעה באוקטובר, שאם רק ניתן להם שטח ופרנסה הם יחיו איתנו בשלום? כן, אבל כל עוד לקונספציה הזאת אין תחליף, הם יחזרו וידבקו בה. זו הקונספציה של הילד הדחוי בכיתה, שחושב שאם יחלק ממתקים, וייתן להעתיק ממנו את שיעורי הבית, יקבלו אותו ויאהבו אותו והוא יהיה כמו כולם. ושוב ושוב הוא מגלה שהבריונים לוקחים את הממתקים, מעתיקים את שיעורי הבית, ואז ממשיכים ללעוג לו ולהרביץ לו ולחטוף לו את התיק. וכל כך קל להבין לליבו. קל יותר לנסות ולהיכשל ולהיפגע שוב ושוב, מאשר להשלים עם העובדה שלעולם לא תהיה פופולרי, להכיר בכך שאתה אחר ושונה ודווקא לטובה, ודווקא את זה, את מעלותיך, הם מתקשים להכיל. כאלה הם מצביעי גוש השינוי - הם אינם מוכנים להשלים עם החריגות היהודית, ולקבל את השנאה והחשדנות שהיא מעוררת אצל הגויים. אז הם ממשיכים לחלק ממתקים, צוחקים מהבדיחות הלא מצחיקות של הבריונים, ומקווים שהפעם זה יעבוד, והם יזכו סוף סוף להיות מקובלים.

"השמאל שכח מה זה להיות יהודים", אמר פעם איש חכם. חומש בראשית מזכיר לנו מה זה להיות יהודים, וכמה עתיק הקושי הכרוך בכך. ישמעאל מצחק את יצחק, יעקב ועשו מתרוצצים ברחם אימם, מריבים בנחלת שני העולמות, נאבקים על הבכורה ועל ירושת ברכת אברהם... מי שאינו קורא בתורה, מי שהסיפורים האלה אינם חיים בתודעתו, מניח שזו בעיה מקומית ופתירה; שאם רק נתנהג אחרת, הכול יסתדר. ככל שהמציאות טופחת לו על פניו, מתחזקת דבקותו הנואשת בקונספציה, כיוון שאין לו דרך אחרת להבין את מה שקורה בעולם. למאמיני גוש השינוי אין כלים להכיל את המתח האין־סופי הכרוך בלהיות העם הנבחר. הייעוד הזה ומשמעותו רחוקים מהם מאוד. שנאת נתניהו ושותפיו היא הרעיון שמסדר עבורם את המציאות, שנותן להם הסבר הגיוני לכל הזעם והתוקפנות שמסביב, ומאפשר להם להמשיך לחשוב שבאמת הם בסך הכול אנשים רגילים, נורמלים, כמו כולם, עם ככל העמים. לו רק היו מבינים שהתיאור "עם לבדד ישכון" אינו קללה, ושההבטחה "והייתם לי סגולה מכל העמים" אינה גזענות; לו רק היו מתחברים למורשתם ומפענחים מתוכה את פשר תפקידו של עם ישראל בעולם, אז היו גם מסוגלים להפנות את פניהם אל אחיהם, ולהתייצב יחד איתם אל מול אתגר קיומו המופלא של העם היהודי.

מיכל אסף קרמר

כשיש בשביל מה, מוצאים את הדרך

הרוב הפרלמנטרי של איזנקוט נתקל ביתרון הניסיון של גוש הימין המגובש. אך בסופו של דבר, מדינה אינה מנוהלת רק בספירת אצבעות - היא זקוקה לחזון ציוני ולמכנה משותף עמוק כדי לשרוד

הפוליטיקה הישראלית מספקת לנו בימים אלה שיעור מרתק בתורת המשא ומתן ובקבלת החלטות אסטרטגית. הרמטכ"ל לשעבר גדי איזנקוט קיבל את המלצותיהם של 67 חברי כנסת, אך המלצה אינה התחייבות, ורוב פרלמנטרי אינו בהכרח רוב קואליציוני. כאן מתגלה ההבדל בין כוח פוליטי על הנייר לבין כוח מיקוח אמיתי.

בתורת המשא ומתן קיים מושג מרכזי הנקרא BATNA - ראשי תיבות של Best Alternative to a Negotiated Agreement, כלומר החלופה הטובה ביותר העומדת בפני צד כאשר המשא ומתן נכשל. המושג פותח והוצג על ידי רוג'ר פישר, ויליאם יורי וברוס פאטון במסגרת פרויקט המשא ומתן של אוניברסיטת הרווארד, וזכה לפרסום בספרם Getting to Yes משנת 1981. הרעיון פשוט אך משמעותי: כוחו של צד במשא ומתן אינו נמדד רק בדרישותיו, אלא גם באפשרות שלו לקום מהשולחן ולבחור בחלופה אחרת. זה בדיוק המקום שבו הימין עדיין משמעותי במשחק.

לראש הממשלה המכהן בנימין נתניהו ולשותפיו יש יתרון של גוש פוליטי מגובש יחסית, עם אינטרסים משותפים וניסיון בשיתוף פעולה קואליציוני. מנגד, איזנקוט נדרש לחבר בין ליברמן, המתנגד לממשלה הנשענת על המפלגות הערביות, לבין מפלגות חרדיות שעדיין מחויבות לגוש הימין, ולמצוא נוסחת פשרה בסוגיית הגיוס. ככל שמספר השותפים הפוטנציאליים גדל, כך גדל גם מספר האינטרסים המתנגשים ונקודות הווטו.

אולם מעבר למספרים ולחלוקת התיקים, יש כאן שאלה עמוקה יותר: מהו המכנה המשותף שעל בסיסו ראוי להקים ממשלה בישראל, כזאת שתוכל לתפקד ולהוביל את עם הנצח?

מדינה כאמור אינה רק מסגרת פרלמנטרית לחלוקת סמכויות. מדינה היא סיפור משותף, זהות, ערכים ותחושת גורל. המכנה המשותף הציוני והזהות היהודית הם למעשה הבסיס הרחב לשותפות בין דתיים, חילונים, מסורתיים וחרדים. אין פירוש הדבר ויתור או התעלמות ממחלוקות קיימות, אלא הבנה שהיסודות הלאומיים עמוקים יותר מהמחלוקת הפוליטית הרגעית.

כאן אני מבקשת להיזכר בספרו של ויקטור פרנקל, 'האדם מחפש משמעות', שעיקרו שורטט עוד לפני השואה ויצא לאור ב־1947. פרנקל, המתאר את חוויותיו במחנות הריכוז, מצטט את ניטשה: "מי שיש לו למה לחיות, יוכל לשאת כמעט כל איך". בהמשך הוא מסביר כי כדי להשיב לאדם את כוחותיו הפנימיים, יש לסייע לו למצוא מטרה עתידית שלשמה יוכל להמשיך לחיות. הוא מוסיף תובנה עמוקה עוד יותר: לא רק מה אנחנו מצפים לקבל מהחיים, אלא מה החיים מצפים מאיתנו, ומהי האחריות שלנו להשיב להם במעשינו.

הדברים הללו רלוונטיים גם למנהיגות הלאומית שלנו. כאשר יש מטרה משותפת גדולה, אפשר למצוא פתרונות גם למחלוקות שנראות בלתי פתירות. כאשר אין חזון משותף, גם רוב פרלמנטרי מרשים עלול להתגלות כחיבור זמני ושברירי.

נתניהו והימין יכולים להמתין ולבחון את הסדקים במחנה שמנגד, אך גם עליהם מוטלת האחריות להרחיב את בסיס השותפות הלאומית ולא להסתפק בשימור הגוש הקיים. דווקא בשעה של איומים ביטחוניים ואתגרים חברתיים, ישראל זקוקה למנהיגות שמסוגלת להעמיד את טובת המדינה ואת עתידה מעל לשיקולים פוליטיים קצרי טווח.

בסופו של דבר, לא מי שאסף את מספר ההמלצות הגדול ביותר בהכרח ינצח, אלא מי שידע להפוך אינטרסים להסכמות ולבנות אמון. מדינה בכלל, ואת מדינת ישראל במיוחד, לא מנהלים באמצעות ספירת אצבעות בלבד. היא זקוקה ל"למה" משותף: לציונות, לזהות יהודית ולהמשך סיפור משותף טוב ומיטיב כאן בארצנו. כי כשיש בשביל מה, אפשר למצוא גם את הדרך.

הכותבת היא מרצה וחוקרת קבלת החלטות במנהיגות, חברת הנהלת חוג הפרופסורים לחוסן לאומי

עדי יונס

35 שנה אחרי מבצע שלמה, הקליטה עדיין לא הסתיימה

העלייה בשיעור האקדמאים בקרב יוצאי אתיופיה מעודדת, אך אינה מספרת את התמונה המלאה. עד שלא נצמצם את הפערים במקצועות ההנדסה ובתארים המתקדמים - מלאכת הקליטה לא תושלם

ארבעה עשורים אחרי מבצע משה וכ־35 שנה אחרי מבצע שלמה, עת ציינו השבוע את חג הסיגד, ראוי לשאול גם שאלה פחות חגיגית: האם מדינת ישראל כבר השלימה את תהליך קליטתם של יוצאי אתיופיה? הנתונים השנתיים שפרסמה לרגל החג הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה מלמדים שהתשובה, לצערנו, עדיין שלילית.

חשוב לומר, בהחלט חלה התקדמות. שיעור הזכאים לתעודת בגרות בקרב יוצאי אתיופיה עלה לאורך השנים, וגם במספר מקבלי התארים האקדמיים נרשמה עלייה, כאשר יוצאי אתיופיה היו 1.24 אחוזים מכלל מקבלי התארים, ומספרם אף גדל בשנה האחרונה ב־6.8 אחוזים, וזאת דווקא בשנה שבה מספר מקבלי התארים בכלל האוכלוסייה ירד ב־0.4 אחוזים.

אלה נתונים מעודדים, אבל אסור שהם יסתירו את הפערים שעדיין קיימים. כך לדוגמה, לצד העלייה בזכאות לבגרות, שעומדת כיום על 75.9 אחוז, כאשר משווים זאת לשיעור הזכאים בכלל האוכלוסייה שעומד על 86 אחוז, נחשפת תמונה אחרת, תמונה של פערים, שככל שמתקדמים במעלה הסולם האקדמי, נעשים בולטים יותר. בקצה הדרך, בזכאות לתואר שלישי, בעוד בקרב כלל מקבלי התארים השיעור עומד על כשני אחוזים, בקרב יוצאי אתיופיה הנתון צונח ל־0.3 אחוזים. תמונה עגומה בהחלט.

אבל גם מספרים אלה אינם מספרים את הסיפור כולו, שכן אין מדובר רק בשאלה של כמה לומדים, אלא גם מה לומדים. וגם כאן התמונה לא מעודדת. רק 6.4 אחוזים ממקבלי התארים יוצאי אתיופיה למדו במקצועות ההנדסה, לעומת 10.8 אחוז מכלל האוכלוסייה. המשמעות של הפער הזה חורגת הרבה מעבר לבחירת חוג באוניברסיטה. תחום הלימודים משפיע על אפשרויות התעסוקה, על רמת ההשתכרות ועל היכולת להתקדם כלכלית וחברתית במשך עשרות שנים. כאן נמצא בעיניי המבחן האמיתי של הקליטה, שכן כשאוכלוסייה שנמצאת בתת־ייצוג מוסללת בעיקר לתחומי לימוד שבהם אפשרויות ההשתכרות מצומצמות יותר, היא אומנם רכשה השכלה גבוהה, אך הפער הכלכלי והחברתי נותר.

אין פירוש הדבר שכל צעיר יוצא אתיופיה צריך ללמוד הנדסה. אקדמיה צריכה לאפשר לכל אדם לבחור את התחום שמתאים לכישוריו ולשאיפותיו. אבל בחירה חופשית אמיתית קיימת רק כאשר נקודת הפתיחה אינה סוגרת בפניו מראש מקצועות מסוימים.

לכן העבודה צריכה להתחיל הרבה לפני הקמפוס. אם רוצים לראות יותר יוצאי אתיופיה בהנדסה, במדעים, בטכנולוגיה ובתארים מתקדמים, צריך לחזק כבר בבית הספר את לימודי המתמטיקה, האנגלית והמקצועות המדעיים, לחשוף תלמידים לאפשרויות שנפתחות בפניהם ולוודא שפערים שנוצרו בגיל צעיר אינם הופכים למסלול שנקבע מראש. כאשר אותם צעירים מגיעים לאקדמיה, עצם הקבלה ללימודים אינה סוף המשימה אף היא.

לפני כשבוע השתתפתי בחתונתו של אחד מבוגרי התוכנית, וכמה מחבריו לתוכנית ציינו בפניי שאילולי הליווי שהתוכנית מציעה, הם לא היו מכהנים כיום בתפקידי קצונה ביחידות טכנולוגיות. הם לא דיברו רק על המלגה או על הסיוע בלימודים, אלא על המעטפת, על מי שדחף אותם קדימה, ועל החיבורים שנוצרו עבורם לעולם המקצועי. המפגש הזה הזכיר לי שוב שמוביליות חברתית אינה נוצרת רק באמצעות תעודת תואר. היא נוצרת כאשר צעיר מצליח להיכנס לתחום שיש לו אופק, להתמיד בו, לצבור ניסיון ולהתקדם לתפקידים משמעותיים.

יש מי שעשוי לשאול מדוע, עשרות שנים לאחר גלי העלייה הגדולים, עדיין יש צורך בתוכניות ייעודיות ליוצאי אתיופיה. בעיניי, הנתונים עצמם מספקים את התשובה. כל עוד נקודת הפתיחה אינה שווה, כל עוד קיים תת־ייצוג באקדמיה ובמקצועות מסוימים, וכל עוד הפער הולך וגדל בדרך לתארים המתקדמים, אי אפשר לומר שעבודת הקליטה הסתיימה.

השקעה בחינוך ובהשכלה גבוהה אינה רק מדיניות קליטה, היא השקעה במוביליות חברתית. היא הדרך להפוך את העלייה לישראל לא רק להצלחה ציונית והיסטורית, אלא גם להצלחה חברתית וכלכלית של הדורות שגדלו כאן. כמי שעומד בראש תוכנית שנועדה לסייע ליוצאי אתיופיה להשתלב ולהצליח באקדמיה, יש לי משאלה אחת לקראת חג הסיגד: שיגיע היום שבו התוכנית הזאת כבר לא תהיה נחוצה, וגם התפקיד שלי יהפוך ללא רלוונטי. זה יהיה היום שבו לא נצטרך עוד לדבר על צמצום פערים, משום שהם פשוט לא יהיו שם.

הכותב הוא רכז התוכנית ליוצאי אתיופיה במרכז האקדמי לב

לנירית ויפתח קפלן
ברכות לנישואי הבן
נוה יהודה עם רנן
יהי רצון שיהא ביתם בניין עדי עד
בשבע

לאופירה וארז אבישי
ברכות לנישואי הבת
טל עם אילון
יהי רצון שיהא ביתם בניין עדי עד
בשבע

פוליטיקה של ציידים

פרשת תולדות חוזה בדיוק מדהים את הבריתות הפוליטיות, הפרוגרסיביות העיוורת והמאבק על ארץ ישראל - כיצד תרבות הציד וההרס מנסה להכניע את הרוח, ואיך בונים מולה אמת יהודית שורשית

בפרשת תולדות אנו נפגשים עם כמה דמויות שתשמשנה כאבות־טיפוס לדרכי חיים שונות. שתיים מהדמויות הן עשו ויעקב. עשו נקרא כך כי נולד "עשוי", שעיר ומגודל. הוא צייד במקצועו, אדם שיודע להעביר דברים לצד שלו. באנושות מקננת לאורך כל ההיסטוריה השאיפה להיות "צייד", להרגיש "עשויים" בכך שאנחנו מנצחים את השני. מעשו יצאה מלכות אדום, המלכות הרביעית - רומא וממשיכיה, הנצרות והתרבות המערבית. תרבות שתופסת את העולם הזה כשלם מצד עצמו. הטבע הוא הכול, אין מציאות מעבר לו, ועלינו להפיק ממנו את המרב. הדרך להשיג את המבוקש בעולם כזה, שמנסה להזין את עצמו, היא הציד. חוויית ההשתלטות והניצחון.

רומא, הממשיכה של עשו, פיתחה את הניצחון המהיר, המיידי והאלגנטי. יוליוס קיסר, ראשון הקיסרים הרומאים, ניצח בקלילות ממלכה אסיאתית קטנה, ואזי שיגר לסנאט הרומאי איגרת שחצנית שכללה את שלוש המילים: "באתי, ראיתי, ניצחתי" (ויני, וידי, ויצ'י). מעולם לא נוסחה בדיוק רב יותר עמדת הנפש האלילית, מלאת ההיבריס והשאיפה להישגיות מיידית.

ממשפטים מעין אלו התרקם גם חלומו של בן המאה ה־21, המשופע בטכנולוגיות ובמשאבים אדירים, להשיג כל דבר באופן מוחץ וללא מאמץ, בניצחון בנוק אאוט, כמו בזירת האגרוף. הציד הקדום התחלף בעולם המודרני בצפייה במשחקי ספורט, במשחקי מחשב אלימים, בתוכניות ריאליטי או בתוכניות מצלמה נסתרת שמטרתן לתפוס מישהו בקלקלתו. כך יכול האדם לשבת על הכורסה בבית, מול המרקע, ולהרגיש צייד.

ישנם סוגים שונים של ציד: לקחת בכוח מן השני; לגנוב; לרמוס ברגל גסה את מי שנדמה שמאיים עליך; להשליט טרור משפטי; להרוס לאנשים טובים את החיים; לאיים לסגור את מכינת עלי ולחנך מחדש את הציונות הדתית.

יש ציד מתוחכם יותר: "כי ציד בפיו", דורשים חז"ל שעשו היה טיפוס מתוחכם שידע להיות שקרן ומניפולטיבי. הוא צד את יצחק בשאלות מתחסדות כמו "כיצד מעשרין את המלח?" על מנת להפיל אותו בפח. הוא ניהל קמפיין מתוחכם על "ברית משרתים" והבטיח לפני הבחירות שהוא יקים ממשלה ציונית; דקה אחר כך כבר ניסה לקנות את החרדים שישבו איתו. המקובלים דורשים ש"עשו" בגימטרייה "שלום". עשו מוכן למכור את בכורתו תמורת הנאה חומרית של נזיד עדשים, ואין לו שום בעיה למכור ערכים תמורת שלום זמני ושלטון מדומיין.

באיזשהו שלב עשו כבר מאבד את זה לגמרי: "וילך עשו אל ישמעאל וייקח את מחלת בת ישמעאל בן אברהם אחות נביות על נשיו לו לאישה". עשו מרגיש טוב מאוד עם ישמעאל. פרוגרסיביות כוחנית נוהגת לכרות בריתות עם פראי אדם; במחשבה שהם יעשו לה את העבודה. עשו מסוגל לכרות ברית עם גיס חמישי כדי להילחם באחים שלו. הוא מוכן להקים ממשלה עם ערבים תומכי טרור כדי להפיל את מדינת העם היהודי.

קול יעקב וידי עשו

יעקב לעומת זאת הוא טיפוס אחר: יעקב נקרא על שם העקב, האיבר הנמוך בגוף האדם שאיתו צועדים ומתקדמים הלאה. הוא "איש תם יושב אוהלים", הוא לא עסוק בלצוד אף אחד, אלא בונה בשקט ובבטחה את בית ישראל. אדם ישר שפיו וליבו שווים.

שורש הוויכוח בין רבקה ליצחק הוא מי ימשול וישפוט בעולם המעשי. יצחק מודע ל"תכשיט" עשו שגדל אצלו בבית, לחומרנות ולסתמיות שלו, אולם נראה לו שאנשים מסוגו של עשו - ציידים העשויים ללא חת - נצרכים לניהול העולם. יעקב נראה לו תמים מדי, איש תורה ענוג. איך בחור ישיבה יהיה שר אוצר? איך בן תורה יהיה ראש שב"כ? איך אפשר לנהל פוליטיקה בלי לשקר? רבקה לעומת זאת, שגדלה בבית עם לבן, מכירה ויודעת שאנשים מסוגו של עשו לא רק בעייתיים מבחינה רוחנית, אלא הם סכנה לחיים המעשיים.

רבקה מציעה ומצליחה להעמיד שילוב אידאלי: "הקול קול יעקב והידיים ידי עשו" - מערכת שיונקת מקולו של יעקב, ערכי נצח יהודיים, ודווקא מתוך כך היא עם "ידי עשו" - מעשיות מדויקת שיודעת להיות נוקשה בדיוק במקום שצריך. כאשר האמת ברורה, גם העולם המעשי מתנהל באופן ראוי יותר.

רבקה מציעה ומצליחה להעמיד שילוב אידיאלי: "הקול קול יעקב והידיים ידי עשו" – מערכת שיונקת מקולו של יעקב, ערכי נצח יהודיים, ודווקא מתוך כך היא עם "ידי עשו" – מעשיות מדויקת שיודעת להיות נוקשה בדיוק במקום שצריך. כאשר האמת ברורה, גם העולם המעשי מתנהל באופן ראוי יותר

לא להתבלבל: יש רגעים בהיסטוריה שבו נדמה שה"עשווים" מצליחים, אבל זו הצלחה מדומיינת לטווח קצר. השמאל יכול להמשיך במשחקי הנדמה לי שהוא יקים ממשלת מיעוט לא ציונית שתחזיק מעמד; זה לא יקרה. הפרוגרסיבים בארצות הברית יכולים לדמיין שהאסלאם חבר שלהם, הם ילמדו בדרך הקשה שזה לא עובד. בינתיים אנחנו נמשיך להשמיע את קול יעקב יחד עם ידי עשו.

אנשי הקול קול יעקב יחד עם ידי עשו ממשיכים לבנות את מה שצריך, ולא מתרגשים לא מהעשווים ולא מהישמעאלים. בסופו של דבר "ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו, והייתה לה' המלוכה. ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד".

תרבות סתימת הבארות

עוד ציר בפרשה שלנו הוא ציר פלישתים-יצחק. הפלישתים, שמוצאם בכלל מ"כפתור" (האי כרתים), פולשים לארץ לא להם ומתיישבים בערי החוף הדרומיות. התכונה המאפיינת אותם על פי חז"ל היא ציניות (עבודה זרה יח: "פלישתים ליצנים הם"), מלשון "מבוי מפולש" (פתוח מכל צדדיו) - תרבות ללא גבולות ומעצורים. פרוגרס על סטרואידים.

לפלישתים יש תפקיד בחיים - לסתום את הבארות שחפרו אברהם ויצחק. כאשר אדם מלא בתחושת סתמיות וריקנות בחיים, הוא סותם בציניות בארות שחפרו אחרים, ומונע גם מעצמו מים חיים. הם רואים את ההצלחה של יצחק, "ויקנאו אותו פלישתים". הרד"ק מסביר שהפלישתים אמרו ליצחק "גם לך גם לנו לא יהיה". או בלשונו של הרש"ר הירש, "סתמו את הבארות בשמחה לאיד".

בהתאם לזאת יש עוד מאפיין של הפלישתים: הם נלחמים בלאומיות של עם ישראל. הפלישתים יכולים לסבול איכשהו שהיהודים חיים באופן מבודד, מושפלים ומדוכאים; אולם כאשר היהודים הופכים לאומה חזקה עם כלי מגן - הקנאה מוציאה אותם מדעתם: "וחרש לא יימצא בכל ארץ ישראל כי אמרו פלישתים פן יעשו העברים חרב או חנית" (שמואל א' יג, יט).

הפלשתינאים, שמכנים עצמם כך על שם הפלישתים הקדומים (למרות שכמובן אין שום קשר גנטי), מתמחים בסתימת בארות. הם יחריבו את חבל גרר - גוש קטיף - ויהפכו חקלאות פורחת לשממה. יביטו בהצלחה של מדינת ישראל ויוריקו מקנאה; הם עוד יסבירו בציניות שזה "מאבק נגד הכיבוש".

מול הפלישתים ניצב יצחק. הפלישתים מנסים לקחת את "אחותו", סותמים את הבארות ללא סיבה. ואז, בציניות מדהימה, אבימלך מלך פלישתים ופיכול שר צבאו מספרים לו ש"עשינו עימך רק טוב". יצחק לא מתרגש מהם אלא חופר שוב את הבארות. הוא מתגבר ומקים מחדש את כל היישובים שהוחרבו בסתמיות.

לא פשוט לחפור בארות שסתמו פלישתים. בפעם הראשונה הוא לא מצליח, ולכן קוראים לבאר "עשק", מלשון עושק; גם בפעם השנייה הוא לא מצליח, ולכן קוראים לבאר "שטנה", מלשון שנאה; בפעם השלישית הוא מצליח וקורא לבאר "רחובות", מלשון הרחבת החיים - "כי אתה הרחיב ה' לנו ופרינו בארץ".

שאל את הרב
בשיתוף: Yeshiva.org.il

מדוע פעלה רבקה מאחורי גבו של יצחק?

שאלה: מדוע רבקה אימנו לא פנתה ישירות אל יצחק אבינו להאיר את עיניו שעשיו אינו ראוי לברכות ולכן יש לברך את יעקב אבינו, אלא פעלה מאחורי גבו וגרמה להרבה אנרגיות שליליות במשפחה? אפשר לראות, למשל, בסיפור מקביל של הדור הקודם, ששרה אימנו פנתה ישירות אל אברהם אבינו ואמרה לו: "לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק" וזכתה אפילו לגיבויו של הקדוש ברוך הוא.

תשובה: ההבדל בין יצחק לרבקה לא היה בידיעת העובדות, אלא בגישות השונות בנוגע לשאלה כיצד יש לפעול במקרה זה, ומסתבר שיצחק ורבקה אף שוחחו על כך, אך עדיין היו חילוקי דעות ביניהם. רצונו של יצחק היה להכניס גם את עשיו לעם הנבחר, כלומר שגם הוא וצאצאיו יפעלו למען הופעת ה' בעולם, וכך ה' יופיע גם דרך הכוחות המעשיים והגשמיים שיש לעשיו, אולם רבקה הבינה שעשיו רחוק מדי ולא יוכל לבצע את התפקיד, ועדיף שגם הופעת שם ה' בעולם בכוחות המעשיים תהיה דרך יעקב, וכך לבסוף זכה יעקב גם בברכה של השפע הגשמי.

הרב יאיר וסרטיל

המצוות של יצחק אבינו

שאלה: מדוע יצחק אבינו לא נצטווה בשום מצווה, וזאת בניגוד לאברהם אבינו שנצטווה על ברית המילה ויעקב אבינו שנצטווה על גיד הנשה? אף מהסיפורים על יצחק אבינו לא לומדים שום הלכה, וזאת בניגוד לאברהם אבינו, שמהסיפור על הכנסת האורחים שלו לומדים כמה הלכות, או לפחות הנהגות טובות, הנוגעות לדיני הכנסת אורחים.

תשובה: ליצחק היה דבר אחד שהגדיר את כל חייו: בגיל 37 הוא מסר את חייו לקדוש ברוך הוא בעקדה, וזה העניין הכי גדול שמקיף הכול. יצחק הצטווה "גור בארץ הזאת". הוא היה עובד האדמה היחיד מהאבות. זה ציווי גדול מאוד, וזה היה הציווי שלו.

הרב שמואל אליהו

גילה, רינה ומנוחה

שאלה: במנחה של שבת אומרים: "אברהם יגל, יצחק ירנן, יעקב ובניו ינוחו בו". מדוע נבחר "יגל" לאברהם, "ירנן" ליצחק, ומנוחה (בשונה מגילה ורינה) ליעקב ובניו? ועוד ידוע הביטוי "יגל יעקב". אם כן, מדוע נבחרו התיאורים השונים לכל אחד מהאבות דווקא במנחה של שבת?

תשובה: מבואר באבודרהם כך: אברהם אבינו - יגל בליבו בשבת קודש. יצחק אבינו (שהוא קרוב יותר לבני יעקב מאשר אברהם) - ירנן בה בקול. כך הם מגיבים כשרואים כי יעקב ובניו נחים בשבת. יעקב אבינו כבר נזכר עם בניו, כי מחמת קרבתו אליהם כבר זכה להיות חלק ממנוחת השבת. בספר שיבולי הלקט (סימן קכו) מבואר שדווקא אצל יעקב נאמר "ובניו", כי מאברהם ויצחק יצאו בנים שאינם נחים בשבת, והם ישמעאל ועשיו.

על יעקב נאמר "יגל" בהקשר אחר - "מי ייתן מציון ישועת ישראל בשוב ה' שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל" (תהילים יד, ז), וכך דרשו חז"ל: "לא היה צריך לומר אלא 'יגל אברהם יצחק ויעקב וישמחו ישראל', אלא למה 'יגל יעקב'? לפי שיעקב מצטער כשישראל מצטערים וכשהם בצרה, לפיכך כשתבוא הגאולה לישראל הוא שמח עימהם, 'יגל יעקב ישמח ישראל'- אימתי 'יגל יעקב'? כשישמח ישראל" (פסיקתא רבתי מא, תקעו). יעקב אבינו מיצר בצער בניו ביותר, ולכן כאשר מגיע יום הגאולה והעם שמח, יעקב הוא הראשון שישמח ויגל בשמחתם.

הרב רפאל וסרטיל

מאמרים ותגובות למדור ניתן לשלוח לכתובת eshilo777@gmail.com (המערכת אינה מתחייבת לפרסם את המאמרים שיתקבלו)

קוראים על דברים שקורים

אליעד סעדה

מהמדים למטבח: מסעדת שף חלבית חדשה בחולון

סצנת הקולינריה מתחדשת בימים אלו עם פתיחתה של מסעדת השף "נח" בחולון. מאחורי המיזם עומדים חמישה חברים, קציני צה"ל לשעבר שהכירו עוד בבה"ד 1. בעקבות אירועי השבעה באוקטובר, החליטו החמישה לפשוט מדים, לשלב כוחות ולהתמסר יחד לעולם המסעדנות.
שם המסעדה נבחר בהשראת תיבת נח המקראית, כדי לספק לאורחים חלל עוטף ומודרני. על הצד הקולינרי מופקד השף יניר אלנשיא, ששב ארצה לאחר חמש שנים כשף בקוסטה ריקה. אלנשיא רקח תפריט פיוז'ן המשלב השפעות ממרכז אמריקה, קלאסיקה צרפתית ודגי ים. בין מנות הדגל: סביצ'ה לברק על יוגורט יווני, צלעות תירס אסיאתיות, טורטליני פולנטה וסיגר כרישה.
תפריט הבר מסתיר מחווה מרגשת לחברם, מפקד צוות בימ"מ רפ"ק אלכסיי (לושה) שמקלוב הי"ד. לזכרו נרקח קוקטייל מיוחד, ולצידו ציטוט מיומנו: "אני נלחם את המלחמה הטובה... בשביל שהטוב ינצח את הרע".
המסעדה ממוקמת ברחוב הכישור 45, ופועלת תחת כשרות רבנות חולון (חלב ישראל, ירקות גוש קטיף). שעות הפתיחה הן בימים א'-ה' בין השעות 19:00–01:00, ובימי שישי בין 11:30–15:00.

HOKA מציגה את ה- Mach 7 נעל אימון דינאמית למהירות יומיומית

מותג הריצה HOKA משיק את ה-Mach 7, נעל אימון דינמית ורב-שימושית המיועדת לרצים השואפים להגביר קצב. תחת המסר של מהירות יומיומית, הדגם החדש מציע שילוב אידיאלי בין משקל נמוך, קלות תנועה והשיכוך האייקוני של המותג, המגן על הרגליים לאורך כל הדרך.
הדור השביעי בסדרה לוקח את הנוסחה המוכרת צעד קדימה ומייצר חוויית ריצה משופרת. הנעל מאופיינת בתחושה אווירית במיוחד, המאפשרת רעננות גם בריצות ארוכות ובאימוני אינטרוולים. העיצוב הזיזי והזורם מתרגם את מבנה הנעל לתנועה חלקה וטבעית, בעוד שתרכובת הסוליה מעניקה החזר אנרגיה מהיר שמרגיש כמו קפיץ בכל נגיעה בקרקע.
בנוסף, הנוחות מתחילה כבר בשלב הנעילה הודות לגפה חדשה ומאווררת, העוטפת את כף הרגל בדיוק מרבי ומעניקה יציבות וביטחון בפניות וביריידות תלולות. הדגם, שאידיאלי לאימוני מהירות ולריצות שגרתיות, זמין כעת לרכישה בסניפי רשת weshoes ובאתר החברה.

סגולה לישועות ביוזמת ארגון 'חסדי נעמי'

לקראת יום ההילולא של רבי אברהם דב בער מאווריטש, בעל ה"בת עין", שיחול בי"ב בכסלו, נערך ארגון החסד "חסדי נעמי" למעמד תפילה מיוחד.
הצדיק, הטמון בעיר צפת ונפטר ללא זרע של קיימא, הבטיח לפעול ישועות למען הזקוקים לזיווגים ולזרע של קיימא. סגולה זו מובטחת למי שידליק נר ויתרום לעילוי נשמתו.
גם השנה, תלמידי חכמים מטעם הארגון יעלו לציונו בצפת להעתיר עבור התורמים. הציבור מוזמן למסור שמות, כאשר התרומות יוקדשו לסיוע קריטי לנזקקים, יתומים ואלמנות.
החיבור מהווה זכות גדולה ביום ההילולא, ומשלב תפילת צדיקים עם צדקה טהורה. למסירת שמות ולתרומות ניתן לפנות לאתר הארגון או אל מוקד: 1800-677-777.

לראשונה: עיטור ראש העיר לנשים פורצות דרך בירושלים

לרגל 60 שנה לאיחוד ירושלים, יעניק ראש העיר משה ליאון לראשונה את "עיטור ראש העיר לנשים פורצות דרך" לשש נשים ירושלמיות, שנבחרו מתוך 179 מועמדויות שהוגשו על ידי הציבור. האות החדש מוקיר נשים שהפגינו מצוינות ותרומה מכוננת לפיתוחה וחוסנה של הבירה.
שש הזוכות הן: עו"ד אפרת שהם הילדסהיימר (מנהיגות ציונית), אתיה דן (נוער בסיכון), הדסה רלב"ג (תעסוקת חרדיות), השפית טלי פרידמן (תיירות קולינרית), יעל אביטל (חינוך מיוחד) ופרופ' ליאת אפלבום (חדשנות רפואית).
ראש העיר, משה ליאון, בירך: "ירושלים שופעת נשים משפיעות. בשנת ה-60 לאיחוד, כל זוכה היא סיפור של נתינה, מנהיגות ועשייה יוצאת דופן. אני מודה להן על תרומתן לשגשוגה של העיר".

הפנינג אופנה לחולי סרטן בבית אורנית של עזר מציון

צילום: עזר מציון

העשרות ילדים ומבוגרים המתמודדים עם מחלת הסרטן נהנו בשבוע שעבר מחוויה מיוחדת בבית אורנית של עמותת "עזר מציון" בפתח תקווה. במשך שלושה ימים הפך המקום למתחם שופינג חגיגי, בו חולקו למשתתפים ללא עלות בגדים, נעליים ואביזרי אופנה חדשים.
האירוע המרגש התאפשר הודות לתרומה נדיבה של חברת VANS, שהעמידה לרשות העמותה מגוון רחב של פריטי אופנה ממותגים. המשתתפים, שזוכים למעטפת תמיכה מהעמותה לאורך השנה כולה, נהנו מרגעי הפוגה משגרת ההתמודדות המורכבת ומילאו שקיות בהתחדשות ושמחה.
יומי דז'ילובסקי, מנהל המחלקה לילדים חולי סרטן בעמותה, סיכם: "לראות את המשתתפים בוחרים לעצמם בגדים חדשים ויוצאים עם חיוך גדול, זו מתנה בפני עצמה".

תוכנית "הזאבים" בבנימין: מיליון שקלים לפיתוח חיי הלילה

מועצת בנימין משיקה את תוכנית "הזאבים" בהשקעה של מיליון שקלים, לפיתוח חיי הלילה, התרבות והקולינריה באזור. המהלך נולד בעקבות סקר שהצביע על ביקוש גובר למקומות בילוי קרובים לבית מצד הצעירים.
למסלול הליווי נבחרו 11 יזמים ובעלי עסקים מקומיים, שצברו יחד 3,160 ימי מילואים במלחמה. היזמים יזכו לליווי מקצועי של אנשי עסקים בכירים שישמשו כמנטורים. בסיום התוכנית יוענקו מענקים בהתאם להתקדמות המיזמים, והתושבים יבחרו את "חביב הקהל".
ראש המועצה, ישראל גנץ: "היזמים מבטאים את הרוח של בנימין: אנשים שמוסרים את נפשם למען עם ישראל, ובמקביל ממשיכים ליזום ולהפריח את האזור בעסקים ובמקומות בילוי".

צילום: האקדמית שאנן

חלום העלייה מבעד לעיני הילדים: חגיגות הסיגד בקריית שמואל

ילדי אשכול הגנים בקריית שמואל חגגו את חג הסיגד בפעילות מרגשת, בשיתוף סטודנטיות מהחוג לגיל הרך באקדמית שאנן. במרכז המפגש עמדה שרה אדנני, רכזת שירותי התמיכה בעולים חדשים במכללה, ששיתפה בסיפור העלייה של משפחתה מאתיופיה לישראל.
באמצעות סיפור, שירה וצלילים, המחישה אדנני את המסע המאתגר והכמיהה לירושלים, וכן את האומץ שנדרש ממשפחתה לצאת לדרך ארוכה ומפרכת יחד עם שני ילדים ותינוק בן 40 יום בלבד.
ראש החוג, ד"ר אורנה שניידר, סיכמה: "תודה לשרה על המפגש המרתק והזכות להעניק לנו ולילדים הזדמנות להכיר מקרוב את משמעות החג ואת סיפור העלייה של יהודי אתיופיה".

משלבים כוחות: מחקר משותף להרצוג ולאקדמית חמדת

חוקרים ומרצים ממכללת הרצוג ומהאקדמית חמדת התארחו באוניברסיטת אריאל ליום עבודה שנועד לחזק קשרים מקצועיים ולעודד יצירתיות מדעית.
פרופ' מלי שלמון דיבון פתחה בהרצאה על דרכה המחקרית, ולאחריה התקיימה עבודה על מחקרים משותפים, בהשתתפות נשיא האוניברסיטה פרופ' אהוד גרוסמן ונשיא חמדת פרופ' חיים שקד. את המפגש יזמו ד"ר חוי ששון, ד"ר מיכל שרייבר דיבון וד"ר גיא הלוי מהרצוג, לצד פרופ' אורנה שץ אופנהיימר וד"ר ציפי בבצ'יק מהאקדמית חמדת.
נשיא מכללת הרצוג, פרופ' אבישלום וסטרייך, סיכם: "שיתוף הפעולה הבין-מוסדי הוא נדבך מרכזי בקידום המחקר והעשרת עולם ההוראה".

מכללת עזריאלי מנציחה את אייל חיימובסקי ז"ל

המכללה האקדמית להנדסה עזריאלי בירושלים קיימה טקס מרגש לזכרו של אייל חיימובסקי ז"ל, מנכ"ל הרשות לפיתוח ירושלים וחבר הוועד המנהל. בטקס נחשף כי האולם המרכזי במתחם האקסלרטור ייקרא מעתה על שמו, כאות הוקרה לפועלו.
חיימובסקי פעל רבות לחיזוק הקשר בין האקדמיה לתעשייה, והיה גורם משמעותי בהקמת ותקצוב מתחם הסטארטאפים, המשמש בית לעשרות חברות הזנק באקוסיסטם הירושלמי.
את הלוט הסירו נשיאת המכללה פרופ' תמר רז-נחום, יו"ר הוועד ירון רביד, ורעייתו אביגיל. **מנכ"ל המכללה וסגן הנשיאה, עו"ד עמית פרסיקו:** "אייל היה שותף לחזון להפוך את המכללה למנוע צמיחה. מורשתו תמשיך לחיות כאן בכל מיזם שיצמח בין כותלי המכללה".

צילום: דוברות מועצה אזורית שפיר

ערב השראה לסטודנטים מלגאי מועצה אזורית שפיר

במסגרת פעילות מרכז הצעירים במועצה האזורית שפיר, נערך השבוע ערב מעורר השראה למלגאיות ולמלגאים של המועצה, המשלבים לימודים אקדמיים אינטנסיביים עם תרומה משמעותית לקהילה. המפגש המיוחד עסק בהגשמת חלומות, הצבת יעדים ברורים וחיזוק המעורבות הקהילתית.
במהלך הערב שיתפו הסטודנטים בשאיפותיהם, בחנו דרכים להפוך רעיונות למציאות, ויצרו לוחות חזון אישיים וקהילתיים המשקפים את רצונם לחולל שינוי חיובי ביישוביהם. המלגאים מקדישים מזמנם לטובת הקהילה ומביאים עמם רוח צעירה ויוזמה.
ראש המועצה, אדיר נעמן: "הצעירים שלנו הם דור העתיד והכוח המניע".

כלכלה | אמציה סמקאי

amatzia@tlv-consulting.com

מכת פתיחה אמציה סמקאי

כשחוות השרתים מתחרות במזגן ובביסלי

ביום חמישי שעבר נפל הנאסד"ק ב־5.5%, היום הגרוע ביותר בוול סטריט מאז אפריל 2025, והוא נכנס לטריטוריית תיקון. הסיבה: החשש שהגל הכחול - קונגרס דמוקרטי ורוב דמוקרטי במדינות רבות ברחבי ארצות הברית - יקשה על הקמת חוות שרתים. בתחילת השבוע הירידות תוקנו חלקית, אבל החשש נשאר. והשבוע, ביום שלישי, הגיע הגל גם לתל אביב. קבוצת עזריאלי הודיעה כי רשת ההולכה הלאומית של נורבגיה, שבה היא מפעילה חוות שרתים, הקפיאה באופן זמני הקצאת קיבולת חדשה לחוות שרתים והשהתה את הטיפול בבקשות לחיבור ישיר. ההקפאה צפויה להימשך עד אוגוסט 2027. המניה ירדה ב־3%.

כדאי להתעכב רגע ולדבר על נורבגיה. זו מדינה שבוודאי לא חסרה לה אנרגיה. יש בה חשמל מתחדש בשפע, אקלים קר שמקרר את השרתים ותשתיות תקשורת מתקדמות. אם גם שם מקפיאים, סימן שהשאלה אינה כמה חשמל יש, אלא מי מחליט מי יקבל אותו. וכאן בדיוק נמצא הוויכוח האמיתי, והוא קדום הרבה יותר מעידן הבינה המלאכותית.

כשאנחנו קונים משהו, אנחנו לא בוחרים רק בין מוצרים. אנחנו בוחרים, בעקיפין, בין שימושים במשאבים. כל קילוואט שעה יכול לקרר את הסלון באוגוסט, לכבס כביסה, לייצר חטיף במפעל או לאמן מודל בינה מלאכותית. אי אפשר להשתמש באותו קילוואט פעמיים. ומי מחליט? במקומות שבהם תעריף החשמל נקבע באמצעות השוק החופשי, ההחלטה מתקבלת על ידי כולנו. אותו אדם שמשתמש בצ'אטבוט בעבודה, שמחכה לרכב האוטונומי ושחולם על רובוט שיקפל לו כביסה, הוא גם האדם שמדליק את המזגן בערב. הוא מתחרה, בלי לדעת זאת, בעצמו. המחיר מסכם מיליוני החלטות כאלה למספר אחד.

אם הציבור רוצה יותר בינה מלאכותית, יותר רובוטים ויותר מכל החידושים שעוד יגיעו, הביקוש לחשמל של חוות השרתים יעלה, ואיתו המחיר. ואז יעלה גם מחיר הפעלת מכונת הכביסה, ומחיר המזגן באוגוסט. וזה בסדר. מזגן יקר יותר באוגוסט אינו כשל שוק. הוא התוצאה של מה שהציבור עצמו בחר. מי שרוצה לבטל את התוצאה הזאת בעצם אומר שהוא יודע טוב יותר מהציבור מה הציבור רוצה.

אבל אם נהיה הוגנים, רוב המתנגדים לא חושבים שהם יודעים טוב יותר מהציבור. הבעיה שלהם עמוקה יותר: הם לא מאמינים במנגנון. הם לא מאמינים שההחלטות על הצריכה משקפות שוק חופשי. בעיניהם יש כאן קפיטליסטים מרושעים וציניים, שרוצים רק רווחים לחוות השרתים שלהם, ועושקים את הציבור כשהם לוקחים לו את החשמל. אני לא טוען שהשוק מדויק לחלוטין, ולא שכל החלטה שמתקבלת בו צוברת בתוכה את כל הידע שבעולם. אני טוען דבר צנוע יותר: השוק כנראה חכם יותר מהמתכנן שמתיימר לנהל את המערכת מלמעלה.

ולגבי הקפיטליסט המרושע, כדאי לזכור שגם הוא משלם את התעריף. מפעיל חוות השרתים מביא בחשבון את מחיר החשמל. אם הוא יתחרה מול המזגן והתעריף יעלה, גם לו החשמל יתייקר, והרווח שלו יקטן. הוא לא נמצא מעל משמעת המחיר, הוא נמצא בתוכה.

כמו כן, חוות השרתים אינה מתחרה רק במזגן. יש במשחק הזה עוד שחקנים, תעשיות שלמות. קחו לדוגמה את החטיף ביסלי. כשהחשמל מתייקר, ייתכן שלא ישתלם עוד לייצר ביסלי במחיר הנוכחי. ואז הציבור יחליט, בעקיפין, אם הוא מוכן לשלם עוד כסף על כל שקית. אם הוא מוכן - ישתלם לייצר ביסלי, ומפעל אסם ימשיך לצרוך חשמל. אם הוא לא מוכן - סימן שהציבור בעצם מעדיף מזגן על פני ביסלי. אף אחד לא שאל את הציבור ישירות, ואף ועדה לא התכנסה. ובכל זאת ההעדפה שלו התבטאה בדיוק.

עכשיו דמיינו מתכנן שמנסה לעשות את אותו הדבר. הוא צריך לדעת כמה חשוב לנו המזגן לעומת הביסלי, לעומת מכונת הכביסה, לעומת הבינה המלאכותית שמנסחת לנו מיילים ולעומת הרובוט שעוד לא הומצא. אין לו את המידע הזה, ואין דרך להשיג אותו. למחיר יש. הקפאת הטיפול בבקשות לחיבור חוות שרתים לרשת החשמל היא החלפה של ההעדפות של מיליונים בהעדפה של רגולטור אחד, או של פוליטיקאי אחד. והיא לא בחינם. מישהו משלם בחדשנות שלא מגיעה, במשרות שלא נוצרות ובתעשייה שפשוט עוברת למקום אחר.

ויותר מזה, ההקפאה מעלימה את האות. מחיר גבוה הוא לא רק כאב לצרכן, הוא גם הזמנה למשקיעים לבנות עוד תחנות כוח ועוד קווי הולכה. כשמקפיאים, האות נעלם, וההשקעה שהייתה מוזילה את החשמל לכולם לא מגיעה. המחיר מחליף את הרגולציה שמכתיבה לנו איך להתנהג, אבל הוא לא מחליף תכנון. רשת חשמל דורשת שנים של תכנון, וזה התפקיד של המדינה.

דווקא בארצות הברית, שממנה נבהל השוק, התמונה שונה ממה שהמשקיעים תמחרו. מושלת וירג'יניה הדמוקרטית דחתה במפורש הקפאה, אבל הטילה מס צריכה מיוחד על החשמל שחוות השרתים צורכות. זה לא מחיר, זו אפליה מיסויית שמעוותת אותו - חוות השרתים, המזגן והביסלי כבר לא משלמים מחיר שווה. באריזונה המושלת הדמוקרטית נבחרה מחדש ושום דבר לא השתנה. ובטקסס, גם אם המושל התחלף, הסנאט נשאר רפובליקני. כלומר, יש לשוק סיבה לדאגה, אבל הוא דואג מהדבר הלא נכון. הדמוקרטים לא אוסרים, הם מעוותים. הנזק אמיתי, אבל קטן ממה שתומחר, ואיש מהם לא העז להקפיא כמו נורבגיה.

זה הפיל שבחדר. גם ישראל דומה היום יותר לנורבגיה מאשר לטקסס או לוירג'יניה. ביולי הקפיאה רשות החשמל ל־140 יום את הטיפול בבקשות לחיבור חוות שרתים גדולות, ועכשיו היא מציעה בשימוע תקרה של 200 מגה־ואט לכל חווה. אבל דווקא כאן טמונה ההזדמנות שלנו. בנורבגיה ואצלנו מקפיאים. בארצות הברית יש חשש, ואני לא בטוח שהוא יתממש, אבל עצם החשש, עצם הממשל העוין וההתבטאויות העוינות כלפי חוות השרתים, מספיקים כדי שהן יחפשו בית אחר. מי שיפתח להן את הדלת ירוויח. ישראל יכולה לומר לחוות השרתים: בואו, יש לכם אצלנו מקום חמים ונעים, ויש לכם חשמל. נפעיל את הותמ"ל, נתכנן מהר, ניתן רישיונות מהירים, נרשת את הנגב בתחנות כוח ונאפשר לכם להקים שם חוות שרתים ולאמן מודלים ורובוטים.

זה לא סבסוד. חוות השרתים ישלמו מחיר אמיתי על החשמל שהן צורכות. המדינה תעשה רק את מה שהשוק לא יכול לעשות לבד - תפנה את הדרך, תקצר את זמני ההובלה ותאשר מראש את מה שלוקח שנים לאשר. בישראל תעריף החשמל עדיין אינו נקבע בשוק חופשי, אבל דווקא משום כך ההחלטה נתונה בידי הממשלה. היא יכולה להמשיך לתעדף בשבילנו, או לתת למחיר לעשות את העבודה ולמדינה לעשות את התכנון. זה דורש אומץ רגולטורי, וזה מונח לפתחה של הממשלה החדשה.

הכותב הוא ד"ר לכלכלה ומנכ"ל קבוצת הייעוץ תבור־סמקאי TCG

יותר מאלף מילים

היקף הבקשות לחיבור חוות שרתים בישראל בשנת 2026 עמד על כ־27 אלף מגה־ואט. זה פי שלושה מהצריכה הממוצעת במשק, ויותר מהשיא ההיסטורי של כ־17 אלף מגה־ואט ומתחזית שיא הביקוש של מבקר המדינה ל־2030 - 19.4 אלף מגה־ואט, תחזית שכלל אינה כוללת את חוות השרתים.

חשוב לסייג: מדובר בהספק מבוקש ולא בצריכה בפועל, וחלק ניכר מהבקשות ספקולטיביות ולא יתממשו. אבל זו בדיוק הנקודה. כך נראה ביקוש כשהמקום בתור אינו עולה דבר - כל יזם מגיש, לפעמים גם בכפילות. מחיר אמיתי למקום ברשת ותעריף שמשתנה בהתאם לביקוש והיצע היה מסנן מעצמו את הבקשות הלא רציניות.

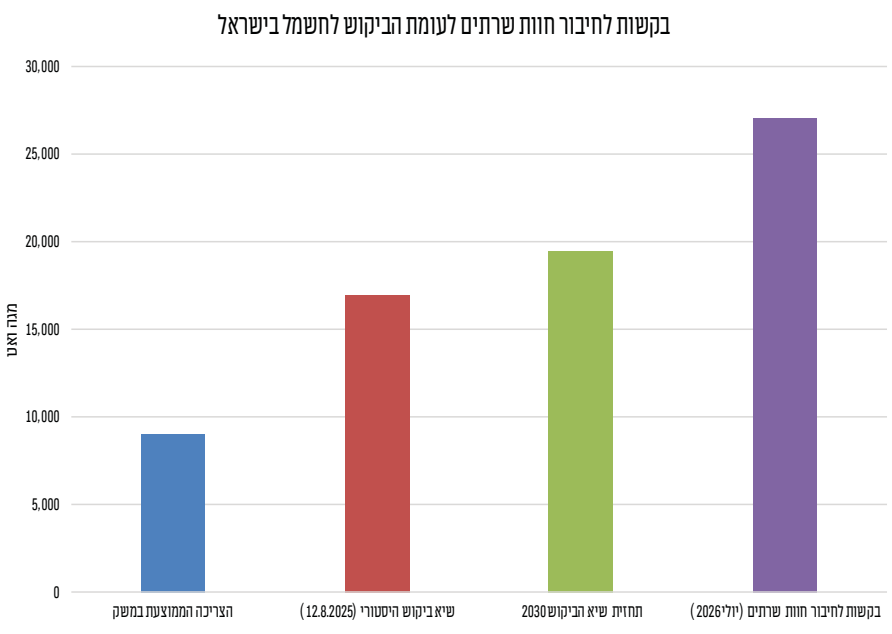

יש מושג צוות "כלכלה קלה"

משפט קוז: למי שייכים השמיים?

מה יקרה כאשר רחפנים יתחילו לבצע משלוחים מעל בתי המגורים שלנו? מצד אחד, חברות המשלוחים יחסכו זמן וכסף. מצד שני, בעלי הבתים יסבלו מרעש ומפגיעה בפרטיות. אם כן, למי צריכה המדינה להעניק את זכות השימוש במרחב האווירי?

הכלכלן רונלד קוז, חתן פרס נובל לכלכלה, הציע תשובה מפתיעה: בתנאים מסוימים, מבחינת היעילות הכלכלית, כלל לא משנה למי תוענק הזכות. נניח שהטסת רחפנים מעל בית מסוים חוסכת לחברת המשלוחים 1,000 שקלים ביום, ואילו בעל הבית מעריך את המטרד שנגרם לו ב־200 שקלים ביום. אם המדינה תעניק לחברה את זכות הטיסה, הרחפנים יטוסו. אבל מה יקרה אם דווקא בעל הבית יקבל את הזכות למנוע את הטיסה? החברה תוכל להציע לו 300 שקלים ביום בתמורה להסכמתו. בעל הבית יקבל פיצוי העולה על הנזק שנגרם לו, והחברה עדיין תחסוך 700 שקלים ביום. שוב, הרחפנים יטוסו.

זוהי התובנה העומדת בבסיס "משפט קוז": כאשר זכויות הקניין מוגדרות היטב והצדדים יכולים לנהל משא ומתן ללא עלויות, הם יגיעו לתוצאה יעילה מבחינה כלכלית, ללא תלות בשאלה למי הוענקה הזכות מלכתחילה. מה שישתנה הוא חלוקת הרווחים בין הצדדים.

אלא שכאן טמון הקושי. מה יקרה כאשר הרחפנים יעברו מעל אלפי בתים? האם חברת המשלוחים תנהל משא ומתן עם כל בעל בית בנפרד? העלות של גיבוש אלפי הסכמים עלולה להפוך טכנולוגיה משתלמת לטכנולוגיה שאינה כדאית כלל. כאן מתחדדת חשיבותה של האסדרה. ככל שעלויות העסקה גבוהות יותר, כך גדלה חשיבותה של ההחלטה למי להעניק את הזכות ובאילו תנאים. בעידן של מהפכות טכנולוגיות, לא די להמציא טכנולוגיה שמייצרת ערך כלכלי. נדרשים גם כללי משחק שיאפשרו לממש את הערך הזה.

הכותבים ממערכת דף הפייסבוק "כלכלה קלה", המנגיש כלכלה בשפה קלה ואקטואלית

על העייר נועם מדר

ההשפעות הממשלתיות על מדד תל אביב 125

נתחיל מהסוף: להערכתי, אם תקום ממשלה שתמסמס את ההישגים הצבאיים של השנתיים האחרונות, למדד ת"א 125 יש מקום לרדת עוד כ־10%, עד שיחזור לממוצע המכפילים של העשור שלפני המלחמה. זה לא תרחיש ודאי. אבל אחרי הבחירות, זה תרחיש שהשוק כבר לא יכול להתעלם ממנו.

למה המדד עלה?

העלייה החריגה בשנה וחצי שהסתיימה במאי 2026 הגיעה כמעט כולה מדבר אחד: התרחבות מכפילים. המשקיעים הסכימו לשלם יותר על כל שקל של רווח, והסיבה העיקרית לכך הייתה ההישגים הצבאיים. זה התחיל במבצע הביפרים בספטמבר 2024, אחרי שנה מדשדשת בבורסה. זה התחזק עם הניצחון ב'עם כלביא', וקיבל דחיפה מחודשת ב'שאגת הארי'. מאחורי כל שלב עמדה מחשבה אחת: שאנחנו בדרך למזרח תיכון חדש.

אולם מתחילת יוני, כשהתברר שהאמריקאים פועלים להשיג עם איראן הסכם שהשוק סובר שהוא רע לישראל, המכפילים התחילו לרדת. מה שעוד החזיק את המדד היו שלוש תקוות: שטראמפ יתהפך על האיראנים, שהמשטר באיראן ייפול, ושהמזרח התיכון החדש בכל זאת יגיע. ככל שהזמן עבר והתקוות האלה נגוזו, השוק הלך הצידה והנזילות ירדה. ואז הגיעו הבחירות ואיתן תקווה חדשה - לשינוי, לממשלת אחדות, לוודאות.

מה קורה אם התקווה נגוזה?

אחרי התוצאות, השוק עדכן את ההסתברויות. ממשלת אחדות נראית כרגע כתרחיש הפחות סביר, ועלתה האפשרות לממשלה שתבחר בדרך אחרת מזו של השנתיים האחרונות. איזו ממשלה תקום בסוף, אף אחד לא יודע. אבל כדאי להבין מה כל תרחיש אומר למדד. אם תקום ממשלה שתחזיר אותנו לעידן ההכלה, ההיגיון אומר שגם המכפילים יחזרו לרמות של אותו עידן. משם מגיעה הירידה הנוספת הצפויה - לא מקריסה של הרווחים, אלא מהחזרה של המחיר שהשוק משלם עליהם אל הממוצע שלפני המלחמה.

יש שני אירועים שיכולים להפוך את הטור הזה ללא רלוונטי: נפילת המשטר באיראן וממשלת אחדות. נכון לעכשיו שניהם נראים רחוקים. אבל בשוק שעלה בזכות התקווה, גם תקווה חדשה יכולה להחזיר את המכפילים למעלה מהר. בכנות, התחלנו בהתאמות בתיק עוד לפני הבחירות, והגברנו את הקצב אחרי שהתוצאות התפרסמו. זה לא הימור על ממשלה מסוימת, זה ניהול סיכון. כשהמכפילים של המדד נשענים על תרחיש אחד, והתרחיש הזה נחלש, אני מעדיף להיות זהיר עד שתהיה בהירות. בקיצור, המדד עלה בגלל תקווה, ובלי תקווה חדשה קשה לי לראות אותו מחזיק את המכפילים של היום.

הכותב הוא בעלים ומנהל השקעות ראשי בקרן הגידור 'אופורטוניטי גלובל' ומבעלי חברת GNA Sport&Finance לליווי פיננסי לספורטאים

הכתוב אינו מהווה ייעוץ השקעות ו/או תחליף לייעוץ המתחשב בנתונים ובצרכים המיוחדים של כל אדם. אין לראות במידע בסקירה זו כעובדתי או כמכלול כל המידע הידוע, ולכן אין להסתמך על הכתוב בה ככזה.

נחמדים מזהב הרב יצחק ליפשיץ

השגשוג הכלכלי, סכנותיו והבטחותיו

"ויגדל האיש וילך הלוך וגדל עד כי גדל מאוד. ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבודה רבה ויקנאו אותו פלישתים... ויאמרו ראו ראינו כי היה ה' עימך ונאמר תהי נא אלה בינותינו בינינו ובינך ונכרתה ברית עימך" (בראשית כו, יג-כח).

אין הצלחה כלכלית בלי יצירתיות, עבודה קשה והשקעה. כל אלה מניבות הצלחה. הבעיה היא שההצלחה איננה מובטחת גם כאשר משקיעים את כל המשאבים, ואפילו לא כאשר המזל מאיר פנים. את ההצלחה יש לשמר והדבר איננו קל. רבים הלוטשים עיניים לפירות ההצלחה, וצריך לדעת כיצד להבטיח את קיומה. דוגמה לכך היא מצב הדברים בעולם המערבי בימים אלה. אירופה וצפון אמריקה פיתחו את כלכלותיהן בכישרון ובהתמדה, אך ככל שהן מצליחות יותר כך הן שואבות אליהן מהגרים המכרסמים את פרי ההצלחה מבפנים.

פרשתנו מספרת את סיפורו של יצחק אבינו, שאף הוא הדוגמה המקראית להצלחה הגוררת איום, ביחד עם פתרון לבעיה. יצחק עמל ורואה ברכה בעמלו, אבל אנשי הארץ, הפלישתים, מקנאים בו וסותמים את הבארות שחפר. הבטחת ההצלחה איננה מושגת עד שיצחק מעגן את הצלחותיו בברית הקובעת גבולות ברורים בינו ובין הפלישתים.

יצחק ברח מעימות. עבדיו המשיכו לחפור בארות והפלישתים המשיכו לסותמן, אבל המאבק לא בא לידי פתרון עד שהעימות הסתיים בברית. ובברית יצחק לא נסוג מעמידה על עקרונותיו ואיננו מוותר על העמדת מצב הדברים על אמיתתו. "מדוע באתם אליי ואתם שנאתם אותי ותשלחוני מאיתכם" (בראשית כו, כז), טוען יצחק. הפלישתים מנגד קיבלו את דבריו בעיקר בגלל שהמקום היה בעזרו. נקווה שמעשי אבות יהיו סימן לבנים, ושהמקום יעזרנו כפי שסייע ביד יצחק.

הכותב הוא פרופסור לפילוסופיה ומחבר הספר 'כלכלה וערכי היהדות'

עצם העניין כפיר תשובה

כלכלה של טריליון לבדה לא תשפר את רווחת הישראלים

תחזית קרן המטבע הבין־לאומית שפורסמה החודש מקרבת את ישראל לרף היסטורי של כטריליון דולר בתוצר: השנה התמ"ג צפוי להגיע לכ־747 מיליארד דולר, ובשנת 2031 לכ־967 מיליארד. כבר לפני כשנה הצגתי חזון של טריליון דולר בתוך כחמש שנים, בהנחה שישראל תפעיל חמישה מנועי צמיחה ובהם הטמעת בינה מלאכותית בענפי המשק, שימוש מוגבר בטכנולוגיות עומק ועלייה איכותית מהמערב. כעת נדרש להפוך את התחזית האופטימית למציאות כלכלית, שתגדיל את הפריון ותרחיב את הצמיחה גם לענפים שמחוץ להייטק.

ההבחנה בין גודל המשק לרמת החיים חשובה במיוחד כעת. בנק ישראל צופה לשנת 2027 צמיחה של 7.5%, אך בניכוי הייצור של חברות ישראליות בחו"ל, התחזית היא לעלייה של 5.1% בפעילות המקומית. גם זו צמיחה נאה, שחלקה משקף התאוששות מהמלחמה. נוסף על כך, שקל חזק מגדיל את התוצר בדולרים בלי להגדיל בהכרח את הייצור. המבחן הוא התפוקה לשעת עבודה וכוח הקנייה.

לישראל יש הזדמנות לחבר בין שני חלקי המשק - הידע הטכנולוגי המתקדם והעסקים שיכולים להפיק ממנו יותר. בינה מלאכותית ורובוטיקה עשויות לאפשר למפעל לצמצם פגמים, למחסן לנהל מלאי ביעילות ולעסקי השירותים לקצר את זמן הטיפול בלקוחות. ככל שהפתרונות נעשים נגישים יותר, נפתח חלון להעלאת הפריון גם בעסקים שאינם מפתחים טכנולוגיה בעצמם. המהלך אינו מחייב לאמץ את מודל הרווחה האירופי. מדדי אי־שוויון בהכנסה הפנויה מושפעים ממיסים ומקצבאות, ולכן אינם לבדם בסיס להגדלת ההוצאה בישראל. נוכח צורכי הביטחון והחוב, הדגש צריך להיות על תעסוקה, מיומנויות וכושר השתכרות, לצד רשת ביטחון ממוקדת.

גם השוואת ההון לעובד במדינות אירופה דורשת זהירות. מפעל עתיר ציוד זקוק להון אחר מעסק שנותן שירותים. ישראל היא משק צעיר שכוח העבודה בו גדל במהירות, ולכן חלק מההשקעות נדרש כדי לצייד עובדים חדשים ולשמור על התשתיות לעובד. את כדאיות ההשקעות צריך לבחון בתוך ענפים ותהליכי עבודה דומים. החסם אינו תמיד כסף. בסקר שפרסמה הסוכנות לעסקים קטנים ובינוניים מ־2025, כמחצית מהעסקים שלא השתמשו בבינה מלאכותית לא הבינו כיצד היא יכולה לסייע להם. רכישת מנוי לתוכנה לבדה אינה מבטיחה שינוי בתפוקה. עסק זקוק לאבחון, לבחירת פתרונות ולהכשרת עובד שיפעיל את הכלים הללו ביעילות.

כדי להתגבר על החסם הזה, יכול משרד הכלכלה להפעיל דרך מעו"ף מערך מטמיעי AI: עסקים שיימצאו מתאימים יקבלו ייעוץ, הכשרה וליווי בסבסוד ניכר, ובמקרים מתאימים אף ללא תשלום, כשהבחירה תתבסס על פוטנציאל לשיפור הפריון, התאמת הפתרון ויכולת העסק להתמיד בשימוש בו. המטמיע יסייע בבחירת כלים לניהול מלאי, הזמנות או שירות לקוחות, ידריך את העובדים ויעקוב אחר התוצאות. הסיוע יהיה מוגבל בזמן ובהיקף, והעסק יתחייב להשתתף בתהליך. מדובר במהלך שכבר מקודם בעולם. ה־OECD המליץ לישראל על הכשרה לפיתוח מיומנויות AI, ובתוכנית Made Smarter באנגליה מוצעים לעסקים בתעשייה אבחון ותוכנית דיגיטלית במימון מלא, ומענקים לציוד ותוכנה.

עם זאת, יש להבחין בין הסיוע הממשלתי בהטמעת הטכנולוגיה ובין ההשקעה בציוד ובמערכות הנדרשות להפעלתה. בעוד שהמדינה תסייע במימון הייעוץ, ההכשרה והליווי, רכישת הציוד והטכנולוגיה תהיה בעיקר באחריות העסקים עצמם. כך ניתן לעודד את אימוץ הטכנולוגיות במשק בלי להטיל את מלוא עלות ההשקעה על משלם המיסים.

את ההצלחה צריך למדוד בשטח: פחות שעות עבודה למשימה, פחות טעויות ועלות נמוכה יותר ליחידת מוצר, בלי לפגוע באיכות. לאחר שנה יש לפרסם תוצאות ועלויות ולהשוות לעסקים דומים שלא השתתפו. כך יהיה אפשר להרחיב את המסלולים שמועילים ולתקן את אלה שאינם מצדיקים את ההוצאה. כדי שהפריון יגיע למשקי הבית יש לעקוב גם אחר השכר הריאלי, התעסוקה והמחירים.

זאת הדרישה המעשית לקראת תקציב 2027: להטמיע בינה מלאכותית בעסקים, לקבוע תנאי זכאות ברורים ולדרוש תוצאות. ישראל כבר הוכיחה שהיא יודעת לפתח טכנולוגיה שמשתמשים בה ברחבי העולם, האתגר הבא הוא להפוך אותה לכלי עבודה יומיומי במשק הישראלי.

הכותב הוא ד"ר לכלכלה ומומחה לתורת המשחקים ולקבלת החלטות, מרצה בחוג לכלכלה במכללה האקדמית רמת גן

עמיחי שילה

לתאגיד תקשורת דרוש עלה תאנה

AI

1 אחרי שמתנחלים מהסוג שקורא שמות לבתים במקום ליישובים נכנסו לגור בפאתי העיר יריחו, ארגון השמאל הקיצוני 'שוברים שתיקה' פרסם שאלוף פיקוד המרכז אבי בלוט ידע לפני כן על הכניסה הצפויה לבתים, והורה למתיישבים לשמור עליה בסוד מפני הצבא. בארגון השמאל, שלא ידוע בחדות המחשבה של אנשיו, אמרו על ההחלטה של האלוף "אין יותר דיפ סטייט מזה". חשוב להזכיר שמדובר בארגון שמציג כאילו אנשיו הם בוגרי צבא, למרות שכל בוגר צבא אמור לדעת שמפקד אינו צריך לחלוק כל מידע עם הפקודים שלו, אלא להפך. קוראים לזה שרשרת פיקוד. אולי בכלל הארגון הזה הוקם על ידי חפ"ש שהתעצבן שהרמטכ"ל לא משתף אותו בהחלטות החשובות.

2 אחרי שבפגישה שלו עם הנשיא אמר מנסור עבאס, שהוא למרבה הבושה חבר בכנסת ישראל, שזה פיקוח נפש להגיד שחמאס הוא ארגון טרור, השבוע פורסם שהוא דווקא מוכן להכיר בחמאס כארגון טרור תמורת שותפות אמיתית. למי בכלל אכפת מפיקוח נפש. אתם יודעים מה, במחשבה שנייה, גם אני מוכן להכיר בחמאס כארגון טרור בתמורה לפרס משמעותי. אגב, הטענה שהתקבלה בהתלהבות אדירה בשמאל כאילו מנסור עבאס בכלל לא תומך בחמאס, הוא פשוט מפחד ממנו, העלתה לי את התובנה שגם יחיא סינוואר עמד בראש החמאס רק בגלל שהוא פחד מה יעשו לו הקיצונים. למעשה לא ברור בכלל אם יש ערבי שבאמת תומך בטרור, ככל הנראה כולם פשוט מפחדים מה יעשו להם האחרים אם הם לא יגידו שהם תומכים בהשמדת ישראל.

3 עוד בטרם יבשו הפתקים בקלפי ומיד אחרי שהתבררו תוצאות הבחירות, החלו הטיהורים בתקשורת הממשלתית. העיתונאית והמגישה איילה חסון נדרשה על ידי התאגיד להתנצל על כך שאמרה שהנשים הבדואיות סובלות מאפליה ורובן מוכות. ואחרי שהיא התנצלה היא נדרשה להתנצל שוב, אבל הפעם עם טקסט שהם יכתיבו לה. היא סירבה, והודיעה שתעזוב את תאגיד השידור הציבורי, ובזאת היא מצטרפת לשורה ארוכה של עיתונאים ומגישים מימין שהודחו על ידי הנהגת התאגיד. מכיוון שמדובר בשיטה, ואי אפשר כבר לשתוק, אני מודיע פה רשמית שאני מבטל את המנוי ומפסיק להעביר את כספי המיסים שלי לתאגיד. אם בכל זאת רוצים בתאגיד להראות שהם לא הדיחו את איילה חסון בגלל שהיא ימנית, הם חייבים להביא עלה תאנה ימני אבל ממלכתי חדש, שיקבל חוזה טאלנט שמן. אני פנוי.

4 משפט נתניהו לא נגמר, אבל בקרוב הוא עלול להצליח להדיח את נתניהו מכס ראש הממשלה, ואז הוא מן הסתם ייגמר. רמז לזה אפשר לראות ברצון של השופטים לזמן את היועמ"שית לדיון מיוחד על תיק 4000, לאחר שנחשף בבית המשפט שבעצם לא כל כך בטוח שהתיק הזה מתעד עבירות של ביבי ולא של הפרקליטות. הגדיל לעשות ברוכי קרא, שנתן בערוץ 13 מונולוג על כך שהשופטים בתיקי נתניהו "איבדו את הדרך". בין השאר האשים ברוכי את השופטים שהם רצו להוריד את האישום בשוחד לפני שהם שמעו את כל עדי ההגנה - כאילו שעדי ההגנה הם אלה שאמורים לשכנע את השופטים שהאישום מוצדק. יש שיטענו שההתפתחות הזאת מוכיחה שמאז ומעולם המטרה של המשפט הייתה רק להוריד את נתניהו מהשלטון, אבל למעשה אני לא בטוח שיש מי שבכלל מכחיש את זה.

עמיחי מקים יישוב

כשצנעני הזמין אותי לשבת על קפה עם פאי לימון פצצה, ידעתי מיד שזה התחיל. מאז שאספקת החשמל ביישוב הפכה ליציבה יחסית וטכנאי הגז סיים לחבר לכולם את הכיריים, היה ברור לי שזה מתקרב. אבל הימצאותו של פאי לימון טרי אצל התימני הזה הבהירה לי מעל לכל ספק שתחרות האופה המוצלחת התחילה, וצפויים לנו כמה שבועות קשים.

מכיוון שחלק מהקוראים שלי הם מההתיישבות הוותיקה והם בטח שכחו כבר איך זה להקים יישוב, ואולי אפילו יש כמה קוראים שהם בכלל מגרעין תורני באיזה חור במרכז, אבהיר במה מדובר. בכל יישוב שקם יש משבצות מסוימות שצריך למלא: מי הרבש"ץ, מי הגבאי, מי אחראי על הקידוש בשבת ומי אומר דברי תורה. גם בעזרת הנשים יש כמה משבצות חשובות, והראשונה שבהן היא האופה של היישוב. כדי לקבל את התואר הנחשק, המועמדת צריכה לאפות מכל טוב הארץ ולחלק לתושבים בכל הזדמנות, עד שכולן תכרנה בכך שהיא העליונה והיא זכאית לתואר. עם התואר באה הזכות להכין עוגות שוות לקידושים, לסתם אירועים וליולדות, וכשהיישוב יגדל - גם להתחיל למכור לתושבים מאפים לכבוד שבת עם רווח מינימלי שלא מכסה את ההשקעה. כמובן בסוף הדרך האופה המצטיינת תקבל את הגביע הקדוש של התחום: הזכות להקים עגלת קפה אמיתית, כמו בכל שאר היישובים והצמתים והמעיינות והכול.

מאז שעלה לנו הרעיון המטורף להקים יישוב, צנעני דאג למתג את עצמו כמי שמאוד מבין בעוגות, במטרה לקבל את התפקיד הלא רשמי של שופט בתחרות הזאת. והוא אכן הצליח לא רע. אנחנו רק בתחילת התחרות, אבל כבר עכשיו משפחת צנעני קיבלה ארבע עוגות שוות ממשפחות שאפילו לא סיימו לפרוק את הארגזים בקרוואן שלהן. רובן עוגות שהאיש מעולם לא ראה ולא יצליח להשיג גם תמורת שלום - הבן הקטן והמתוק שלו. אני אישית הפצרתי בו לנסות למתן את התיאבון ולפרוס את התחרות על כמה שיותר זמן. אבל הוא חושש מפני תרחיש שבו התחרות תדעך, ואנחנו נמצא את עצמנו ביישוב שבו כולם חושבים שהם יכולים לפתוח עגלות קפה כאוות נפשם, חס ושלום.

לוחות פי הדבע

נדל"ן

דירות

מכירה

ביריה

למכירה, ללא תיווך, בית ב-ביריה, שטח 783 מ"ר, שטח בנוי 180 ועוד 130 מ"ר. מחיר מבוקש 4,850,000 ₪ (גמיש). לפרטים: רבקה 054-9434344

בית אל

בית אל, דירת קרקע, מונגשת, בהזדמנות, 200 מ"ר בנוי + גינה גדולה + חניה צמודה, ממוקמת במקום מרכזי. 054-5207717

כרמי צור

חלום למשפחות! בית פרטי בכרמי צור (גוש עציון), 6 חד', 150/510 מ"ר, גינה ענקית 400 מ"ר, לעיצוב כרצונכם, נוף כרמים, מערכת חינוך מצוינת, ליד ביהכנ"ס, גני ילדים ותחבורה ציבורית, בלעדי! סיגלית: "אנגלו-סכסון" 055-4549379

פתח תקווה

"הס נכסים" - למכירה דירת 5 חדרים גדולה, 141 מ"ר בנוי + מרפסת 22 מ"ר, שחלקה סוכה. (שטח דירת 6 חדרים), ברחוב היוקרתי דוד שמחי, בכפר גנים ג'. קומה 6 , נוף פתוח. 2 חניות. 2 מעליות אחת שבת. מחסן. קרוב לבתי כנסת ולמרכזי קניות. יהודה הס - 050-3003455

רמת גן

ברמת גן, דירת 4 חדרים, קומה 4, 115 מ', מושקעת מאוד, חזית, מעלית, ממ"ד, חניה, מרפסת שמש. אורית: 052-6831737

נדל"ן ירושלים

מכירה

דירות

בית הכרם

בבית הכרם, בבניין חדש ויוקרתי, 3.5 חד', ענקית (93 מ"ר) + מרפסת גדולה מאוד לנוף מקסים של יער ירושלים והר הרצל, יחידת הורים גדולה ומפנקת, ממ"ד, מוארת מאוד, נגישות מלאה, מעלית שבת, חניה מקורה. קרובה לרכבת הקלה, כיכר דניה, דואר, סופר-מרקט ובתי קפה, בתי ספר איכותיים, בלעדי! "אנגלו-סכסון" 055-4549435 ,077-9973539

גבעת זאב

בגבעת זאב, באזור שקט, מול נוף פתוח, קוטג' פינתי, דו קומתי - עם זכויות לקומה נוספת, 6 חדרים, כ-140 מ"ר, טעון שיפוץ, חצר גדולה ומבנה צמוד של 50 מ"ר כולל מטבחון ושרותים, שווה לראות. בלעדי חיים - ת.ק.מ. 055-2133743

מושבה גרמנית

במושבה הגרמנית, בית פרטי ייחודי! 6 חד', תקרות גבוהות ורצפה מקורית, מואר, מגרש גדול ומטופח 729 מ"ר, גינה ענקית ומטופחת + גינה אחורית, מיקום מרכזי ליד עמק רפאים, מלון אוריינט, מתחם התחנה, תיאטרון ירושלים, בלעדי! "אנגלו-סכסון" 055-4518289 ,077-9973539

קרית משה

בקרית משה, בבניין חדש ואיכותי, 5 חדרים, מרפסת סוכה, חניה פרטית ומחסן. תיווך בבלעדיות JHProperty, יחזקאל טלפון: 072-3910676

קרית יובל

בקרית יובל, דירה חדשה ויפה, ברח' שטרן וקרוב לפארק דניה! 6 חד', פינתית, מרפסת גדולה, ממ"ד, חימום תת רצפתי, קומה א' + מעלית, חניה פרטית, מחסן, קרוב לתח"צ, קניון מלחה ועוד. כניסה מיידית, רק 3,600,000 ₪. בלעדי! "אנגלו-סכסון" 055- ,077-9973539 4549483

בקרית יובל, ברח' שמריהו לוין המבוקש והפסטורלי, חצי מדו-משפחתי ענק! 250/600 מ"ר, 10 חד', מרפסות גדולות וגינות, נוף ליער ירושלים, לשיפוץ מלא, פוטנציאל אדיר! מיידי, בלעדי - מפתח במשרד! "אנגלו-סכסון" -077 055-4549435 ,9973539

נופש

יבניאל

מתחם צימרים מפנק "בראשית שמים", למשפחות וזוגות. בריכה, ג'קוזי, נוף מהמם, משחקים. 053-2247936

המקצוענים

הרחקת יונים מיומנת מגגות, מסתורי כביסה. הדברת מזיקים מקצועית, לעסקים, מוסדות, מפעלים, כולל אישורי ביצוע תיקניים. 050-5544413

שידוכים

מעוניין להכיר אישה נחמדה, מאזור רחובות, בגיל 63-73, לקשר רציני. 052-3374405

53580

הודעה בדבר הגשת בקשות להקצאת
מבנה לצרכי ציבור

בכוונת מועצה אזורית מטה בנימין להקצות שימוש במבנה לצרכי ציבור כמפורט להלן. ההקצאה כפופה לנוהל הקצאת קרקעות ומבנים ללא תמורה סמלית באיו"ש (להלן: "הנוהל") והודעה זו על פיה. להלן המגרשים המבוקשים, התאגידים המבקשים והמגרשים המוצעים:

פרסום מקוצר:

ישוב	תב"ע	מגרש	שימוש מבוקש	התאגיד המבקש	מספר תאגיד
נחליאל	239	א'	בית ספר תיכון	דעת - רשת לחינוך והכשרה מקצועית	580109817

תאגיד המבקש הקצאה למי מהמגרשים, ימלא חוברת בקשה ויגישה לא יאוחר מ - 14 יום ממועד פרסום הודעה זו. כמו כן, על כל המבקש להתנגד למי שהבקשות שלעיל יפנה בכתב לא יאוחר מ – 14 יום ממועד פרסום הצעה זו במשרדי המועצה האזורית מטה בנימין לידי דיאנה אבידן - רכזת הקצאות. לפרטים ניתן לפנות לטלפון 02-9700604.
הקצאות תהיינה על פי תבחינים לקבלת הקצאת קרקע לשימושים לעיל, כפי שאושרו במליאת המועצה, בהתאם לנוהל.
מודגש בזאת כי על פי חוזר מנכ"ל משרד הפנים, העמותות והגורמים המצוינים בפרסום זה מחויבים לשאת בעלות הפרסום. תשלום זה יהיה תנאי להעלאת הבקשה לדיון בועדת ההקצאות, ויש להסדירו תוך 30 יום מיום פרסום זה. אין בפרסום מודעה זו משום התחייבות של המועצה לקבל בקשה כלשהיא.

אגף הנדסה

מקום זה יכול להיות שלך

56398
מעוניין לקנות
ספרי תורה ישנים
(גם גניזה)
משלם מחיר טוב
054-6420392

ישיבת כרם ביבנה

דרוש מנכ"ל

דרישות התפקיד:

- יכולות ניהול, ביצוע והובלה ברמה גבוהה.
- תקשורת בין אישית גבוהה.
- ניסיון ניהולי מוכח.
- חשיבה אסטרטגית ויזמות.
- הזדהות עם ערכי הישיבה ודרכה.
- אנגלית ברמה טובה
- יתרון משמעותי לבוגרי הישיבה.

נא להעביר קו"ח

052-4478495

53581

למטה איגוד ישיבות ההסדר בלוד

דרוש/ה מזכיר/ה

תיאור התפקיד: עבודה משרדית ,
דרוש ידע בסיסי בהנה"ח, יחסי אנוש טובים.
היקף משרה: 5 ימים בשבוע, 7 שעות
תחילת עבודה מיידית
להגשת מועמדות ניתן לשלוח קו"ח למייל:
office@hesder.org.il

המינהל האזרחי לאזור יהודה ושומרון
מועצת התכנון העליונה
ועדת משנה להתיישבות

53584

הודעה על מתן תוקף לתכנית מפורטת מספר 16/ 237 - ביישוב עלי שינוי לתכנית מפורטת מספר:

סוג היחס	מספר התכנית
שינוי	237

מקום התכנית:
התכנית נמצאת בגוש פיסקאלי מספר 1 חלק ממוקע אל כרום אל קבלא, ג'בל אר-רהות באדמות הכפר: א - סאויה.
ביישוב: עלי, מגרש מספר 126, פינת רחובות הלילך - הנורית.
מטרות התכנית:
חלוקת מגרש 126 ל 2 מגרשים 126/1 126/2 וקביעת הוראות ללא שינוי ייעוד קרקע.
בהתאם לסעיף 24 (5), (6) לחוק תכנון ערים, כפרים ובניינים מס' 79 לשנת 1966, מודיעה בזה ועדת המשנה
להתיישבות על מתן תוקף לתכנית מפורטת מספר 16/ 237 שינוי לתכנית מפורטת מספר 237.
תחילת תוקפו של אישור זה בתום 15 יום, מיום פרסומו בעיתון התכנית האמורה נמצאת במשרדי ועדה מיוחדת לתכנון ולבניה מטה בנימין, גבע בנימין טלפון: 02-9977178 ובמשרדי לשכת התכנון המרכזית איו"ש בבית אל בטלפון - 02-9977398.
כל המעוניין רשאי לעיין בה בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.

אדריכל יהודה אלקלעי
יו"ר ועדת משנה להתיישבות
אזור יהודה ושומרון

בבית המשפט לענייני משפחה בירושלים — **תיק מס' 25189-10-26**

הזמנה להציע הצעות לרכישת דירת מגורים יוקרתית בקומה 12 בפרויקט רובע 1 בירושלים

בתפקידו ככונס נכסים, החי"מ מזמין בזה את הציבור להציע הצעות לרכישת דירת מגורים בפרויקט רובע 1 ברח' קרית משה 3 בירושלים הידועה כדירה 74 בבניין 1 הבנוי על מגרש 1 לפי תב"ע 11195 והידועה כגוש 30153 חלקות 167, 170-174.

1. המכירה מתבצעת ע"פ צו כינוס נכסים שניתן בבית המשפט לענייני משפחה בירושלים בתיק מס' 25189-10-26.
2. הנכס נמכר במצבו כפי שהוא (AS-IS) ועל המציע לבדוק בעצמו את מצבו הפיזי התכנוני והמשפטי של הנכס.
3. על המציע לחתום עם הגשת ההצעה על טופס הצעה וכן על חוזה מכר בנוסח שהוכן מראש במשרד החי"מ ואשר עותק ממנו ניתן לקבל בתיאום עם החי"מ. מובהר כי תנאי התשלום נקבעו מראש והם מפורטים בטופס ההצעה ובחוזה המכר.
4. את ההצעות יש להגיש במשרד עו"ד רוני חיים לא יאוחר מיום 10/12/2026 בשעה 15:00. החי"מ שומר לעצמו את הזכות לקבל הצעות מאוחרות, לפי שיקול דעתו. על כל מציע לצרף להצעתו ערבות בנקאית אוטונומית או צ'ק בנקאי לפקודת עו"ד רוני חיים בשיעור 10% מהסכום הכולל של ההצעה. הערבות תהיה בתוקף עד ליום 10/4/2027, ועד בכלל בכל הנוגע למציע שהצעתו תתקבל.
5. ההמחאה הבנקאית או הערבות הבנקאית ישמשו כבטוחה לחתימת חוזה הרכישה ע"י המציע שהצעתו תתקבל. הבטוחה האמורה תחולט כפיצוי קבוע ומוסכם מראש, במקרה והמציע יחזור בו מהצעתו.
6. החי"מ אינו מתחייב לקבל את ההצעה הגבוהה ביותר, או איזו הצעה שהיא, והוא שומר לעצמו את הזכות לנהל מו"מ עם כל אחד מהמציעים בכל שלב שהוא, וכן לקיים התמחרות בין המציעים. מובהר כי על ההליך לא יחולו דיני המכרזים.
7. המכר נעשה בשיתוף פעולה עם בעלי הזכויות ובהסכמתם.
8. המכר כפוף לאישור בית המשפט לענייני משפחה בירושלים ומותנה בקבלת אישור שכזה.

עו"ד רוני חיים, כונס נכסים
רח' בית הדפוס 12 ירושלים
טל: 077-4048451
office@sllaw.co.il

53583

03-9185553

בית משפחתי פינתי בקדומים
עם נוף פתוח להרי השומרון
מיקום מרכזי בקרבה ל
126 מר בנוי
4 חדרים
ממ"ד
2 מרפסות
חניה בטאבו
אופציה להרחבה
לפרטים נוספים אייל 050-3339694

בס"ד

עבודה מתגמלת עם שליחות

דרושה
עו"ס/תומכת עו"ס

לליווי טיפול ושיקום נשים ונערות במצוקה

באיזור הצפון וירושלים

תפקיד ייחודי המשלב עבודת שטח ובית
היקף המשרה: 75% (30 ש"ש) מינימום

דרישות התפקיד:

- הכשרה וניסיון בתחום הטיפול
- נסיון ומוכנות לעבודת יישוג (Reaching Out)
- רכב חובה ונכונות לנסיעות

הדרכה צמודה | תנאים מעולים

יד לאחים

קו"ח לדוא"ל: drushim@yadl.co.il
(משרה 301)

BOPO בראש סרוג

*נכנסים לדירה באבני חפץ ב-2027
מתחילים לשלם ב-2029

*ההדמיה להמחשה בלבד

תעשו את החישוב:

יישוב דתי לאומי תורני עם מאות

משפחות צעירות +

אפשרויות תחבורה מתקדמות +

קרבה לנתניה וכפר סבא = אבני חפץ.

דירת 4-5 חדרים החל מ-~~1,620,000~~ ש"ח

1,570,000 ש"ח

המספרים אומרים אבני חפץ

לפרטים על ההטבה

סרקו את הקוד

076-599-2850

אבני חפץ
גדלים באהבה

הרי זהב

הלל בוטיר